Dosarul nr. 1a-2596/21 Prima instanţă : Judecătoria Dubăsari
Nr. 1-17221089-02-1a-27122021 Judecător : Ion Malanciuc

D E C I Z I E
În numele Legii
/dispozitiv/

16 mai 2023 municipiul Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
în componența :
Președintele ședinței de judecată Iurie Iordan
Judecătorii Elena Cojocari și ***** Diaconu
Grefier Iana Leorda, Ana Cvasnei Cu participarea:
Procurorului Radu Sâli
Avocatului ***** Cernomoreț

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu, apelul inculpatei Ctitor Natalia și cel al inculpatului Postolachi ***** împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015 în cauza penală de învinuirea lui

Ctitor Natalia *****, născută la *****, originară şi domiciliată în mun. Chișinău, bd. *****, *****, moldoveancă, cetățean al RMoldova
în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) și c) și art. 352 alin. (1) Cod Penal
și
Postolachi ***** *****, născut la *****, originar şi domiciliat în r-nul Dubăsari, s. *****.
în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) și art. 179 alin. (2) Cod Penal,

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 05.03.2012 - 30.06.2015;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 22.07.2015 - 09.02.2016;
Judecarea rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție de la 17.05.2016 - 20.12.2016;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 06.02.2017 - 22.05.2017;
Judecarea rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție de la 24.07.2017 - 03.10.2017;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 10.11.2017 - 09.04.2019;
Judecarea rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție de la 25.06.2019 - 26.05.2020;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 21.08.2020 - 01.02.2021;
Judecarea rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție de la 26.04.2021 – 10.11.2021;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 27.12.2021 – 16.05.2023.
Procedura citării a fost legal executată.

În conformitate cu art.415, 417-418, Codul de procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Admite din alte motive, inclusiv din oficiu, conform art. 409 CPP apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu, apelul inculpatei Ctitor Natalia și cel al inculpatului Postolachi ***** împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015, casează parțial această sentință în limita rejudecării cauzei conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 03. 10. 2017 , în latura penală , în privința Nataliei Ctitor în baza art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal , în privința lui Postolachi ***** pe art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal și art. 179 al. 1) Cod Penal și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează .

Lui Ctitor Natalia , recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) se aplică pedeapsa sub formă de 800 u. c., ce constituie 16000 lei ,cu privarea de dreptul de a gestiona întreprinderi agricole pe un termen de 4 ani.

Postolachi ***** ***** se achită de sub învinuirea în baza art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Postolachi *****, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 179 al. 1) Cod Penal se liberează de pedeapsă pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală .

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi supusă rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Pronunțarea publică a deciziei integrale la data de 04 iulie 2023, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător Iurie Iordan

judecător Elena Cojocari

judecător Mihail Diaconu

Dosarul nr. 1a-2596/21 Prima instanță : Judecătoria Dubăsari
Nr. 1-17221089-02-1a-27122021 Judecător : Ion Malanciuc

D E C I Z I E
În numele Legii

16 mai 2023 municipiul Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
în componența :
Președintele ședinței de judecată Iurie Iordan
Judecătorii Elena Cojocari și Mihail Diaconu
Grefier Iana Leorda, Ana Cvasnei Cu participarea:
Procurorului Radu Sâli
Avocatului ***** Cernomoreț

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu, apelul inculpatei Ctitor Natalia și cel al inculpatului Postolachi ***** împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015 în cauza penală de învinuirea lui

Ctitor Natalia *****, născută la *****, originară şi domiciliată în mun. Chișinău, bd. *****, *****, moldoveancă, cetățean al RMoldova
în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) și c) și art. 352 alin. (1) Cod Penal
și
Postolachi ***** *****, născut la *****, originar şi domiciliat în r-nul Dubăsari, s. *****.
în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) și art. 179 alin. (2) Cod Penal,

Termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 05.03.2012 - 30.06.2015;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 22.07.2015 - 09.02.2016;
Judecarea rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție de la 17.05.2016 - 20.12.2016;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 06.02.2017 - 22.05.2017;
Judecarea rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție de la 24.07.2017 - 03.10.2017;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 10.11.2017 - 09.04.2019;
Judecarea rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție de la 25.06.2019 - 26.05.2020;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 21.08.2020 - 01.02.2021;
Judecarea rec*****lui la Curtea Supremă de Justiție de la 26.04.2021 – 10.11.2021;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 27.12.2021 – 16.05.2023;
Procedura citării a fost legal executată.

Asupra apelului procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu, apelul inculpatei Ctitor Natalia și cel al inculpatului Postolachi ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă:

1. *Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015*, Ctitor Natalia a fost condamnată în baza art. 191 alin.(2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 800 de unități convenționale, echivalentul a 16 000 de lei, cu privarea de dreptul de a gestiona întreprinderi agricole pe termen de 4 ani şi procesul penal în baza art. 352 alin.(1) Cod penal, a fost încetat din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Postolachi ***** a fost condamnat în baza art.191 alin.(2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 650 de unități convenționale, echivalentul a 13 000 de lei, cu privarea de dreptul de a gestiona întreprinderi agricole pe termen de 3 ani, iar, procesul penal în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunile civile înaintate de Berzan ***** către Ctitor Natalia cu privire la încasarea sumei de 55 100 de lei cu titlu de prejudiciu material şi Tataruş *****, Tataruş ***** către Postolachi ***** cu privirea la încasarea în contul fiecăruia a câte 50 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, au fost lăsate fără soluționare.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată în sensul enunțat, instanța de fond a constatat, că,* în perioada lunii noiembrie 2009, data exactă în cadrul cercetării

judecătorești nu a fost stabilită, fondatorul şi administratorul SRL „Pan-Doragro”, Ctitor Natalia, împreună şi după o prealabilă înțelegere cu Postolachi *****, au delapidat avere străină, adică ilegal au însușit bunurile, care reprezintă cota valorică a cotașilor fostei întreprinderi agricole AF „*****”, care au fost încredințate în administrare, şi anume: o cositoare ***** cu n/î 4160 în valoare de 13 750 de lei; un preș de sortiment cu n/î 4067 în valoare de 2100 de lei; un tractor marca/model „T-25” cu n/î 4632 în valoare de 2900 de lei; o marcatoare de îngrășăminte model HPY-0,5 cu n/î 4279 în valoare de 350 de lei; o remorcă marca/model „2 PTS4” cu n/î 4225 în valoare de 1900 de lei, pe care le-au înstrăinat în mare parte unor persoane neidentificate. Prin aceste acțiuni, cotașilor le-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 21 000 lei.

La fel, Ctitor Natalia în una din zilele lunii octombrie 2011, data exactă în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilită, aflându-se în s. *****, r-nul Dubăsari, exercitând un drept presupus, considerând că are dreptul de înstrăinare asupra bunului ce aparține altei persoane şi care este pus sub sechestru, adică asupra tractorului model „K-701”, n/î ***** cu prețul de 55 100 de lei, care este înmatriculat după ***** Berzan şi asupra căruia prin încheierea Judecătoriei Dubăsari din 20 martie 2009, s-au aplicat măsuri de asigurare a acțiunii, fiind interzis părților Berzan ***** şi SRL „Pan-Doragro”, în persoana administratorului Ctitor Natalia, să înstrăineze tractorul indicat, în mod arbitrar şi prin încălcarea ordinii stabilite, printr-un contract de vânzare cumpărare, a vândut tractorul vizat locuitorului com. Calinovca, r-nul Dubăsari, Şuvachin *****, cauzând astfel daune în proporții mari drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice şi juridice.

Postolachi ***** la 18.12.2011, aproximativ la ora 23:30, cu scopul pătrunderii şi rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, a intrat fără consimțământul lui Tataruş ***** în gospodăria acestuia, amplasată în s. *****, r-nul Dubăsari, apoi, continuând acțiunile sale infracționale, a bătut în ușa casei şi la moment ce proprietarul Tataruş ***** a deschis, i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de examinare medico-legală nr. 379 din 19 decembrie 2011, vătămări corporale ușoare. Apoi la somația proprietarei Tataruş ***** a refuzat să părăsească imediat domiciliul.

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu*, a declarat apel, prin care a solicitat solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care, Ctitor Natalia să fie recunoscută vinovată şi condamnată în baza art. 191 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative în cadrul întreprinderilor agricole ce gestionează bunuri arendate, pe termen de 5 ani şi încetat procesul

penal în baza art. 352 alin.(1) Cod penal, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Postolachi ***** să fie recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis fără privarea de dreptul de a ocupa funcții, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate de stabilit definitiv lui Postolachi ***** pedeapsa 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 ani.

La fel, procurorul a solicitat încasarea de la Postolachi ***** în beneficiul lui Tataruş ***** a sumei de 10 000 de lei şi în beneficiul lui Tataruş ***** a sumei de 5 000 de lei

În motivarea cererii de apel consideră că sentința primei instanțe este neîntemeiată or la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, stipulate în art. 75 Cod penal al Republicii Moldova, iar pedeapsa sub formă de amendă nu reprezintă ca o pedeapsă echitabilă, mai mult, Ctitor Natalia nu a recunoscut vina, nu a restituit paguba cauzată în urma infracțiunii, dar prin diverse metode a încercat să ducă în eroare instanța de judecată.

La fel, inculpata, Ctitor Natalia a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova, asupra cotașilor fostei întreprinderi agricole AF ,,Doroțcaia" fiind persoane în etate și faptul dat a fost folosit de Ctitor Natalia la momentul săvârșirii infracțiunii, iar lipsa oricăror prejudecăți la realizarea scopului infracțional urmează a fi apreciat în mod obligatoriu la determinarea pedepsei.

Referitor la pedeapsa aplicată lui Postolachi *****, procurorul a invocat că, pentru infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova, aceasta nu este echitabilă și nu corespunde criteriilor prevăzute de art. 75 Cod penal al Republicii Moldova.

-Argumentele în susținerea unei pedepse cu închisoarea față de inculpatul, Postolachi *****, sunt aceleași argumente prezentate și la inculpata Ctitor Natalia.

Subsidiar apelantul a invocat că este nejustificată constatarea instanței la momentul încadrării juridice a faptei infracționale prevăzute la art. 179 Cod penal, de la alin. (2) la alin. (1), prima instanță a dat apreciere subiectivă percepției inculpatului, Postolachi *****, precum că, acesta și apărarea nu au cunoscut că, le este incriminat semnul prevăzut la alin. (2) art. 179 Cod penal al Republicii Moldova, și anume ,,cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei"

4. Conform art. 402 alin.(1) Cod de Procedură Penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context indicăm și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge da la pronunțare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amânată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței. Această situație este prevăzută atît pentru apărător, cît şi pentru inculpatul lăsat în libertate sau celelalte părţi prezente la pronunțarea sentinței.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de Procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu, depus în termen luând în considerație că sentința Judecătoriei Dubăsari a fost pronunțată public la data de 30 iunie 2015 (f.d.115-139, vol. 7), fiind recepționată de procuror la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele dosarului (f.d.140, vol. 7) iar cererea de apel a fost depusă la data de 14 iulie 2015 ceea ce se atestă prin ștampila Judecătoriei Dubăsari, aplicată pe apel.(f.d.151-154, vol. 7)

5. *De asemenea, împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015, a înaintat apel inculpata Ctitor Natalia*, solicitând admiterea apelului, rejudecarea cauzei și casarea sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015, cu achitarea inculpatei, pe ambele capete de acuzare.

În motivarea cerințelor sale inculpata Ctitor Natalia a invocat următoarele aspecte, prima instanță în mod similar rechizitoriului, nu a indicat în partea descriptivă a sentinței de condamnare descrierea faptei infracționale, considerată ca fiind dovedită, fiind indicat locul, timpul și modul săvârșirii ei, nu s-a pronunțat dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită sau nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost săvârșită, prima instanță trebuia să sesizeze că la dosar sunt mai multe adresări, parvenite de la aceleași persoane, în privința acelorași obiecte, dar cu indicarea diferitor perioade de înstrăinare a tehnicii agricole.

Mai mult, solicitând primei instanțe de a fi anexat la materialele cauzei, un set de acte, în original, printre care un număr impunător de recipise, semnate de deținătorii cotelor valorice, instanța respingând demersul, a omis a se expune asupra acestui fapt.

Consideră că prima instanță s-a bazat în exclusivitate pe presupuneri, a interpretat eronat, părtinitor și excesiv în defavoarea inculpaților nu doar probele acuzării, ci și probele apărării, a omis de a consemna în sentință declarațiile martorilor depuse în favoarea inculpaților, a consemnat eronat în sentință

declarațiile unor martori, care diferă de cele declarate nemijlocit în ședința de judecată.

Afirmă apelanta că în sentință lipsesc declarațiile expuse în ședința judiciară de ***** Ion și ***** Maria, care la 16 octombrie 2013 și, respectiv, la 17 octombrie 2013, au menționat că și-au valorificat cota valorică, iar Ctitor Ion – având calitatea procesuală de parte vătămată și martor, având scop de răzbunare pe Ctitor Natalia, a indus instanța în eroare, acestuia fiindu-i valorificată cota valorică, de către Ctitor ***** - fratele său, din plin, iar actele ce confirmă valorificarea cotei valorice, au fost nimicite, la fel, instanța neîntemeiat a constatat că „Ctitor Mihail, ca de fapt și majoritatea liderilor, utilizau bunurile oamenilor fără încheierea contractelor și nici nu le plătea pentru folosința lor”, constatări făcute fără suport probatoriu și fiind în contradicție cu declarațiile martorilor: ***** Ion, ***** Maria, ***** Gheorghe, Berzan ***** și Ciudin Maria, care au relatat că a fost valorificată cota valorică de către Ctitor *****.

Conchide că prima instanță a manifestat neobiectivism, părtinire și presupunere, expunând constatarea sa, precum că inculpatul, împreună cu tatăl său, au încheiat Actul de primire predare a tehnicii din 01 martie 2005, clandestin, în așa mod ca cotașii să nu poată urmări soarta bunurilor lor și că cotașii în 2008 nu cunoșteau că G.Ț. „P.A.N.M.” nu exista, fapt confirmat prin declarațiile lui ***** Ion, Berzan *****, Ctitor ***** și Mârza Maria, constatări care nu ar fi existat dacă prima instanță respecta prevederile art. 101 Cod de Procedură Penală.

Afirmă apelanta că respingând argumentele apărării că, drept dovadă a faptului că cota valorică a fost valorificată de Ctitor *****, pot servi inacțiunile unor cotași de înaintare a pretențiilor materiale sau acțiuni în judecată de obligare a G.Ț. „P.A.N.M.” de valorificare a cotei valorice, prima instanță a încălcat principiul egalității armelor, prima instanță, indicând în sentință că, la materialele cauzei este anexat actul de primire-predare a 2 unități de tehnică, printre care o remorcă 2PTS4 cu numărul de inventar 4225 - obiect material al infracțiunii imputate inculpatului, care a fost transmisă de către Ctitor Ion, în ianuarie 2008 unor persoane, a calificat proba dată împotriva lui Ctitor Natalia, fără a ține cont că declarațiile martorilor se contrazic cu expunerile acelorași martori în recursul din 19 decembrie 2008, într-o cauză civilă, la care a fost anexat actul de primire-predare din ianuarie 2008, precum că tehnica a fost transmisă altor persoane, care se folosesc de ea în scopuri personale.

A reținut că instanța a ignorat faptul că, Ctitor Ion, în calitate de martor a declarat instanței, la 22 octombrie 2013, că în perioada anilor 2006 - 2008 nu a transmis terților tehnică agricolă, ulterior, la 21 mai 2014, Ctitor Ion și-a amintit că a transmis totuși temporar, lui Bacioi Valeriu, un curățător de grâne, fără acte, declarații care sunt contradictorii, la fel, prima instanță, în mod eronat a pus la baza învinuirii lui Ctitor Natalia de săvârșirea infracțiunii de delapidare,

înscrisurile procesul-verbal nr. 1 din 17 martie 2010 și actul din 07 octombrie 2011 al comisiei de revizie a SRL „Pan-Doragro”, fiindcă Ctitor Natalia, în calitate de fondator și administrator al SRL „Pan-Doragro” nu a instituit o comisie de revizie și nu a autorizat pe cineva de a pătrunde pe teritoriul întreprinderii pentru careva inspectări; - despre faptul că presul și remorca nu au fost delapidate, au confirmat Caimac ***** și Ctitor *****, care în perioada de referință activau în calitate de paznici pe teritoriul depozitelor și nu au relatat despre asemenea mișcări a tehnicii, aceste deplasări neavând loc.

A relevat că prima instanță incorect, a calificat și criticat hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2010, privind constatarea posesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate, dobândit prin uzucapiunea a SRL „Pan-Doragro” asupra unor bunuri mobile, indicate în actul de primire-predare a tehnicii din 01 martie 2005, înscrisul fiind prezentat instanței, pentru a demonstra faptul că regimul juridic al bunurilor mobile, primite de SRL „Pan-Doragro” prin actul de primire-predare din 01 martie 2005, era constatat prin hotărâre irevocabilă, ca fiind proprietate privată a SRL „Pan-Doragro”, dobândită prin uzucapiune, o altă probă calificată eronat în detrimentul lui Ctitor Natalia, constituie demersul acesteia din 23 august 2010, prin care s-a solicitat încetarea urmăririi penale, instanța a ignorat explicațiile inculpatului în privința actului dat, precum că temei pentru depunerea demersului, a servit faptul că Ctitor Natalia a cunoscut despre începerea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2010130102, privind însușirea ilegală de către factorii de decizie a SRL „Pan-Doragro” a proprietății unor persoane.

Mai mult, prima instanță a pus la baza concluziilor sale, unele explicații ale inculpaților, date organului de urmărire penală în afara procesului penal, în perioada martie - iunie 2010, care însă, nu au fost cercetate nemijlocit în ședințele judiciare pe cauza dată, iar acuzatorul nu le-a indicat în lista de probe, anexată la rechizitoriu și nu a cerut examinarea lor în cadrul dezbaterilor judiciare, de asemenea, prima instanță, în mod abuziv a atribuit un regim legal acțiunilor contabilului SRL „Pan-Doragro” - Berzan *****, care în anul 2006, fără a informa și primi aprobarea lui Ctitor Natalia, ca unic fondator și organ de decizie a SRL „PanDoragro”, a exclus din evidența contabilă mijloacele fixe ale societății, acțiunile acestei fiind contrare prevederilor imperative ale legislației fiscale, contabile și civile.

Referitor la cositoarea model KPS 5 - obiect al cauzei, instanța nu a luat în considerare explicațiile lui Ctitor Natalia, privind faptul că Ctitor Ion a menționat în ședințele de judecată, că a pus la evidență în anul 2006, toată tehnica agricolă, iar cositoarea model KPS 5 nu a pus-o, deoarece se afla în câmp, în sentință, prima instanță s-a axat în preponderență, pe declarațiile martorilor, în mare măsură contradictorii, care au auzit despre regimul juridic al tehnicii SRL „PanDoragro”,

au auzit că se fură, presupun că este cotă valorică, presupun că tehnica se repară Prima instanță a ignorat declarațiile lui Ctitor Ion, care a avut calitatea de administrator al SC „Pan-Doragro” SRL în perioada ianuarie 2006 - septembrie 2008 și care a declarat, la 22 octombrie 2013, că fiind revocat din septembrie 2008 nu a transmis noului administrator a SRL „Pan-Doragro” (Ctitor Natalia) actele întreprinderii și tehnica, motiv ce a servit pentru adresarea ultimei în judecată, cu cererea de înlăturare a impedimentelor în gestiunea întreprinderii, prin ce se confirmă că inculpatul nu a avut acces real și nu a posedat de facto tehnica agricolă a societății, inclusiv acele bunuri, care se impută, ca fiind delapidate.

De asemenea, indică că în mod ilegal, instanța a admis și argumentat, în calitate de probă raportul de expertiză nr. 4780/4781 din 25 aprilie 2014, administrat la dosar de partea acuzării, prin care s-a constatat probabilitatea apartenenței semnăturii lui ***** Ion pe actul de primire-predare din 01 martie 2005, dat fiind faptul, că această probă este nulă, în condițiile prevederilor art. art. 145 alin. (4), 251, alin. (4) Cod de Procedură Penală, mai mult, prima instanță nu a dat apreciere obiectivă și critică declarațiilor expertului, Irjanova Ina, care a relatat instanței, că nu a cunoscut despre faptul că actul supus expertizării (actul de primire-predare din 01 martie 2005), a fost deja expertizat, contrar faptului că pe actul primit pentru expertizare de către expertul, Irjanova Ina, era aplicată deja impresiunea ovală „CNEJ MJ RM n. 7”, acțiune ce confirmă că actul dat a fost supus la careva investigații criminalistice; - prima instanță a examinat unilateral doar probele, actele și înscrisurile prezentate de partea acuzării și de martorii acestuia, fapt ce a condus la încălcarea principiului egalității și echității în cadrul examinării unei cauze penale în instanța de judecată.

A explicat apelanta că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilit clar cine are calitatea procesuală de parte vătămată și care sunt pretențiile separate față de prejudiciul moral sau material care a fost pricinuit de inculpată.

Subsidiar apelantul a invocat că prima instanță, intenționat nu a dat apreciere atribuțiilor comisiei de revizie și de distribuire a cotelor valorice care a fost formată în cadrul SRL „Pan-Doragro”, deoarece acțiunile acestora au fost samavolnice, fără careva atribuții delegate din partea SRL „Pan-Doragro”, drept urmare cele 7 persoane, membre a comisiei date, au exercitat un drept presupus în mod arbitrar prin încălcarea unor norme stabilite de legislația în vigoare, nu s-a expus și nu a dat apreciere procesului-verbal din 04 decembrie 2009, în care se observă semne vădite de falsificare semnăturilor, o parte din ele fiind efectuate de aceeași persoană, având aceeași configurație, formă, mărime, nefiind anexate la acesta împuternicirile și lista participanților însoțită de semnătura persoanei participante la adunarea generală, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe referitor la metoda și forma de încredințare în administrarea inculpatului, Ctitor Natalia, a tehnicii agricole, nu a fost prezentat un contract între

cotaș și inculpat, un act de predare-primire, un procesverbal și un alt tip de document ce ar demonstra că anume această tehnică agricolă a fost însușită ilegal de către inculpat sau a fost încredințată în administrarea acestuia.

Invocă că pe parcursul cercetării judecătorești și la emiterea sentinței de condamnare instanța nu a luat în considerație că tehnica ce se presupune că a fost delapidată de Ctitor Natalia nu a existat ca bun mobil, deoarece conform actelor contabile și altor acte această tehnică avea uzură de 100%, era de o perioadă îndelungată decontată, drept urmare această tehnică prezenta doar fier uzat și respectiv nu putea fi cauzat un prejudiciu moral sau material, astfel la momentul intentării urmăririi penale aceste bunuri mobile nu existau.

6. Conform art. 402 alin.(1) Cod de Procedură Penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context indicăm și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părţile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge da la pronunțare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței. Această situație este prevăzută atît pentru apărător, cît şi pentru inculpatul lăsat în libertate sau celelalte părţi prezente la pronunțarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de inculpata, Ctitor Natalia, depus în termen luând în considerație că sentința Judecătoriei Dubăsari a fost pronunțată public la data de 30 iunie 2015 (f.d.115-139, vol. 7), fiind recepționată de inculpat la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele dosarului (f.d.140, vol. 7) iar cererea de apel a fost depusă la data de 14 iulie 2015 ceea ce se atestă prin ștampila Judecătoriei Dubăsari, aplicată pe apel.(f.d.155-170, vol. 7).

7. *La fel, împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015, a declarat apel inculpatul Postolachi Nicolai*, solicitând admiterea apelului, rejudecarea cauzei cu casarea sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015 și achitarea inculpatului, Postolachi *****, în privința învinuirii aduse.

În motivarea cerințelor sale inculpatul Postolachi ***** consideră că acuzarea a fost axată în special pe procura eliberată lui Postolachi ***** la 30 noiembrie 2009 de SC „Pan-Doragro” SRL, în persoana administratorului, Ctitor Natalia, care a fost propusă de a fi ridicată pentru a fi anexată la materialele cauzei penale de însăși Postolachi ***** care în atare mod intenționa să demonstreze că competențele încredințate lui țineau doar de deservirea bunurilor materiale.

Prima instanță a pus la îndoială valoarea probatorie atribuită de acuzator procurii menționate invocând că „de iure” Postolachi ***** nu a obținut niciodată calitatea de administrator, nefiind înregistrate în vreun mod legal aceste împuterniciri ale

acestuia, deși „de facto” se comporta ca un adevărat administrator. În cazul în care lipsește o dispoziție a legii sau un raport juridic încheiat între părți privind obligația de a administra bunurile, ultimul nu întrunește calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova.

În cazul în care ambilor inculpați le este incriminată săvârșirea unei infracțiuni în cazul coautoratului este necesar ca ambii făptuitori să aibă împreună sarcina administrării, astfel, apelantul a considerat că, prima instanță indicând că „…nu contează la calificarea acțiunilor lui Postolachi *****, dacă el o ajuta pe Ctitor Natalia la delapidarea bunurilor având sau nu împuterniciri de administrator....”, pune la îndoială circumstanțele în care a avut loc tranzacția de transmitere în arendă lui Tomșa Gheorghe a presului de sortiment, care s-a petrecut în baza contractului din 15 octombrie 2010, încheiată urmare a deciziei lui Ctitor Natalia, instanța a luat o atitudine obiectivă față de depozițiile lui Caisîn ***** și Tomșa Gheorghe, depuse în fața instanței, formulând o concluzie eronată precum că hotărârea privind transmiterea presului de sortiment ar fi fost luată unipersonal de către Postolachi *****.

Subsidiar apelantul a invocat că atât pe parcursul urmăririi penale, precum și a cercetărilor judecătorești nu a fost verificată prezența presului de sortiment la pretinsul loc de depozitare, cu examinarea lui sub toate aspectele în vederea stabilirii identității lui, prima instanță acceptând în calitate de material probatoriu lămuririle depuse de Postolachi ***** și Ctitor Natalia la 08 decembrie 2009 și la 25 martie 2010, deși înscrisurile respective au fost depuse până la pornirea urmăririi penale, fără a fi administrate în calitate de probe de către organul de urmărire penală și nici nu au fost incluse în lista probelor din rechizitoriu.

Deci, instanța făcând referință la aceste înscrisuri ca la material probatoriu ce întemeiază vinovăția inculpaților, dar nu le-a dat citire în cadrul cercetărilor judecătorești, totodată lipsind părțile la proces de posibilitatea de a lua cunoștință cu ele, inclusiv și inculpații, privându-i pe aceștia de dreptul de a se expune asupra temeiniciei acestor documente, acuzarea pe capătul de învinuire incriminat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova, a admis o interpretare selectivă a faptelor, inclusiv a eludat analiza laturii subiective a acțiunilor lui Postolachi *****, anume motivația acțiunilor acestuia, ceea ce la părerea apelantului este un element major pentru calificarea corectă a acțiunilor acestuia.

La fel, indică că faptul acțiunilor huliganice a lui Tataruș Serghei și a distrugerii în cadrul lor a mobilei și a veselei, au fost confirmate pe parcursul urmăririi penale de către martorii Bacioi Ion, Lucov Vladimir și însăși partea vătămată, or, la intervenția peroanelor ce se aflau în bar, acțiunile lui Serghei Tataruș au fost contracarate, el a refuzat să achite paguba spunând că nu mai are la el bani și totodată, precizând că dacă vrea bani pentru mobilă și veselă să vină să se achite la el acasă, circumstanțe confirmate în instanța de judecată de martorul, Gherlac

Serghei.

Rezultă cu certitudine că nu se poate reține infracțiunea de violare de domiciliu prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova, fiindcă inculpatul nu a pătruns ilegal în domiciliul unei persoane, mai mult, acesta nu intenționa să rămână acolo, fiind conștient că a venit cu consimțământul și la invitația gazdei a plecat imediat de acolo fără a-și exprima refuzul să plece.

8. Conform art. 402 alin.(1) Cod de Procedură Penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context indicăm și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge da la pronunțare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amânată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței. Această situație este prevăzută atît pentru apărător, cît şi pentru inculpatul lăsat în libertate sau celelalte părţi prezente la pronunțarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de inculpatul, Nicolai Postolachi, depus în termen luând în considerație că sentința Judecătoriei Dubăsari a fost pronunțată public la data de 30 iunie 2015 (f.d.115-139, vol. 7), fiind recepționată de inculpat la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele dosarului (f.d.140, vol. 7) iar cererea de apel a fost depusă la data de 14 iulie 2015 ceea ce se atestă prin ștampila Judecătoriei Dubăsari, aplicată pe apel.(f.d.144-150, vol. 7

9. ***Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016*** au fost respinse ca nefondate apelurile, Procurorului în Procuratura raionului Dubăsari, Sergiu Russu, cererea de apel înaintată de inculpatul, Nicolai Postolachi, și cererea de apel depusă de inculpata, Ctitor Natalia, cu menținerea fără modificări a sentinței.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, au declarat recursuri ordinare: procurorul, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată; avocatul Muruzic Victor în numele inculpatului și inculpatul Postolachi *****, solicitând casarea deciziei şi pronunțarea unei hotărâri de achitare pe ambele capete de învinuire; inculpata Ctitor Natalia, care a solicitat casarea deciziei instanței de apel deciziei şi pronunțarea unei hotărâri de achitare pe ambele capete de învinuire.

10. ***Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2016***, au fost admise recursurile ordinare declarate, cu casarea totală a deciziei instanței de apel şi dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

11. . ***Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017***,

au fost admise apelurile declarate de procuror, inculpatul Postolachi ***** şi inculpata Ctitor Natalia, fiind casată parțial sentința Judecătoriei Dubăsari din 30 iulie 2015, cu rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Postolachi *****, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit. b), c) Cod penal a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu reabilitarea acestuia.

Procesul penal în privința Nataliei Ctitor, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin.(1) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ci elementele contravenției.

A fost recunoscută vinovată Ctitor Natalia în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod Contravențional şi s-a dispus încetarea procesului contravențional în baza art. 441 alin.(1) lit. b) Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod Contravențional.

Ctitor Natalia a fost recunoscută vinovată şi condamnată în baza art. 191 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării întreprinderilor pe termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Berzan ***** către Ctitor Natalia cu privire la repararea prejudiciului material a fost admisă şi s-a încasat din contul Nataliei Ctitor în beneficiul Valentinei Berzan prejudiciul material în mărime de 55 100 de lei.

Acțiunea civilă înaintată de Tataruş ***** şi Tataruş ***** către Postolachi ***** cu privire la repararea prejudiciului moral a fost admis parțial şi s-a încasat din contul lui Postolachi ***** în beneficiul lui Tataruş ***** şi Tataruş ***** prejudiciul moral în mărime de 5000 de lei pentru fiecare. În rest, acţiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată. În rest sentința instanței de fond a fost menținută fără modificări.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea totală a deciziei şi dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată şi de către inculpata Ctitor Natalia, care a solicitat casarea hotărârilor pronunțate în privința sa, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal şi a contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional.

12. ***Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2017***, recursul inculpatei Ctitor Natalia a fost respins ca inadmisibil şi a fost admis recursul procurorului, casată parțial decizia instanței de apel, în partea condamnării Nataliei Ctitor în baza art. 191 alin.(2) lit. c) Cod penal, achitării lui

Postolachi ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(2) lit. b), c) Cod penal şi menținerii sentinței privind încetarea procesului penal în privința ultimului pe art. 179 alin.(1) Cod penal şi dispusă rejudecarea cauzei în această parte, în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, dispozițiile deciziei atacate au fost menținute.

13. ***Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019***, a fost respins apelul inculpatului Postolachi ***** şi a fost admis apelul procurorului, fiind casată sentința şi pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Nataliei Ctitor, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal, i-a fost aplică pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a gestiona întreprinderi agricole pe un termen de 4 ani.

Lui Postolachi *****, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(2) lit. b) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a gestiona întreprinderi agricole pe un termen de 4 ani.

Procesul penal în privința lui Postolachi ***** pe art.179 alin. (2) Cod penal a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpații Ctitor Natalia şi Postolachi *****, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea învinuirii în săvârșirea infracțiunilor imputate, cu pronunțarea unei alte hotărâri.

14. ***Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 mai 2020***, au fost admise recursurile ordinare declarate de inculpații Ctitor Natalia şi Postolachi *****, casată total decizia instanței de apel din 09 aprilie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

15. ***Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2021***, au fost admise apelurile declarate de procurorul, inculpata Ctitor Natalia și inculpatul Postolachi ***** şi a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță și anume:

Ctitor Natalia și Postolachi ***** au fost achitați pe art. 191 alin. (2) lit. b) Cod Penal din motivul că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Postolachi ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (2) Cod Penal, cu liberarea de pedeapsă penală pe motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de Berzan ***** către Ctitor Natalia cu privire la încasarea prejudiciului material a fost admisă şi s-a încasat din contul Nataliei

Ctitor în beneficiul lui Berzan ***** prejudiciul material în mărime de 55 100 de lei.

Acțiunea civilă înaintată de Tataruș ***** și Tataruș ***** cu privire la încasarea prejudiciului moral a fost admisă parțialși s-a încasat din contul lui Postolachi ***** în beneficiul lui Tataruș ***** și Tataruș ***** prejudiciul moral în mărime de 5000 de lei pentru fiecare. În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar, la data 19 aprilie 2021, de către inculpata Ctitor Natalia, invocând temeiurile prevăzute la pct. 6 şi 11 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care solicită admiterea recursului ordinar, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2021, în partea admiterii acțiunii civile înaintate de ***** Berzan şi încasării sumei de 55 100 de lei cu titlu de prejudiciu material şi menținerea deciziei instanței de apel în partea celorlalte dispoziții.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar, la data 23 aprilie 2021 şi de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Svetlana Ţurcanu, invocând temeiul prevăzut la pct. 6 şi 10 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care solicită admiterea recursului ordinar, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2021 în privința inculpaților Ctitor Natalia şi Ctitor Postolachi şi dispunerea rejudecării cauzei în această parte în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

16. ***Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2021***,au fost admise recursurile ordinare declarate de către inculpata Ctitor Natalia ***** şi acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Svetlana 20 Ţurcanu, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2021, în cauza penală în privința lui Ctitor Natalia ***** şi Postolachi ***** Petru şi s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Procedura citării legale a fost executată.

În ședința de judecată în instanța de apel procurorul Radu Sâli a susținut apelul declarat, acuzarea nu a fost de acord cu soluția instanței de fond, solicită casarea instanței de fond rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță: prin care Ctitor Natalia să fie recunoscuta vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin 2 lit. b) la 4 ani închisoare în penitenciar pentru femei de tip semiînchis cu anularea dreptului de a ocupa funcții administrative în domeniul agricol pe un termen de 5 ani, și de a dispune încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. Postolache ***** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin 2 lit. b) CP la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții iar în baza art 179 alin. 2 închisoare în penitenciar de tip semiînchis

în conformitate cu art 84 să îi fie stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea art. 90 suspendarea pedepsei pe un termen de probațiune pe un termen de 5 ani , cu încasarea din contul inculpatului Postolache ***** suma de 10 000 lei. Urmare a examinării la CSJ , solicită instanței de apel să țină cont de acele solicitări. Cu referire la solicitările privind încetarea urmăririi penale în legătură cu faptul că a fost încălcat termenul de bănuit acuzarea consideră că urmează să fie respinsă această solicitare ori în opinia acuzatorului de stat în cadrul urmăririi penale nu au fost admise careva încălcări a CPP totodată acestea nu au fost semnalate la finalizarea urmăririi penale.

În ședința de judecată în instanța de apel inculpata Ctitor Natalia a declarat că învinuirea îi este clară, fapta incriminată nu o recunoaște, a dat declarații la etapa urmăririi penale și în instanța de fond, pe care le susține integral, solicită casarea sentinței instanței de fond prin care să fie achitată, totodată solicită respingerea cererii de apel formulată de acuzatorul de stat.

În ședința de judecată în instanța de apel inculpatul Postolachi ***** a declarat că învinuirea îi este clară, fapta incriminată nu o recunoaște, a dat declarații la etapa urmăririi penale și în instanța de fond, pe care le susține integral, solicită casarea sentinței instanței de fond prin care să fie achitat, totodată solicită respingerea cererii de apel formulată de acuzatorul de stat.

*În ședința de judecată în instanța de apel apărătorul Cernamoret ***** a declarat că* calitatea de bănuiți în privința lui Ctitor Natalia şi Postolachi ***** le-a fost atribuită acestora din momentul pornirii urmăririi penale, adică din 05 iulie 2010 şi a expirat de drept la 05 octombrie 2010, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu şi necondiționat să le înainteze învinuirea lui Ctitor Natalia şi Postolachi ***** sau să-i scoată de sub urmărirea penală. În speță dată, Postolachi ***** a fost scos, prin Ordonanță, de sub urmărire penală la 25.11.2010, ulterior, nefiind anulată Ordonanța dată, i-a fost înaintată învinuirea la 03.01.2011 iar Nataliei Ctitor, i-a fost înaintată învinuirea la 30.01.2012 Respectiv, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or calitatea de bănuiți în privința lui Ctitor Natalia şi Postolachi ***** expirase de drept la data de 05 octombrie 2010**,** iar prin faptul, că acestora le-a fost înaintată învinuirea abia la 30.01.2012 şi, respectiv la 03.01.2011, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 CPP al RM. Nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți şi se ia în considerație de instanță, inclusiv şi din oficiu._Într-o astfel de interpretare, se conchide că ordonanțele tardive ale procurorului de punere sub învinuire a lui Ctitor Natalia şi Postolachi *****, sunt lovite de nulitate absolută, iar actele şi acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de tinere a persoanei în calitate de bănuit, sunt nule De asemenea temei esențial de încetare a procesului penal dat se

regăsește în încălcările de procedură penală privind redeschiderea urmăririi penale şi anume: în baza Ordonanței Procuraturii Dubăsari din 21.12.2009 (f.d. 167, voi. I), a fost dispusă neînceperea urmăririi penale şi clasarea procesului penal, intentat în baza unei plângeri din 03.12.2009 a unor persoane, referitor la presupusa înstrăinare a bunurilor de către inculpați. Ulterior, la 11.06.2010, (f.d. 169, voi. I), a fost reluată urmărirea penală contrar prevederilor art. 287, alin. 4 CPP al RM, nefiind, la reluarea urmăririi penale, invocate fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente, care au afectat hotărârea respectivă**,** unicul argument servind faptul că Ctitor Ion şi alții, relatând aceleași fapte, expuse în plângerea din 03.12.2009. A solicitat respingerea apelului procurorului și admiterea apelului inculpaților.

Părțile vătămate Berezan *****, Tatarus *****, Tatarus ***** și reprezentantul legal al partii vatamate- ***** Ion în ședința instanței de apel fiind legal citat nu s-a prezentat, a adus la cunoștința instanței motivul neprezentării, și a solicitat examinarea apelului în lipsa sa, fiind pusă în discuție posibilitatea examinării apelului în lipsa acesteia, ținând cont de faptul că partea vătămată nu este apelant, audiind părțile, Colegiul penal a dispus examinarea apelului în lipsa acesteia, conducându-se de prevederilor art. 412 alin.(5) Cod procedură penală.

17. *Colegiul penal, audiind participanții, examinând sentința atacată prin prisma motivelor invocate în cererea de apel, cercetând materialele cauzei penale, consideră necesar de a admite din alte motive, inclusiv din oficiu, conform art. 409 CPP apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu, apelul inculpatei Ctitor Natalia şi cel al inculpatului Postolachi ***** împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015, casează parțial această sentință în limita rejudecării cauzei conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 03. 10. 2017 , în latura penală , în privința Nataliei Ctitor în baza art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal , în privința lui Postolachi ***** pe art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal şi art. 179 al. 1) Cod Penal şi pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod Procedură Penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Iar potrivit alin.(3) al aceleiași dispoziții legale, apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut şi împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței.

De asemenea, instanța de apel relevă că potrivit art.414 alin.(1) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform

materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atît în fapt, cît şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare şi prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, unde se menționează că, ”în sensul cerințelor art.414 Cod de Procedură Penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță şi care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de Procedură Penală”.

Conform art. 415 alin.(1), pct.2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Potrivit art. 409 alin.(2) Cod de Procedură Penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanţa de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În conformitate cu art. 436 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată. Potrivit explicațiilor oferite în practica judiciară se va reține, că art. 436 Cod de procedură penală, fixează următoarele limite de care instanța de apel trebuie să țină cont: - conformitatea cu decizia instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la judecarea recursului; - respectarea limitelor în care hotărârea a fost casată.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt în concordanță cu principiile generale ale procesului

penal, potrivit cărora orice persoană are dreptul de a fi judecată în mod echitabil și în termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Rejudecând cauza în limitele stabilite de instanța de recurs, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2017, s-a respins recursul ordinar declarat de inculpata Ctitor Natalia, ca inadmisibil, s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, fiind casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017, în cauza penală în privința lui Ctitor Natalia și Postolachi Nicolai, în partea condamnării Nataliei Ctitor în baza art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova, achitării lui Postolachi ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c) Cod penal al Republicii Moldova și menținerii sentinței privind încetarea procesului penal în privința ultimului pe art. 179 alin. (1) Cod penal și dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată, în rest, dispozițiile deciziei atacate s-au menținut.

Astfel, Colegiul Penal atestă că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2017, au fost menținute dispozițiile deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017 în partea încetării procesului penal în privința Nataliei Ctitor, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ci elementele contravenției, cu recunoașterea vinovată a Nataliei Ctitor în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod 19 Contravențional şi încetarea procesului contravențional în baza art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod Contravențional şi în partea admiterii acțiunii civile înaintată de Berzan ***** către Ctitor Natalia cu privire la repararea prejudiciului material şi încasării din contul Nataliei Ctitor în beneficiul Valentinei Berzan a prejudiciului material în mărime de 55 100 de lei (f.d. 138-175, volumul IX).

18. Cu referire la învinuirea adusă inculpaților Ctitor Natalia și Nicolai Postolachi de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (2) lit. b), Cod penal Colegiul Penal reține următoarele:

În conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală, (1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta

întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod procedură penală, (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În conformitate cu art. 390 alin. (1), pct. 1)-5) Cod procedură penală, (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvîrșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Totodată, potrivit pct. 2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007).

La fel, art. 6 implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părților (cauza *Perez împotriva Franţei şi cauza Van de Hurk împotriva Olandei*).

Astfel, în virtutea normelor legale citate mai sus, prima instanță la adoptarea sentinței în privința inculpaților Ctitor Natalia și Postolachi ***** urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de Procedură Penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate în primă instanță.

19. Astfel, raționând prin prisma textelor de lege conturate, Colegiul Penal relevă că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor citate mai sus. Or, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de Procedură Penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenții, utilității și

veridicității lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului rezultă *vinovăţia inculpatei, Nataliei Ctitor, în comiterea componenței de infracţiune prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b)* Cod Penal și anume „*Delapidarea averii străine, adică însuşirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârşită de două sau mai multe persoane*". Or, pe parcursul examinării prezentei cauze penale s-a stabilit că acțiunile de delapidare a averii străine au fost săvârșite de inculpata, Ctitor Natalia.

Ca urmare, a celor invocate, instanța de apel relevă că, în urma examinării probelor administrate la materialele dosarului *nu rezultă întrunirea elementelor componenței de infracţiune în acţiunile lui Postolachi ***** în comiterea infracţiunii incriminate prevăzute la art. 191 alin. (2) lit. b)* Cod Penal, or pentru încriminarea agravantei de la lit.b), alin.(2) art. 191 Cod Penal este necesar ca toate persoanele să corespundă criteriilor subiectului, adică *să aibă calitate de administrator, criterii care nu sunt întrunite în speță*.

În continuare, Colegiu Penal reține că ținând cont de prevederile art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cît și dispoziția art. 415 alin.(2^1) Cod de Procedură Penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum şi a martorilor acuzării solicitați de părţi. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorii, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În virtutea acestor prevederi legale, în ședința instanței de apel s-a audiat suplimentar inculpații și au fost verificate și cercetate declarațiile și probele materiale prezente la cauza penală respectivă.

Ca urmare, Colegiul Penal consideră că vinovăția inculpatei, Ctitor Natalia, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) Cod Penal se dovedește prin probatoriul invocat de partea acuzării în prezentul proces de judecată.

În acest context Colegiul penal stabilește că ***fiind audiată inculpata Ctitor Natalia, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond*** a explicat că SRL "PAN-Doragro" a fost constituită la 04 iunie 2004, unicul fondator fiind ea și administrator, la fel, sediul societății era în Orhei, iar domeniul principal de activitate era agricultura. Această societate fiind constituită de către dînsa, urma în realitate să fie gestionată de către tatăl ei Ctitor ***** în baza procurii. Au fost încheiate contracte de arendă asupra terenului agricol cu proprietarii acestora din s. *****, iar la 01.03.2005 au fost încheiate actele de primire-predare a unui șir de bunuri mobile și imobile, între SRL "PAN-Doragro" și GȚ "PANM". Tatăl ei efectua lucrările necesare, deoarece avea experiență în domeniul dat, iar implicarea ei se referea în semnarea dărilor de seamă, a contractelor încheiate cu terții. în iulie 2005 tatăl ei a fost internat în spital în stare gravă și ulterior la 05 august 2005 a

decedat, ea rămînînd într-o stare dezorientată în ceea ce privește activitatea întreprinderii, venea zi cu zi în s. Doroțcaia la unchiul Ctitor Ion, fiindcă știa că el este la curent cu toate activitățile tatălui. Peste o perioadă de timp, undeva prin lunile octombrie - noiembrie a.2005, i-a spus lui Ctitor Ion că nu are posibilitatea să continue activitatea și intenționează să lichideze întreprinderea. Ultimul i-a spus că nu este cazul de a lichida întreprinderea, că activitatea merge, sunt salariați, tehnică, depozite și, și-a propus candidatura lui în calitate de administrator. La finele anului 2005 ea a efectuat un control fiscal total al societății, a solicitat schimbarea sediului societății de la Orhei la ***** și l-a numit pe Ctitor Ion administrator la 12.01.2006, transmițându-i întregul pachet de acte a societății pe care le deținea, inclusiv actul de primire-predare a tehnicii agricole din 01.03.2005 și ștampila societății..

De la începutul anului 2006 pînă în vara anului 2008 întâlnirile pe care le avea și discuțiile cu Ctitor Ion referitor la întreprindere se limitau doar la aceea că întreprinderea merge bine, iar veniturile societății doar acoperă cheltuielile întreprinderii ce țin de impozite, salarii, procurări și altele. Nu a insistat niciodată la un control asupra actelor contabile ale societății, deoarece avea încredere în Ctitor Ion. La finele lunii august 2008, fiind în s. ***** în vizită la rude, a aflat că Ctitor Ion a încheiat un contract de leasing din numele societății asupra unei combine și situația dată a pus-o în gardă, deoarece Ctitor Ion, în calitate de administrator, era limitat în atribuțiile sale prin actul de constituire și tranzacțiile de proporții puteau fi încheiate doar având la mînă decizia ei ca fondator. La 04 septembrie a venit din nou în s. *****, s-a întâlnit cu Ctitor Ion pe teritoriul depozitului întreprinderii și au convenit pentru 9 septembrie 2008 să fie prezentate toate actele contabile ale societății începînd cu anul 2006, pentru a fi verificate de dînsa în calitate de fondator.

La 09 septembrie 2008, a venit la oficiul societății unde erau prezenți Ctitor Ion și Berzan *****, calitatea ultimei nu o cunoștea la acel moment, a fost întâlnită cu multă ostilitate și reproșuri, înjosiri referitoare la faptul că este un nimeni pentru societatea dată, că nu a activat în cadrul societății, că nu a participat la lucrările agricole și că nu are nici un drept să solicite nici un act al societății și în cazul dat a fost impusă ca să declare revocarea lui Ctitor Ion din funcție de administrator și a lui Berzan ***** din funcția de contabil-șef. Această declarație a fost făcută verbal și a solicitat să i se remită actele societății, ștampila societății precum și să i se pregătească un raport de predare a patrimoniului și documentar și în natură. Această cerință de asemenea a fost ignorată și fiind deja seara tîrziu a plecat acasă, iar a doua zi, la 10.09.2008, s-a prezentat la sectorul de poliție din s. *****, unde a deplîns acțiunile ilicite a lui Ctitor Ion în ceea ce ține de înjosire, precum și refuzul de a-i transmite actele societății, ștampila, patrimoniul. Cu privire la înjosire Ctitor Ion a fost atras la răspundere contravențională, iar în privința faptului că a refuzat

să-i transmită societatea, poliţistul de sector l-a invitat pe Ctitor Ion în biroul său şi în prezenţa ei a fost perfectată o preîntâmpinare în privinţa faptului că Ctitor Ion cunoaşte despre faptul revocării sale din funcţie din 09.09.2008 şi i-a fost înmânată decizia de revocare acestuia în formă scrisă. Prin aceeaşi preîntâmpinare s-a obligat Ctitor Ion de a nu încheia careva acte din numele societăţii, iar referitor la ştampilă Ctitor Ion a declarat că acesta este deteriorată. Ulterior, a aflat că ştampila nu era deteriorată, iar Ctitor Ion a folosit-o, aplicând-o pe cecul bancar a doua zi după revocare, ridicând de pe contul bancar al societăţii toţi banii. Aceeaşi ştampilă deteriorată a fost aplicată în lunile septembrie-octombrie 2008 pe facturi fiscale prin care Ctitor Ion vindea producţie agricolă a societăţii. Aceeaşi ştampilă deteriorată era aplicată pe actele de înregistrare a tractorului K-701, ulterior au mai apărut contracte de împrumut pe care era imprimată ştampila deteriorată.

După ce a semnat preîntâmpinarea, Ctitor Ion, la 10.09.2008, a declarat poliţistului de sector că nu intenţionează să restituie cele declarate de dînsa, iar în caz dacă are pretenţii să se adreseze organelor de ocrotire a normelor de drept. În aceea zi, la 10.09.2008 a rugat-o pe Ciudin Maria, care a activat împreună cu tatăl ei, să-i arate toate bunurile care sunt indicate în actul de predare primire din 01.03.2005, fiindcă pînă la acel moment nu avea idee unde se află bunurile indicate în act şi cum arată. Ciudin Maria i-a arătat imobilele, unde se află şi cum sunt identificate, au mers în sat la depozite, unde i sa arătat tractoarele societăţii, trei remorci, ulterior s-au deplasat după traseu la depozite, unde, din lista bunurilor enumerate în actul de predare, era un preş şi nişte ţevi de la fregatele descompletate care de asemenea figurează în act. Făcînd inspecţie pe teritoriul depozitelor unde erau mormane de fier uzat, detalii de la tehnică agricolă, a încercat să depisteze după numărul de inventariere, după descriere, alte obiecte care sunt incluse în actul de primire predare. Din discuţia cu paznicii care erau la moment pe teritoriu a aflat că pe teritoriu se mai păstrează şi tehnica altor agenţi economici din s. *****, cum ar fi Băcioi, Polevoi. După aceste evenimente a încercat să discute cu Ctitor Ion cu scopul ameliorării stării create, încercînd să-l convingă să-i transmită tot ce aparţine societăţii SRL ”PAN-Doragro” dar fără succes. Încercând să afle de la ceilalţi fraţi ai tatălui ei, Ctitor Anatol şi Ctitor ***** despre patrimoniul societăţii care lipsea, acestea deja erau la curent despre litigiul creat şi în mod ironic îi spuneau că ea ca administrator trebuie să ştie mai bine ce şi unde se află. Ulterior, a depistat că Băcioi Valeriu deţine unul din agregatele indicate în actul de primire predare din 01.03.2005, restul nu a fost de găsit şi în cazul dat a fost nevoită să se adreseze cu o plîngere la CPR Dubăsari din s. Ustia, către procuratura Dubăsari, însă cu regret plîngerile ei au fost respinse toate, motivându-i-se că este un litigiu civil. În luna noiembrie 2008 a depus cerere de chemare în judecată în procedură civilă, cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosinţa tehnică a societăţii, cazul dat fiind şi în prezent în examinare, la etapă de apel. În decembrie 2008 a

depus cerere de aplicare a sechestrului asupra tehnicii agricole care era înregistrată la societatea SRL ”PAN- Doragro”, și anume - Tractor K-701, două tractoare: un IUMZ și un MTZ, un excavator și trei remorci. Cererea a fost admisă și abia în aprilie 2010 a fost executată încheierea de aplicare a sechestrului, dându-i-se la păstrare următoarea tehnică: tractorul IUMZ și MTZ, excavatorul, și o remorcă. Celelalte remorci nu au fost de găsit, iar tractorul K-701 deja era înregistrat pe Berzan *****. În 2009, venea deseori în s. *****, se prezenta la oficiul societății, care era la acel moment supravegheat de paznicii societății SRL ”CipDorAgro”, înființată de Ctitor Ion, despre care fapt imediat prin telefon era anunțat Ctitor Ion care venea imediat cu un grup de susținători, agresivi, o ponegreau. Ctitor Ion adesea atenta și la viața ei aruncând în ea cu diferite obiecte grele, fiind chiar atras la răspundere contravențională pentru aceste fapte.

În septembrie a.2009, fiind afectată de tromboflevită în a șasea lună de sarcină, a stat o perioadă îndelungată la spital și nu a avut posibilitate să plece în s. *****, iar după ce a revenit a depistat mai multe modificări, erau deteriorate ușile, ferestrele, era sustrasă producția și ea a depus plîngere, fiind intentat un dosar penal, care ba se reia și apoi din nou se suspendă. Neavînd nici o susținere de la nimeni din sat, s-a adresat lui Postolachi *****, care a acceptat să supravegheze depozitele. I-a arătat lui Nicole depozitele care sunt ale societății ei și l-a rugat, dacă va avea posibilitate, în perioada cît ea va fi internată în maternitate să mute prești și remorca care erau pe teritoriul depozitului societății după traseu. Pînă la mijlocul lunii noiembrie 2009 cu greu, dar se deplasa în sat și verifica depozitele și de fiecare dată depista schimbări de tot genul, ulterior i-a înmânat cheile de la depozit lui *****. Tot aici, în acea perioadă teritoriile erau supravegheate de către paznicii lui Ctitor Ion. La finele lunii noiembrie a apărut necesitatea să se prezinte de a încheia contracte de locațiune a terenului aferent construcțiilor societății și tot în acea perioadă, în baza plângerii că a fost înstrăinată tehnica unde erau învinuiți ea și Postolachi, s-a declanșat o verificare a încăperilor, depozitelor și era necesitatea neapărat să se prezinte, deoarece Postolachi nu era investit cu careva atribuții și atunci a perfectat o procură prin care l-a împuternicit pe ultimul să semneze contracte și să supravegheze, păstreze tehnica agricolă a societății care mai era, dar apoi s-a gîndit că este mai bine să încheie ea toate actele juridice, inclusiv contractele de arendă sau alte acțiuni și iarăși l-a invitat pe Postolachi și și-a retras procura pentru așa asuma ea responsabilitatea societății și în acest sens a făcut o declarație privind împuternicirile din procură. În martie a.2010 a primit prin poștă un proces-verbal a unei adunări petrecute de SRL ”PAN- Doragro” și SRL ”CipDorAgro” prin conținutul căruia au fost calomniați și ea și Postolachi *****, procesul dat fiind semnat de către Ctitor Ion și Berzan Valenina. Acțiunile aceste au fost deplânse la procuratura Dubăsari, la ce a primit răspuns că calomnierea realizată de către Ctitot Ion și Berzan ***** este o metodă de exprimare a

drepturilor de opinie. În iulie 2010 era în spital cu copilul și a fost telefonată de către Postolachi, care i-a spus că se interesează cineva de preș. Ea a avut o convorbire cu Tomșa care a dorit să cumpere prețul, au convenit asupra unor condiții de colaborare în sens că îl transmite cu titlu de folosință, cu condiția că acesta va fi reparat din contul său și după repunerea prețului în funcție va avea posibilitate de a-l folosi timp de doi ani cu restituirea ulterioară. Ulterior, Tomșa i-a comunicat că nu-l poate repara definitiv, dar deja a suportat niște cheltuieli și ea i-a spus să restituie bunul și să revoluționeze contractul încheiat. În aceeași perioadă avea un proces civil la Judecătoria sect. Rîșcani, prin care a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate dobîndit prin uzucapiune asupra trei bunuri mobile, acțiunea fiind admisă.

La întrebările adresate inculpata Ctitor Natalia a concretizat că forma organizatorică juridică a întreprinderii sale era și este Societate cu Răspundere Limitată, ea este și a fost unicul fondator, careva modificări în acest sens nu au fost făcute. Conform actului de constituire și a legislației în vigoare, organ de gestiune este adunarea generală a fondatorilor, iar în cazul societății sale este organul decizional, sunt deciziile ei ca unicul fondator. Ea, din cîte cunoaște, tatăl ei ca președinte al GȚ ”PANM” organiza adunări cu deținătorii cotelor valorice, unde soluționa diferite probleme, se întocmeau proceseverbale, însă la ziua de azi ea nu deține nici un proces-verbal, ele toate păstrându-se la oficiul GȚ ”PANM”. Nu cunoaște cu precizie cine a fost contabil-șef la GȚ ”PANM”, iar la societatea ei SRL ”PAN-Doragro” contabil șef din momentul constituirii a fost Ctitor Ana, din 2004 pînă în ianuarie 2006, iar înainte de schimbare a sediului societății Ctitor Ana a demisionat, cine a fost contabil în perioada din ianuarie 2006 pînă în ianuarie 2007 nu cunoaște, administrator fiind în acea perioadă Ctitor Ion. Iar în perioada 2007- 2008 contabil a fost Berzan *****. După ce au fost revocați din funcție Ctitor Ion și Berzan *****, ea a devenit administrator, iar contabil a fost Gîncean *****. Tatăl ei a achitat întreaga datorie care constituia valoarea cotei valorice, avea cinci volume care se păstrau și o sumedenie de recipise, liste de evidență cu semnături, deci era totul documentat, însă aceste documente au dispărut după decesul lui Ctitor ***** din sediul societății. Cu trei ani în urmă a discutat cu ***** Gheorghe, care i-a comunicat că are o listă de achitare a cotei valorice în sumă de 60 mii lei semnată de către Ctitor ***** și ea i-a propus să i-o predea, însă nu a făcut-o nici în prezent. După decesul lui Ctitor ***** careva cerințe materiale adresate către GȚ ”PANM” sau SRL ”PAN-Doragro” nu au fost înaintate de nimeni. Recunoaște faptul că a semnat actul fără ca să verifice tehnica, la momentul încheierii actului de predare primire din 01.03.2005, nu cunoștea despre existența și locul aflării tehnicii. La ședința judiciară din 17.09.2014, inculpata Ctitor Natalia a continuat să dea declarații, explicând că din luna septembrie a.2008 pe teritoriul depozitelor TOC 1, era tehnică uzată, deteriorată din care a

putut să identifice bunurile indicate în actele de primire-predare: un presor, o remorcă. Pe teritoriu depozitului exista tehnică, dar nu aparține SRL „PanDorAgro”. Tractoarele care sunt descrise în lista din actul de primire-predare, au fost deposedate de către Ctitor Ion, care a refuzat să i le transmită și care în fine ea le-a luat în baza actelor executorii. În perioada septembrie octombrie 2008 au fost organizate câteva adunări cu cotașii referitor la problemele cu terenurile pe care societatea le prelucra în baza contractelor de arendă. Ctitor Ion a mințit cotașii că ea vrea să vîndă terenurile. Fără știrea ei, la sfârșitul lunii noiembrie 2009 a mai fost organizat o adunare, unde ea a fost discutată de Ctitor Ion, iar ulterior a aflat că există niște procese-verbale, careva adunări a cotașilor SRL ”PAN-Doragro” procesul verbal nr.5 din 04 decembrie 2009 cu semnături false, prin care ea în continuare era înjosită, calomniată. Ctitor Ion a fost de 2 ori atras la răspundere contravențională pentru înjosire, calomniere. Ea nu a primit careva cereri prin care cotașii să aibă pretenții materiale referitor la cota valorici Marea parte a terenurilor pe care societatea le avea în arendă, au fost preluate de SRL „CipDoragro” a cărui fondator este Ctitor Ion, perfectând cu primăria s. ***** alte contracte de arendă. Cota valorică a fost răscumpărată, ceia ce se confirmă prin declarațiile sătenilor. În septembrie 2011, ea a găsit careva cotași care nu și-au primit recompensa pentru cota valorică și a cumpărat de la acestea cota valorică - sumă de aproximativ 170 000 lei. Ea a răscumpărat cota valorică, iar plângeri de la cotași individuale nu au parvenit. Ctitor Ion a deținut toate actele, inclusiv și ștampila, iar după revocarea acestuia, el păstrându-și ștampila, i-au fost prezentate careva acte de primire-predare. Ctitor Ion, după revocarea sa, livra producția societății, aplicând ștampila și semnătura sa. Acesta nu i-a solicitat acordul la întocmirea actelor, le-a perfectat samovolnic, neavând împuterniciri de a încheia acte din numele SRL „PanDorAgro”. Ștampila a fost declarată pierdută, iar certificatul de înregistrare a societății și o parte din alte acte i-au fost transmise la finele a.2008. După ce a fost revocat din funcție la 09.09.2008, Ctitor Ion, deținând ștampila societății, a ridicat de pe contul bancar toate sumele bănești în mărime de 80 000 lei, iar ulterior a aflat că, cu aceeași ștampilă au fost perfectate acte de primire-predare, de transmitere a tractorului K-701 unui grup de persoane. A făcut cunoștință cu raportul financiar din a.2006 în a.2009, unde a depistat că au fost scoase de la evidență peste 400 000 lei în bunuri, ce constituie valoarea bunurilor. Ctitor Ion și Berzan ***** au refuza să-i dea careva explicație, dar consultându-se cu contabila i s-au explicat că aceste bunuri au fost radiate. Ctitor ***** a răscumpărat cota valorică, unele tranzacții fiind perfectate în formă scrisă, sub formă de recipisă simplă și se dețin în original, iar altele în formă verbală. La întrebările adresate a mai explicat că lui Postolachi ***** i-a relatat situația reală, ultimul era conștient de faptul că tehnica este a societății, dar nu ține minte dacă l-a anunțat despre litigiile ei cu Ctitor Ion. Postolachi nu a asistat la careva conflicte între dînsa cu Ctitor Ion și Berzan *****,

de asemenea ultimii nu s-au adresat la dînsa în privința tehnicii în prezența lui Postolachi. Deoarece era însărcinată, în ultima perioadă îi era greu să se deplaseze de sine stătător, de aceia l-a rugat pe Postolachi ***** să supravegheze tehnica care era în depozit, a întocmit procură, a formulat 2 împuterniciri. În baza acestor împuterniciri, Postolachi nu putea face careva pași de acțiune asupra tehnicii. Postolachi a ajutat-o foarte mult, nu-i solicita plată, ea îi recompensa numai motorina. SRL „Pan Dor Agro" a fost constituită cu scopul de a fi condusă de Ctitor *****, iar după decesul lui Ctitor ***** ea nu era pregătită pentru a relua conducerea societății, de aceia era însoțită mereu de Ctitor Ion, care o asigura cu tot patrimoniul societății. La propunerea ei de a lichida societatea, Ctitor Ion a comunicat că nu este necesar, că el ar putea să o conducă. SRL „Pan Dor Agro" a fost ideea lui Ctitor *****, fondată cu scopul de a activa el la această întreprindere, pentru a contacta cu alți agenți economici. Însă, Ctitor ***** nu a apărut în calitate de fondator, deoarece din spusele lui, Camera Înregistrării de Stat i-a refuzat în acest lucru, fiindcă deja era fondator într-o altă întreprindere. Tatăl ei nu a dorit să meargă prin instanțe ca să fie acceptat ca fondator, dar dorea mai repede să funcționeze întreprinderea. Nu cunoaște scopul, intenția tatălui ei care a hotărât să o pună pe dânsa administrator la SRL „Pan Dor Agro" și nu pe el. La moment există o hotărâre de judecată de anulare a actului de primire-predare din 01.03.205. Discutând cu unii cotași, acestea i-au comunicat că nu vor să dea declarații precum că tatăl ei le-a achitat cota valorică deoarece se tem de Ctitor Ion (f.d. 163-173, vol. VI).

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpata Ctitor Natalia a susținut declarațiile date în instanța de fond și în instanța de apel. A menționat că învinuirea îi este clară. Totodată, acesta a pledat pentru admiterea apelului declarat de inculpată în sensul formulat și respingerea apelului declarat de procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015.

Declarațiile inculpatului, Postolachi **, care în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel*** a susținut declarațiile date în instanța de fond și în instanța de apel. A menționat că învinuirea îi este clară. Totodată, acesta a pledat pentru admiterea apelului declarat în sensul formulat și respingerea apelului declarat de procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015.

În ședința instanței de fond, inculpatul, Postolachi **, a declarat că*** este de baștină din s. Doroţchaia, r-nul Dubăsari, locuiește permanent pe teritoriul satului şi de aceia cunoaște lumea din sat. Respectiv îl cunoaște pe Ctitior Mihail *****, care o perioadă de timp a fost lider în sat, dar în relaţii apropiate nu erau. Cu fiica acestuia, Natalia Ctitor, a făcut cunoștință prin intermediul soţiei sale, Maria, care era prietenă cu aceasta şi se cunoșteau din anii de studenție.

Prieteneau cu familiile şi din spusele lui Natalia Ctitor ştia că tatăl ei i-a transmis ca moştenire partea lui de avere pe care o avea în gospodăria agricolă din sat, dar ce anume îi aparţinea lui Natalia din tehnică şi pămînt la concret şi documental nu ştia. Din spusele lui Natalia, cunoştea că fratele lui ***** Ctitor, Ion Ctitor, lucra administrator la tatăl ei şi după moartea acestuia pretindea la averea ultimului, care i-a fost transmisă prin moştenire şi îi aparţinea ei, din cauza aceasta erau în situaţie de conflict. În toamna a.2009 Natalia Ctitor, i-a spus că este însărcinată în a 9-a lună, degrabă va naşte, de aceia nu va putea conduce cu gospodăria, şi l-a rugat pentru perioada acesta să aibă grijă de tehnica care era depozitată la Toc nr.l, să nu o fure sau să o descompleteze cineva. A acceptat să o ajute pe Natalia Ctitor din considerente pur omeneşti, căci nu lucra nicăieri, avea timp liber, dar nu a fost angajat la ea oficial, nu primea careva salariu, nu avea careva atribuţii suplimentare la cele indicate mai sus. Natalia Ctitor a mers cu dânsul după traseul Dubăsari, pe teritoriul Toc nr.l, unde era depozitată tehnica ei, i-a spus că această tehnică îi aparţinea legal ca moştenire de la tatăl ei, că şi terenurile de pământ erau a gospodăriei. Cu lucrările de prelucrare a pământului pentru Ctitor Natalia nu s-a ocupat, doar cu tehnica care a arendat-o de la liderul Bacioi Valeriu, a semănat vreo 10 ha de orz pentru dânsul, căci pământ liber după traseu a fost şi este cât doreşti. în perioada respectivă, Natalia i-a dat cheile de la boxuri, i-a spus să repare cu ce poate tehnica care era acolo, iar pe iarnă să o pună la conservaţie, iar dacă vor fi doritori de a lua tehnica în arendă să-i comunice prin telefon şi ea se va înţelege cu aceste persoane referitor la condiţiile de arendă. Totodată Natalia a spus că este gata să transmită doritorilor în arendă şi pământul. De la început Natalia a scris şi o procură pe numele lui, precum că are dreptul să repare şi să pregătească pentru conservaţie tehnica, dar împuterniciri ca să transmită cuiva tehnica nu avea. Prin aceiaşi procură îi era încredinţat şi dreptul să încheie cu Primăria s. Doroţcaia contracte de arendă a pământului, dar de care pământ era vorba şi în ce constau aceste împuterniciri nu cunoaşte pînă în prezent. Procura a fost întocmită la 30.11.2009, dar a avut necesitatea şi posibilitatea de a se folosi de dînsa doar o singură dată, pentru că peste o săptămână Natalia Ctitor i-a luat-o şi a spus ca să se ocupe numai cu reparaţia şi conservată tehnicii, iar cu restul dacă va fi necesar se va ocupa ea. Tehnica ce era pe teritoriu nu i-a fost transmisă printr-un act, dar, din cîte ţine minte, din tehnică pe teritoriu şi în boxuri era o remorcă, un preş sortiment. Tractor de model T-25 în stare de lucru acolo precis că nu era, erau rame, cabine şi piese de tractoare, nu exclude că puteau fi piese şi de la un tractor de astfel de model. Precizează că Natalia Ctitor i-a spus că el poate avea nevoie de procură, dacă vor cere colaboratorii CPr Dubăsari să le arăte tehnica care era în depozit şi, într-adevăr, cu astfel de cerinţe a fost adresată de anchetatorul Anatolie Dicusar, i-a arătat copia procurii şi apoi peste o săptămână Natalia i-a luat originalul procurii, care era la dânsul. Pînă a veni iarna, la comanda telefonică a lui

Natalia Ctitor, el a transportat, cu un tractor luat din sat, de pe teritoriul brigăzii nr.l de afară, în box o remorcă şi preşul de sortiment. Această tehnică el a încercat să o repare în măsura posibilităților. Din tehnica respectivă, la comanda telefonică a lui Natalia Ctitor, a transmis unui lider din Criuleni preşul de sortiment. Dacă a fost vândută sau dată în arendă tehnica respectivă, nu știa și nici nu-l interesa, căci din spusele lui Natalia Ctitor, aceasta tehnică era proprietatea ei. Din cîte știa, acest preș nu lucra şi persoana din Crileni, până a-l folosi, trebuia să-l repare. Cînd a fost luat de pe teritoriu preşul de sortiment, s-a făcut la comanda telefonică a lui Natalia Ctitor, atunci ea a vorbit la telefon pe această temă nu numai cu dânsul, dar şi cu unul din paznicii puşi de Ion Ctitor să păzească tehnica brigăzii unde era această tehnică. Dacă mai avea Natalia Ctitor tehnică în altă parte nu cunoaște.

La întrebările adresate, Postolachi ***** a mai explicat că, Ctitor Natalia i-a încredințat următoarea tehnică: presul de sortiment şi remorca pe care l-a rugat să le dea în depozit. Nu a verificat nici un document care să ateste că lui Ctitor Natalia îi aparține tehnica şi pământul de care l-a rugat să aibă grijă, s-a bazat doar pe spusele ei. La fel ştia că tatăl Nataliei, Ctitor ***** cândva a fost lider, dar nu știe ce număr de cotaşi avea acesta. Nu cunoaște nimic în ce privește cui îi aparținea dreptul de proprietate în privința tehnicii administrate de Ctitor *****, dar cunoaște că Ctitor Natalia conducea mai departe gospodăria după moartea tatălui ei, auzind despre faptul că aceasta a moștenit averea lui Ctitor *****.

Nu ține minte dacă i-a dat procura lui Dicusar, ultimul deseori venea şi-l întreba care sunt împuternicirile lui referitor la tehnică şi atunci Ctitor Natalia a hotărît să elibereze această procură. Ctitor Natalia, verbal, careva împuterniciri adăugătoare pe lîngă cele menționate în procura din 30 noiembrie 2009 nu i-a oferit. În afară de procura nominalizată alte documente care să ateste legătura lui în calitate de administrator cu SRL „PAN-Doragro” nu au fost. Pe perioada cît el asigura securitatea bunurilor, nimeni nu a fost să le ia. Pe teritoriul depozitului, în afară de cele două, şi anume pres de sortiment şi remorca încredințate lui, la păstrare tehnica funcțională era, însă această tehnică aparține altor lideri ca Băcioi și alții. Tehnică nefuncțională pe teritoriul depozitului nu era, în afară de Tractorul K-701. în perioada cît, fost la Tocul nr.l, Berzan ***** nu a fost la faţa locului şi nu a pretins careva drepturi în privința tractorului K-701 şi nimeni nu s-a ocupat de reparația acestui tractor. În perioada cît el a fost la Toc nr. 1 Ctitor Ion avea acces liber pe teritoriu, el niciodată nu i-a interzis să vină şi nici nu avea așa împuterniciri Ctitor Ion vizita Toc nr.l undeva cu o periodicitate de o zi. În perioada de referință Ctitor Ion se folosea de careva tehnică, cui aparținea această tehnică el nu ştie. Printre aceste bunuri era Tractorul de tip MTZ, semănătoare, cultivator, plug. Tractor de model T-25 Ctitor Ion nu avea în posesie. Nu ştie dacă în perioada de referință Ctitor Ion a luat sau nu cutia de viteză de la Tractorul K-701. În perioada de referință nu a văzut careva cotaşi de la SRL „PAN-Doragro” să

vină la faţa locului ca să se intereseze de soarta tehnicii agricole. A fost o sigură dată ***** Ion şi cu *****v Nicolai, dar nu cunoaște dacă acestea erau sau nu cotași. Paznicii care erau acolo asigurau paza, însă ei nu aveau nici o atribuție cu dânsul. Pe perioada de referință Ctitor Ion nu s-a apropiat de dânsul cu careva pretenții. La depozit nu stătea permanent, doar mergea în vizită. E1 noaptea nu a fost niciodată la depozit, iar persoane străine în afară de cele din sat nu a văzut niciodată. Cînd a încercat să deplaseze remorca şi presul de sortiment, paznicii 1-au întrebat ce dorește să facă şi le-a spus că le duce în depozit. Caimac Fiodor a insistat să vorbească cu Ctitor Natalia şi el le-a dat telefonul să vorbească cu ultima. în viziunea lui tehnica SRL „PAN-Doragro" se limita doar la cele două obiecte încredințate lui: remorca şi presul. Nu ştie cui aparţinea tehnica de care se folosea Ctitor Ion, dar ea era pe teritoriul Toc nr.l şi era funcţională. Motorina i-a oferit-o Caisîn *****. În afară de Tomaş alte persoane cu propunerea de a lua tehnica în arendă nu s-au adresat. Concretizează că presul 1-a dus la Criuleni, iar remorca a dat-o în depozit. Tomaş l-a sunat pe dînsul, a întrebat de pres, i-a spus că este, dar nu este al lui şi trebuie să se înțeleagă cu Ctitor Natalia. Acesta a spus că mai întîi dorește să vadă presul, apoi va discuta cu Ctitor Natalia şi au mers la Toc 1, l-a văzut, s-a interesat de el şi în continuare a dus tratative cu Ctitor Natalia. Condițiile înțelegerii cu Tomaş nu le-a discutat el, dar Natalia Ctitor. Tehnica cu care Ctitor Ion prelucra pământul se afla pe teritoriul Toc nr.l. E1 nu a angajat careva paznici, toţi paznicii erau a lui Ctitor Ion. Cheile pentru deschiderea garajului erau la dînsul, i le-a dat Ctitor Natalia, însă porţile se puteau deschide şi de alte persoane. Cînd i-a dat cheile, Ctitor Natalia i-a spus că depozitele îi aparțin ei şi i-a zis că celelalte peroane fară permisiunea lui nu au dreptul de a intra. Ctitor Ion şi alţi lideri țineau tehnica nu în depozit, ci pe teritoriu. în depozit tehnică funcțională nu era. Teritoriul cîndva era îngrădit cu gard de plasă metalică, iar pe parcurs a fost o parte sustrasă. Pe teritoriu se poate intra doar numai pe la poartă, unde nu erau uşi, ci doar o sârmă întinsă. Careva împuterniciri de la Ctitor Natalia în ce privește poarta nu a avut. Persoanele care intrau pe teritoriu cu tehnică nu cereau permisiunea lui. Ctitor Natalia în privința Tractorului K-700 (701) nu a vorbit. Posibil că trebuia să asigure paza doar la presor şi la remorcă, de altă tehnică Ctitor Natalia nu i-a spus nimic, dacă aceasta ar fi avut şi altă tehnică, consideră că i-ar fi spus să o păzească şi pe ea.

Necătînd la faptul că inculpata, **Ctitor Natalia** *****, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit.b) Cod Penal al Republicii Moldova, Colegiul Penal constată că vinovăția acesteia *este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate şi verificate în ședința instanței de apel.*

Declarațiile reprezentantul părților vătămate, ** Ion *****, fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că pe Postolachi ***** îl

cunoaște, sunt în relaţii bune. Pe Ctitor Natalia o cunoaște, sunt rude de gradul șapte pe linie colaterală, iar la moment nu sunt în careva relații specifice. El a fost inginer - şef al Agrofirmei ***** din a. 1981 până în a.2000, apoi a fost membru în comisia de privatizare a gospodăriei care şi-a început activitatea prin anul 1997 pînă în 2002. în a.2000 s-a împărțit gospodăria agricolă ***** în două gospodării – GŢ„Polevoi” şi GŢ „PANM”. În anul 2000-2001 cotaşii au depus cerere ca bunurile materiale de la fosta agrofirmă să le primească liderii, Ctitor ***** şi Polevoi *****. Conform cererilor au încredințat bunurile pe 3 luni de zile. în urma acestor cereri depuse toate bunurile agrofirmei ***** au revenit celor doi lideri, care trebuiau să le folosească în numele cotaşilor. În acele trei luni de zile liderii trebuiau să înregistreze firmele agricole şi să înregistreze dreptul de folosință a bunurilor revenite după împărțirea agrofirmei *****. Dreptul de folosire trebuia să fie format sub forma unui contract de arendă. Toate aceste acțiuni le-au împuternicit liderilor prin intermediul unor procuri semnate prin anii 2000, valabile pe o perioadă de trei luni. Contracte de arendă a terenurilor au fost încheiate cu cotaşii, iar contracte de arendă a cotelor valorice nu s-au încheiat. Nu cunoaște cum s-a transformat în SRL „PAN-Doragro” şi care este soarta GŢ „PANM”. Bunurile cotaşilor de la GŢ „PNAM” printr-un act de transmitere au trecut la SRL „PAN-Doragro” al cărei administrator este Ctitor Natalia. Actul de primire predare a fost întocmit fără acordul cotaşilor. A aflat despre acest act de primire-predare în anul 2010, de la Nicolaiev *****, care l-a întrebat dacă a semnat acest act. Tehnica după act îi aparținea lui Ctitor Natalia, însă în realitate această tehnică era a cotaşilor. În acest act era inclusă şi semnătura şi numele lui. Cu tehnica în cauză el personal nu a avut nimic. Actul de primare- predare din anul 2005 nu l-a semnat. Prin anul 2010 el a telefonat-o pe Ctitor Natalia şi i-a cerut să-i fie repartizată cota valorică în clădiri şi construcții, care se afla la Ctitor Natalia, iar ultima i-a spus să se adreseze lui Postolachi *****, care urmează să repartizeze cota. Tot în acel timp a aflat, personal n-a văzut, că toată tehnica menționată a fost înstrăinată de către Ctitor Natalia. El, Ctitor Ion, Berzan *****, Nicolaiev *****, Berzan Vladimir, şi alţii au hotărît ca să facă o adunare a ambilor grupuri de cotaşi, cei de la SRL „PAN-Doragro” şi GŢ „PANM” şi să discute referitor la actul de primire-predare din anul 2005 dintre Ctitor Natalia şi Ctitor *****, să aleagă comisia de revizie şi comisia de distribuire a cotei valorice pentru ca să verifice ce au mai rămas din bunurile cotaşilor. Cotaşii au spus că nu au înaintat careva cereri privind încheierea actului de primire predare. La această adunare a fost invitată şi Ctitor Natalia, însă ea nu s-a prezentat. Cotaşii au decis tot la acea adunare că, dacă nu se prezintă Ctitor Natalia timp de 10 zile pentru a fi oformat transferul cotelor de la SRL „PAN-Doragro” şi SRL „CipDorAgro”, atunci ei singuri vor decide fără ea. După adunare comisia a fost la Toc nr.1 şi a depistat printr-un act ce bunuri mai sunt şi ce bunuri nu sunt şi bunurile pe care el le-a numit nu erau. Toate bunurile au fost

estimate printr- un act de inventariere şi preţurile corespund acestuia. În afară de dînsul, la Toc nr.l în 2010 mai erau *****v *****, Ctitor Ion, *****v ***** şi alte persoane alese în componența comisiei, în total 7 persoane.

Mai mult ca atît a declarat că după decesul lui Ctitor ***** a gestionat cu tehnica Ctitor Ion din 2005 până în 2008. După decesul lui Ctitor ***** tehnica se păstra la Toc nr.l situat după traseul Rîbniţa - Tiraspol, iar o parte se păstra în garajul lui Băcioi. Aceste două bunuri (tractor şi împreştietoarea de îngrășăminte) care nu se află în actul de predare- primire au fost transmise în anul 2000 lui Ctitor ***** şi se aflau la păstrare la Toc nr.l. Mai cunoaște şi faptul că tractorul T-25 şi împrăştiitoarea de îngrășăminte i-au revenit lui printr-un act de primire. Preţurile respective indicate, care reprezintă valoarea tehnicii, sunt stabilite din anul 2000, pe parcurs tehnica se amortizează pe an pînă la 10%. Pe parc*****l acestor ani tehnica se repara, iar în urma reparație scădea gradul de uzură a tehnicii. Pînă în2003, cît a activat a Ctitor *****, se ducea evidența mijloacelor fixe, contabil era Diordiev Ludmila. Pe parc*****l anilor s-au făcut investiții în reparația tehnicii, pînă în 2004 ştie că Ctitor ***** făcea investiții tehnice.

Declarațiile martorului, Berzan **, fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond*** pe epizodul dat, instanței de judecată a explicat că, în 2006, Ctitor Natalia şi Ctitor Ion i-au propus să lucreze contabil la întreprindere ,,PAN-Doragro" . Ea a acceptat propunerea Nataliei Ctitor şi ultima i-a prezentat careva documente de la SRL ,,PAN-Doragro": o declarație de venit pe anul 2005 care se prezintă la sfârșitul anului, un raport financiar pe o foaie fară semnături, rulajul bancar şi unele documente bancare, câteva facturi fiscale pentru procurarea motorinei, şi patru acte de primire-predare a cotei valorice de la GŢ ,,PANM" la SRL ,,PAN-Doragro". Ea era angajată la altă întreprindere şi nu a studiat foarte bine documentele prezentate ei. Conform tuturor acestor documente şi documentelor contabile de la SRL,,PAN-Doragro" pe anul 2006, a fost întocmit bilanțul contabil la sfârșitul anului 2006. În bilanțul contabil trebuie să fie indicate sumele la finele anului de gestiune curent şi la finele anului precedent. În documentele prezentate la începutul anului 2006 în bilanțul bancar se indica că în 2005 de către SRL ,,PAN-Doragro" au fost primite undeva 59 mii lei, în a.2006 iarna pe contul bancar era 0 lei. În bilanțul contabil anual pe 2006 la finele anului de gestiune prezent, au fost indicate datele din raportul financiar din anul 2005 prezentate de Ctitor Natalia. În rubrica ,,la finele perioadei de gestiune curentă" au fost indicate toate sumele care corespund documentelor originale a activității SRL ,,PAN-Doragro" pentru anul 2006. În perioada a.2006, 2007, 2008 Ctitor Natalia nu s-a prezentat nici o singură dată la întreprindere pentru a verifica sau a propune ceva. Începând activitatea de la zero, numai cu ștampila şi certificatul de proprietate, Ctitor Ion numit ca administrator la SRL ,,PAN-Doragro" , a finanțat întreprinderea pe parcursul a trei ani pînă a.2009. în 2008 Ctitor Natalia, prin luna

iulie sau august, nu ţine minte precis, a venit la întreprinderea s-au început certurile, iar în toamna anului 2008, la o ședință de judecată petrecută în lipsa lor, s-a emis o hotărâre de judecată, fiind pusă sub sechestru toată tehnica care era pe act, inclusiv şi tractorul, remorca, etc. După ce a fost sechestrată tehnica, ea cu Ctitor Ion au făcut o întreprindere nouă. S-a petrecut adunarea cotaşilor, la acea adunare cotaşii au scris cerere către Ctitor Natalia pentru a li se elibera terenurile agricole şi cota valorică ce le aparținea. Deoarece Ctitor Ion era brigadir la GŢ „PANM" şi tot Ctitor Ion lucra ca administrator la SRL „PAN-Doragro", cotaşii nici nu cunoșteau că au fost trecuți de la o întreprindere la alta fără acordul lor.

Cererile depuse au fost trimise în original lui Ctitor Natalia, iar copiile există şi în timpul de față împreună cu Ctitor Ion au început activitatea în toamna anului 2008, au activat cu tehnica sechestrată, care era a cotaşilor, în toamna anului 2008-2009 şi începutul anului 2010 întreprinderea lor a activat cu tehnica cotaşilor: un MTZ, un IUMZ şi K-700 şi cu aceste 3 tractoare au lucrat o perioadă de 2 ani. Ctitor Natalia a depus o cerere la Curtea de Apel Chișinău prin care a solicitat ca să treacă toată tehnica sechestrată la dânsa şi ea să răspundă de dânsa. Având hotărârea Curții de Apel şi venind cu executorii judecătorești, toată tehnica din sat care era la momentul dat s-a luat şi s-a dus la Toc nr.l. înainte de adunare oamenii din sat şi cotaşii care erau la SRL „CipDorAgro" veneau la oficiu în depozit, deoarece celelalte erau încuiate de Ctitor Natalia şi Postolachi ***** şi îi întrebau unde le este tehnica lor deoarece toţi cotaşii au semnat un act de primire-predare a cotei valorice între ei şi Ctitor Ion. S-a fost solicitat de către cotaşi să se facă o adunare generală, unde au fost reprezentanți de la raion, de la Departament şi alţii, la care oamenii au ridicat întrebarea unde este cota valorică şi de ce se înstrăinează. A fost propus de către cotaşi să fie aleasă o comisie de revizie din 7 oameni şi să meargă la Toc nr. 1 ca să verifice ce este şi ce nu este, ce a dispărut. Comisia formată a plecat la Toc nr.l şi a numărat tot ceea ce aparținea cotaşilor de la SRL „CipDorAgro" şi a altor cotaşi de la alţi lideri, spre exemplu, întreprinderea lui Polevoi, întreprinderea lui *****l şi Bacoi. Au fost formate două acte: prin unul a fost verificată tehnica care era trecută de la GŢ „PANM" conform actului de primire predare la SRL „PAN-Doragro" şi prin alt act a fost verificată tehnica care aparținea altor cotaşi, adică tot ce se afla la Toc nr. 1. Înainte de adunarea din luna martie Ctitor Natalia a fost invitată, dar s-a prezentat la sfârșitul adunării, a insultat oamenii şi a plecat.

După aceasta s-a scris o plângere la procuratură, iar tehnica nu a mai văzut-o, unde este nu ştie. Printre primele care au dispărut este o cositoare, o împrăștiitoare de îngrășăminte, o remorcă, pres de sortiment Tractor T-25. Aceste bunuri au fost primite de către Ctitor Mihail în a.2000 printr-un act de primire-predare de la comisia de privatizare şi aparțineau cotaşilor. Cotaşii au depus semnături pe procuri prin care îl împuterniceau pe Ctitor Mihail din numele

cotaşilor să participe la distribuirea cotelor valorice de la întreprinderea Doroţcaia. Pe parcursul anilor 2000-2005 mulţi cotaşi au plecat la alte întreprinderi şi totodată mergea cu ei şi cota lor valorică, tehnica de pe act era proprietatea a 157 de cotaşi de la Ctitor *****. Cînd s-a depistat lipsa tehnicii la Toc nr.l, ea prezentă nu a fost. Paznicii erau angajați de la SRL „CipDorAgro" - Odai Constantin, Ctitor *****, Caimac *****, Caimac Fiodor. Din spusele lui Ctitor Ion a aflat că Ctitor Natalia cu Postolachi ***** împreună au urcat în mașina lui Postolachi Nicolai paznicii şi i-au dus acasă. Din spusele lui Ctitor Ion a auzit că Postolachi ***** noaptea a dus de la Toc nr. 1 toată tehnica. Cît erau paznicii lor la Toc nr. l știau ce se întâmplă, iar acuma nu ştie nimic, şi în timpul de faţă la Toc nr. 1 este o persoană străină. Suplimentar a declarat că în perioada cît a activat la SRL „PAN-Doragro" ștampila se afla la Ctitor Ion. În perioada cît a fost contabil tehnică nu s-a dat în folosință oamenilor, dar au fost întocmite acte de predare-primire pe hârtie a tehnicii, pentru ca oamenii să cunoască care tehnică este a lor. Actul din 1 ianuarie 2008 deşi a fost semnat de cotaşi, însă ei nu au luat tehnica, ea a rămas la loc.

Ea nu ştie persoanele care au semnat plângerea din 04.12.2009, la care tehnică pretind, la toată sau doar la o parte din ea. Concretizează că procesul verbal din 04.12.2009 nr.5 l-a semnat, nu este scris în întregime de dânsa, ea a scris doar lista participanților, în rest până la listă a scris altă persoană, dar în baza notițelor ei.

Din momentul înregistrării pînă la momentul cînd au fost înlăturați paznicii de la SRL „CipDorAgro„ de către Ctitor Natalia, firma SRL „CipDorAgro" s-a folosit de tehnica de la SRL „PAN- Doragro" . În evidența contabilă nu a fost înregistrată în bilanțul contabil a SRL „PAN-Doragro" tehnica agricolă. Nu era reflectată la alte rubrici decît cea cu numărul 123, ea urma să fie reflectată în extrabilanţ dacă erau încheiate contracte de arendă cu cotaşii. Pînă în 2008 nu cunoaște despre vreo adunare generală a cotaşilor, la care să se decidă cum să se împartă tehnica agricolă. A explicat că la bilanțul firmei era indicată suma de 487000, dar în 2006 în urma unui control de la organele raionale i s-a atenționat că la contul 123 - mijloace fixe pot figura doar bunurile proprietatea întreprinderii şi, odată ce cele 487000 nu erau alt ceva decât cota cotaşilor, a exclus din bilanțul contabil această sumă. Dar aceasta nu înseamnă că aceste bunuri au fost transmise cuiva în natură în acel moment. În bilanțul contabil se reflectau careva mijloace financiare destinate pentru reparația tehnicii agricole, spre exemplu, se procurau piese de schimb. Reparația tehnicii o făceau angajații. Tehnica care figurează în actul din 01 ianuarie 2008 nu este întărită după dînsa, ei urma să-i revină împreună cu alte 10 peroane Tractorul K-700. Ştie că sediul GŢ „PANM" se afla la în clădirea cunoscută sub denumirea „cantora". Din 2005 pînă în 2008 de odaia în care era sediul GŢ „PANM" s-a folosit ea, în calitate de contabil. Din 2008 nu se

folosește nimeni, dar cheile sunt la dînsa. Ea nu cunoaște unde se află documentația de la GŢ „PANM”, deoarece a primit în dispoziție cabinetul gol, în care se aflau 2 mese şi un safeu fără documentație. A luat în primire sediul GŢ PANM prin luna mai a.2006, în baza împuternicirilor lui Ctitor Natalia. Oficial, pe documente, a fost angajată la SRL „PAN-Doragro” în anul 2007 în calitate de contabil, astfel în 2006 contabil de *facto* era ea, dar de *iure* nu era nimeni.

Declarațiile martorului, Ctitor Ion, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că atunci cînd s-a distrus Agrofirma ***** în anul 2000 în același an s-au înființat două firme: GŢ „PANM”, condusă de către Ctitor *****, şi firma condusă de Polevoi *****. El a activat în firma GŢ „PANM” în calitate de brigadier de tractoare. Din 2000 pînă în 2005 toată tehnica agricolă s-a împărțit: undeva 55% a trecut la GŢ „PANM” şi 45% la Polevoi *****. Această tehnică era a cotașilor şi a trecut cu titlu de folosință la GŢ „PANM”.

În perioada de 5 ani de zile Ctitor ***** a cumpărat două combine, fiind procurate din banii obținuți în urma griului vândut. Pe parc*****l anilor din GŢ „PANM” au mai ieșit şi alţi lideri, cărora le-a revenit tehnică ce aparținea cotaşilor. În 2006 *****, feciorul lui Ctitor *****, a venit şi a luat cele două combine. Tot în luna martie 2006, Ctitor Natalia l-a împuternicit să lucreze în calitate de administrator la SRL PanDorAgro. Tehnica era a GŢ „PANM”, dar ulterior în anul 2006 a ajuns la SRL „PAN- Doragro”, dar cum a ajuns nu ştie. Din tehnica care a trecut la SRL „PAN-Doragro” erau printre altele: K-701, MTZ-82, YMZ-6, excavator, trei remorci, 2 presuri de sortiment, cositoare CTS 5, Tractor T-25 şi altele. Anume această tehnica a fost transmisă la SRL „PAN-Doragro” . Toată această tehnică în 2006 a pus-o la evidență după SRL „PAN-Doragro” , fiindcă cu numerele vechi nu putea să treacă peste traseul Rîbniţa-Tiraspol. După traseul respectiv stau posturile maliției transnistrene. Toată tehnica era funcțională şi permanent se repara.

A menționat că din anul 2006 pînă în 2008, luna august, a activat ca administrator la SRL PAN-Doragro . În 2008, luna august, după ce au strâns roada, a apărut Ctitor Natalia şi a cerut să-i fie date 500 tone de grâu. El i-a refuzat, deoarece trebuiau efectuate careva plăți. A doua zi Ctitor Natalia l-a înlăturat de la funcția de administrator şi s-a numit pe ea în calitate de administrator. Cînd Ctitor Natalia l-a înlăturat din funcția de administrator, el a refuzat să-i elibereze toate actele din cauza conflictului financiar. După refuzul lui de a elibera toate documentele Ctitor Natalia a depus cerere în judecată şi a pus sechestru pe toată tehnica agricolă. În luna septembrie şi-a deschis firma lui cu denumirea SRL „CipDorAgro”. Firma a deschis-o la solicitarea cotaşilor. Cotaşii erau din SRL „PAN-Doragro” şi la dînsul au trecut aproape toți cotaşii de la SRL „PAN-Doragro” din cei 187, cu excepţia a 43 de cotaşi, în luna decembrie 2010 Ctitor Natalia împreună cu Postolachi a luat paznicii lui şi au pus paznicii lor şi la

moment nu are acces acolo. Paznicii au fos înlăturați cu implicarea administrației de la Grigoriopol.

În perioada anilor 2000-2005 Ctitor ***** nu a cumpărat cote valorice de la cotaşi. Presul sortiment la moment ştie că se află în or.Criuleni. A discutat cu persoana la care la moment se află presul de sortiment şi i-a comunicat că Postolachi ***** i l-a dat în arendă, dar nu i-a spus pe cît timp la luat în arendă. Cositoarea este în s. Butor, r-nul Grigoriopol, în rest nu cunoaște unde sunt. În s. Butor o persoană i-a spus că fratele său a procurat din s.***** remorca, presul şi cositoarea. În 2006 cînd i s-a transmis tehnica ca administrator, nu a fost întocmit nici un act de transmitere a tehnicii agricole. Transfer de tehnică nu s-a făcut, deoarece Ctitor Natalia refuza să se prezinte. Cotaşii care erau proprietarii tehnicii au trecut la firma lui, iar tehnica a rămas la SRL ,,PAN-Doragro" . Nu au transferat documentul tehnica din 2 motive: era pus sechestru şi considera că transferul urma să aibă loc în baza actelor ce urmau să fie semnate, inclusiv de administratorul SRL ,,PAN-Doragro" , Ctitor Natalia. În perioada de după ieșirea din SRL ,,PAN-Doragro" oricum el răspundea de tehnica agricolă pînă în 2009 toamna, iar în toamna 2009 s-a pus iarăși sechestru, de care era responsabilă Ctitor Natalia. După stabilirea sechestrului pe numele lui Ctitor Natalia, dînsa s-a prezentat la depozit cu ,,Gazea", şeful de la executare şi au luat tractoarele de la ***** şi le-a mutat după traseu, la Toc nr. 1. Concretizează că pînă în 2009 tehnica agricolă se păstra cînd şi cum, adică cînd în s.*****, cînd la Toc nr.1 în dependență de lucrările agricole. La Toc nr.l era depozit de care se foloseau cotaşii şi de la SRL ,,CipDorAgro".

Într-o dimineață a lunii noiembrie, cînd a mers la Toc nr.l a depistat că nu era cositoarea, o remorcă şi presul. În acea dimineață a discutat cu paznicul Caimac Fiodor, care i-a spus că seara venise Postolachi Nicolai cu un tractor şi a luat cositoarea, presul şi o remorcă, iar pe dânsul l-a dat la o parte și nu a văzut nimic, cerându-i să meargă în căsuță şi să stea acolo. Tot în dimineața cînd a depistat lipsa tehnicii, l-a întrebat pe Postolachi Nicolai de ce a luat tehnica, că este a oamenilor, acesta i-a răspuns că a avut indicație de la Ctitor Natalia. În rest în acea dimineață Postolachi nu a specificat ce a făcut cu tehnica, iar peste două zile l-au informat la telefon oamenii că Postolachi a mai luat de la depozit și Tractorul T-25, aruncătoare de îngrășăminte. Pornindu-se spre Toc nr.l, pe drum s-a întâlnit cu Postolachi *****, care la întrebarea lui de ce a ascos tehnica respectivă, i-a răspuns că are indicație de la Ctitor Natalia.

Totodată a comunicat că în 2009 prin luna noiembrie-decembrie a facut o adunare cu cotaşii şi le-a explicat oamenilor că se înstrăinează tehnica, la adunare s-a format o comisie, această comisie a mers la Toc nr.l pe deal, comisia era din 5 persoane. La faţa locului au mers vreo 4-5 persoane, cîte au încăput în mașină. Nu

poate preciza dacă actul respectiv l-au iscălit toţi cei nouă membri sau numai cei 5 care au fost la faţa locului.

În 2010 la 16 martie a mai făcut o adunare cu toţi cotaşi, inclusiv şi cei de la SRL ,,PAV Doragro". Pe Ctitor Natalia a informat-o despre adunare, dar ea a dat de înțeles că nu doreşte să participe la adunare. La adunare s-a ales comisia de privatizare şi de distribuire. Iarăşi au mers la Toc nr. şi au mai numărat odată. Plângerea depusă la poliție din data de 9 decembrie 2009 a fost iscălită de toți cotaşii indicați în ea, nu ţine minte dacă a iscălit-o şi el. În ce privește tehnica dispărută de la Toc nr.l avea cotă de participare în ea în calitate de cotaş.

În perioada 2000-2008 la cotaşi nu li s-a transmis nimic în contul folosinței acestei tehnici. Pentru folosirea tehnicii cotaşilor trebuia să li se achite. După ce a fondat firma ,,CipDorAgro", el activa pe același teren. Pînă în a.2010 s-a folosit de tehnica veche rămasă de la GŢ ,,PANM", iar din noiembrie 2010 nu mai avea acces la SRL ,,PAN-Doragro" şi a început să procure tehnica lui, Toc nr. 1 nu era a firmei SRL ,,PAN-Doragro", ci a cotaşilor, de aceea el a rămas să activeze acolo. În calitate de administrator al SRL ,,PAN-Doragro" era persoană cu răspundere materială pentru bunuri. în calitate de administrator al SRL ,,PAN-Doragro" ducea evidența tehnicii agricole. La ziua de azi nu mai deține acest registru, deoarece a fost ridicate de organele de drept, fiind întocmit un document de ridicare a documentelor. Cînd a fost administrator la SRL ,,PAN-Doragro" tehnica nu a predat-o, era pusă la balanța SRL ,,PAN-Doragro", el personal a pus-o la balanța acesteia. Personal nu a văzut ca Ctitor Natalia să ducă tehnica de acolo. Tehnica care figurează în actul din 2005 exista, în prezent nu ştie dacă mai există această tehnică, dar cu siguranță că nu există în s. *****, doar cu excepția la o remorcă specializată care se află la Postolachi acasă.

După decesul lui Ctitor ***** toată tehnica agricolă se afla şi la depozitul din sat şi la Toc nr.l. În perioada cît tehnica se afla la Ctitor ***** acela o repara, iar în perioada cît se afla la dânsul el, introducând inclusiv şi mijloace financiare de ale sale. În 2006, devenind administrator, a primit toate împuternicirile ca administrator (ștampila, documentele). În perioada 2006-2008 ca administrator semna toate actele ce se prezentau la organele de stat ca FISM, STATISTICA etc. Cunoaşte că în bilanțul contabil pe anul 2006 la compartimentul mijloace fixe figurează suma 0 pe cînd în 2005 figura suma de 487000 lei. Nu ţine minte dacă registrul de evidența tehnică figurează în procesul-verbal de ridicare a documentelor de la dânsul de acasă cînd a avut loc percheziția. În perioada cît a activat ca administrator, contabil a fost Berzan ***** în perioada 2006-2008. în momentul cînd a pierdut accesul la Toc nr.l, toată tehnica care figurează în actul din martie 2005 cu excepția celei care era înstrăinată, era prezentă. Tractorul T-25 şi marcatoarele de îngrășăminte pînă în 2005 aparțineau cotaşilor care erau la GŢ ,,PANM" iar din 2005 pînă în 2007 au fost utilizate de SRL ,,PAN-Doragro" .

Din 2007 tractorul s-a stricat şi el l-a pus în depozit. Şi în 2009 acest tractor T-25 şi marcatoarea de îngrăşăminte aparţineau cotaşilor de la SRL ,,PAN-Doragro". Consideră că prejudiciul a fost cauzat cotaşilor de la SRL ,,PAN- Doragro" care ulterior au trecut la SRL,,CipDorAgro" prin înstrăinarea acestor două mijloace de tehnică. În perioada 2006-2008 nu a făcut inventarierea tehnicii aflate în posesia SRL ,,PAN-Doragro" . Toate documentele care ar arăta faptul că s-au făcut investiții în tehnică se regăsesc la organele care i-au făcut percheziție. Nu se schimba valoarea de bilanț a tehnicii fiindcă ea mergea din start cum a primit-o din 2000. În ea se făcea permanent reparații şi calitatea nu se pierdea. Cunoaște că Postolachi ***** era administrator la SRL PAN-Doragro din cuvintele ultimului. Postolachi ***** nu i-a spus personal că a dat la cineva în arendă tehnica agricolă. Suplimentar Ctitor Ion a mai declarat că în luna decembrie 2006 contabil a fost Ctitor Tatiana, iar ulterior Berzan *****. Ctitor Tatiana a activat oficial, locuiește în s.*****, r-nul Dubăsari. Nu ţine minte ce act a stat la baza întocmirii raportului financiar în 2006. Cositoarea CPS 5 nu a înregistrat-o în registru, deoarece lucra inclusiv pe deal şi nu prevedea că ea să treacă traseul. Tehnica care a fost sustrasă- pres de sortiment, remorca şi cositoarea, nu se află în s. Hîrtop, ci în s. Butor. La urmărirea penală a informat despre locul aflări tehnicii, dar rezultat pozitiv nu a fost. Lui Bacioi nu i-a transmis nici o tehnică, i sa dat doar o mașină de curățit fântâni temporar, fără întocmirea cărorva acte pentru transmitere, deoarece transmiterea a fost pe o perioadă foarte scurtă. A mai concretizat că el personal nu cunoaște dacă Postolachi ***** a fost ,,angajat" la Ctitor Natalia oficial, dar din discuțiile cu alte persoane s-a menționat că este administrator. L-a văzut cum se ocupa cu conectarea luminii la faţa locului, cu construcţia traseului de rectificare. Pe Postolachi ***** nu l-a văzut să participe cu Ctitor Natalia nici la o adunare ce ținea de activitatea SRL ,,PAN- Doragro" şi SRL ,,CipDorAgro". Documentele în privința tehnicii care se află la dânsul la Postolachi nu au ajuns, iar dacă avea sau nu acces acesta la documentația ce se afla la Ctitor Natalia nu știe. Într-o zi a venit la Toc nr.l Ctitor Natalia şi a spus că toată tehnica este a ei, posibil că a asistat atunci şi Postolachi, dar cu siguranță nu ţine minte. Paznicii permanent erau ai lui.

Nu cunoaște dacă Ctitor Tatiana a lucrat cu vreun registru de evidență a tehnicii pe perioada cît a lucrat contabil. În fiecare an tehnica trecea revizia tehnică, în caz contrar erau probleme cu politia. El a venit la conducerea întreprinderii prin 2006 şi tot prin 2006 s-a ocupat de revizia tehnicii şi, respectiv, se ocupa de înregistrarea tehnicii agricole şi achita revizia tehnică pentru unitățile luate la evidență. Plângeri în privința tehnici către se află în s.Butor nu a depus în scris, a comunicat comisarului verbal.

- Declarațiile martorului Caimac Fiodor **, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că o cunoaște pe Ctitor Natalia,

însă nu sunt rude. Pe parc*****l anilor 2010-2011 a lucrat la Ctitor Ion, în calitate de paznic, păzea depozitul la Toc.l, care se afla pe deal, la o distanță de aproximativ 7-8 km de satul *****. Pe teritoriul pe care-l păzea era un tractor de model K-701. Tractorul era a lui Ctitor Ion, el se folosea de acest tractor. A stat acolo la pază pînă pe la 31 ianuarie 2011, cînd a venit Ctitor Natalia şi i-a alungat de acolo. Mai departe de tehnică el nu s-a interesat. Numărul la tractor nu-l ţine minte.

În toamna anului 2009 a lucrat ca paznic la Toc.l împreună cu Caimac *****. În 2009 Postolachi ***** împreună cu ***** Ion au fost la brigadă, dar ce făceau ei acolo el nu ştie. Depozitul acela era plin cu grîu, iar Ctitor Natalia l-a luat, l-a încărcat cu utilaj special şi l-a dus, însă unde şi ce a făcut cu el nu ştie. După ce au scos tot grâul, în depozit au pus tehnica care era pe teritoriul tocului. Venea Postolachi Niolae şi descuia depozitul, dar ce făcea el acolo nu ştie. Acolo erau tractoare și un excavator, tractor de model T-25, cositoare de model CPS 5, era utilaj care făcea tiucuri . Tractorul K-701 nu putea fi dus în depozit, deoarece era mare şi era desfăcut. Postolachi ***** a luat cositoarea, iar el l-a întrebat unde duce tehnica fiindcă nu este a lui, la ce a primit răspuns că nu are ce se interesa. Postolachi ***** de pe teritoriul depozitului a mai luat tractorul T-25 într-o dimineață, l-a prins de un tractor de model MTZ 80 şi l-a dus într-o direcție necunoscută. Tractorul T-25 l-a luat o persoană necunoscută el a descuiat depozitul Postolachi *****. Odată cu tractorul T-25 a fost luată şi tehnica pentru împrăștierea îngrășămintelor. Toată tehnica s-a luat în prezența lui Postolachi *****, care era mîina dreaptă a lui Ctitor Natalia. A văzut cum ultimul a sunat-o pe Ctitor Natalia şi cînd a luat cositoarea. Care Postolachi ***** nu i-a arătat, îi spunea că el este stăpân, iar Ctitor Ion nu are ce căuta acolo, cu toate că tehnica era a lui Ctitor Ion, adică era a cotaşilor. Cînd luau tehnica ei nu întrebau nimic de nimeni. Ctitor Natalia venea şi fotografia cu mobilul ce este şi ce nu-i.

El personal cotă în tehnică a avut ca şi toţi colhoznicii, însă Ctitor Natalia pe nimeni nu a întrebat cînd a luat tehnica. A lucrat ca paznic la Ctitor Ion şi primea salariu, păzea toată teritoriul. Ctitor Natalia nu avea nimic acolo, proprietar era Ctitor Ion. Cositoarea au luat-o faţă de dânsul. L-a întrebat pe Postolachi ***** cine i-a indicat şi i-a spus ca să vorbească cu Ctitor Natalia. Declarațiile care le-a dat la urmărire penală sunt mai corecte, deoarece atunci ținea minte mai bine. Postolachi ***** făcea ceea ce îi indica Ctitor Natalia. A fost angajat în calitate de paznic de către *****l Gheorghe. Cînd Ctitor Natalia era administrator el activa ca paznic. Ca paznic era responsabil de bunurile care se aflau pe teritoriul care îl păzea, pînă la momentul concedierii. Cînd dădea schimbul la alt paznic avea un registru evidență a bunurilor. Pe Ctitor Natalia personal nu a văzut să ia ceva de pe teritoriu. Cînd a fost dată tehnica în depozit el pe Ctitor Natalia nu a văzut-o. Suplimentar, a declarat că el nu a avut telefon în acea zi ca să-l anunțe pe

Ctitor Ion ce se întâmplă la „karman”. Nu a avut nici un registru de evidență a tehnicii care o păzea. Schimbul de pază era peste o săptămână. Cînd transmiteau schimbul următorului paznic verificau tehnica verbal, nu prin registru. Cînd tehnica se deteriora era reparată de către tractoriști, dar nu cunoaște din care bani erau reparate tractoarele. Cît timp a lucrat ca paznic, nu a văzut ca Ctitor Natalia sau Postolachi ***** să lucreze cu tehnica dată în cîmp. Cît a lucrat nu a văzut ca Ctitor Natalia și Postolachi ***** să aducă tehnica înapoi la „karman". Tractoriştii erau conduși de către Ctitor Ior la Ctitor Ion lucra şi el, fiind plătit de ultimul. Toată tehnica era bună de lucru. Ctitor Natalia nu a folosit tehnica de la „karman” şi nu a luat nici un detaliu de acolo în perioada cît el a activat. Nu a anunțat pe nimeni cînd s-a furat tehnica de la „karman”, deoarece nu aveam cu ce la acel moment, iar a doua zi a spus lui Ctitor Ion. În acea seară, cînd s-a furat tehnica, a discutat cu Ctitor Natalia la telefonul lui Postolachi *****.

- ***Declarațiile martorului, Polevoi ***** *****, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că pe Ctitor Natalia şi Postolachi ***** îi cunoaște, nu este rudă cu nici unul din ei. La începutul anilor 2000, cînd s-a lichidat firma agricolă *****, bunurile s-au transmis la două grupuri de oameni: la un grup era lider el, iar la altul Ctitor *****. În ce privește tehnica care i-a fost transmisă lui au fost păstrate documentele, iar în ceea ce privește documentația la celălalt grup, nu ştie unde este. Undeva prin 2001, o parte de cotaşi de la dânsul şi o parte de cotaşi de la Ctitor ***** s-au separat şi s-a constituit Cooperativa agricolă ,,DorCoopAgro” sub conducerea lui ***** Maria. Din cîte ţine minte, Gheorghe ***** undeva prin 2004 a activa în calitate de lider. Intuiește că cotaşii au fost la Ctitor ***** şi au trecut o parte la ***** Gheorghe. Ultimul a activat undeva pînă în 2007. Nu cunoaşte dacă împreună cu cotaşii i-a fost transmisă careva tehnică lui Gheorghe *****. La prima divizare ***** a fost membru al comisiei de privatizare, la fel ca și dânsul, iar în continuare nu ştie dacă dânsul a participat la procesele de distribuire a cotelor şi tehnicii a păstrat careva tehnică scrisă după SRL ,,AgroDorProd” la Tocul nr.l şi nu ştie dacă acolo se păstrează careva tehnică de a lui ***** Gheorghe.

- ***Declarațiile martorului, Tomşa *****, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că este directorul SRL ,,Martc – Prom”. Pe Ctitor Natalia o cunoaște, nu sînt rude, sunt în relații obișnuite, iar pe Postolachi ***** nu îl cunoștea. Prin 2012 Caisîn ***** i-a dat nr.de telefon a lui Postolachi Niolae, care avea un pres de făcut baloate de paie. S-au întâlnit în s.***** cu Postolachi ***** şi au mers după traseul Rîbniţa-Tiraspol la o brigadă de tractoare, unde a văzut acest pres, pe care i l-a arătat. Postolachi ***** este acea persoană care se află în sala de judecată. Presul nu avea roți şi d-l Postolachi ***** i-a dat nr.de telefon a Nataliei Ctitor . Întâlnirea a avut loc înainte de a strânge secerișul, adică în perioada verii. A discutat cu Natalia Ctitor referitor la condițiile

contractului de arendă şi anume s-au înțeles că el va face reparația şi această sumă va fi trecută în costul arendei. Roţile el le-a pus şi costul acestora la fel trebuia să intre în plata arendei. Presul a fost remorcat de către Nicolae, după aceasta Nicolae a scos roțile şi el le-a pus pe ale lui. Presul lucra o oră p_ zi, iar jumătate de zi îl repara fiindcă era foarte vechi. Odată cu presorul Postolachi Nicolae i-a adus şi contractul de colaborare, care era contract de arendă şi el a semnat acest contract. Pe acest contract era semnătura lui Ctitor Natalia şi ștampila, ele erau în două exemplare unul a rămas la dînsul şi celălalt l-a luat Nicolae Nu ţine minte data şi anul cînd a fost semnat contractul. Cu Ctitor Natalia s-a întâlnit de două ori. Prima dată în or. Chișinău după încheierea contractului, cînd i-a spus că nu-l poate repara şi a doua oară în instanța de judecată. Întâlnirea a fost la inițiativa lui şi i-a comunicat Nataliei Ctitor despre faptul că nu poate repara presorul, la ce dînsa i-a spus să-l dea înapoi dacă nu-l poate repara, însă el a hotărât să-l repare. Odată la doi ani urma să fie prelungit contractul. Nu ţine minte condițiile contractului, posibil că este prevăzută prelungirea contractului, dar de cînd a încheiat contractul nu s-a mai întâlnit cu dna Natalia pentru a-l prelungi. La dânsul nu au fost ulterior solicitări de restituire a presului. Ctitor Natalia nu i-a explicat în ce calitate Postolachi Nicolae lucrează împreună cu ea şi nu i-a spus că ar fi trebuit să mai discute cu cineva pentru a încheia tranzacția. În înţelegerea lui cu Ctitor Natalia arenda constituia echivalentul costului de reparație a presului. Cu presorul respectiv ei au făcut aproximativ 220 de baloate de paie, iar un balot are 220-230 kg. Postolachi i-a arătat presorul şi i-a spus să se înțeleagă cu Natalia Ctitor. Cînd a fost cu Postolachi Nicolae la brigadă el nu avea cu el ștampile sau alte împuterniciri şi contractul era deja semnat şi ștampilat. Conținutul convorbirii lui cu Ctitor Natalia corespunde cu conținutul contractilului, alte aspecte pe telefon nu au discutat. Întîi s-a înțeles pe telefon să ia preșul, ulterior s-a întâlnit cu Ctitor Natalia, el i-a transmis rechizitele pentru a face contractul şi tot atunci au ajuns la înțelegerile finale privind folosirea presorului. După aceea nu mai ţine minte, posibil că s-a întâlnit încă o dată sau i-a spus pe telefon că tehnica este uzată. Suma precisă nu ţine minte cît a investit în reparația presului, însă cheltuielile pe care le-a avut cu repararea au fost mai mari de cît beneficiul pe care i l-a adus presul. Martorul Tomşa a precizat că, în vol. II, f.d.94-95, unde-s declarațiile depuse de el, semnătura este a lui. Nu poate preciza dacă Postolachi Nicolae a adus presul cu roțile deteriorate sau cu roţi bune. Cine a reparat presul de sortiment nu ţine minte, posibil că niște persoane din Criuleni. În Vol. II, f.d.94-95, la declarațiile lui, menționează că la recomandarea lui Postolachi Nicolae a adus o persoană din s.Doroţcaia care i-a arătat cum să repare presul. Cînd a luat acest pres nu a întrebat cui aparține, deoarece a încheiat contractul nebănuind că ar fi careva probleme.

Declarațiile martorului, Caisîn ** Ion, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că pe Ctitor Natalia nu o cunoaște, iar pe

Postolachi Nicolai îl cunoaște, s-au văzut de câteva ori, a făcut cunoștință cu ultimul aproximativ cu vreo doi ani în urmă, posibil chiar în 2010. D-l Tomşa l-a rugat să-i găsească prin apropiere vreun pres de sortiment. Aflând că așa pres se află la Postolachi *****, nu-şi aduce aminte de la cine a aflat, l-a sunat pe ultimul şi s-au înțeles să-l vadă. Era înainte de seceriș, prin luna mai. Cînd a discutat cu Postolachi ***** prin telefon nu a întrebat pentru ce îl vinde, i-a spus că să se ducă să-l vadă şi dacă le va convine atunci vor discuta. Toate întrebările referitor la cumpărare Postolachi Nicolai le-a dus cu Tomşa, el nu cunoaște detaliile. Au plecat în s.*****, apoi au plecat în brigada care se afla mai departe de sat, după traseu. La brigadă era Postolachi ***** şi mai erau câteva persoane pe care nu le cunoaște. Tehnica le-a prezentat-o Postolachi *****, iar nemijlocit la întrebările despre tehnică - că o dă în arendă sau o vinde etc, el nu a participat, s-a discutat nemijlocit cu Tomşa. Presul a fost adus peste vreo săptămână, însă cine l-a adus el nu cunoaște, a văzut presul pe teritoriul lui Tomşa, care se află în s.Orhincea la niște sere. Nu a discutat cu Tomşa despre această tehnică, însă cunoaște că foarte mult s-a chinuit cu acest pres, după ce s-a defectat. Presul a lucrat trei luni pe terenul lui Tomşa, care a făcut 60 de ticuri. În tot acest timp pe Ctitor Natalia nu a văzut-o. Nu a fost sunat de către Postolachi ***** ca să-i solicite să restituie acest pres de sortiment şi nici de alte persoane nu a fost telefonat. Cînd a dus convorbiri pe telefon cu Postolachi, a întrebat despre tehnică, la ce d-lui a spus că este așa tehnică şi atît. Referitor la acte în privința presului nu a discutat cu ultimul.

- ***Declarațiile martorului, ***** ***** Ion, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că îi cunoaște pe Postolachi ***** şi pe Ctitor Natalia, sunt în relații obișnuite. În 2009, în perioada de toamnă, a fost chemat de către Postolachi ***** să lucreze în depozit la Ctitor Natalia. Acest depozit era situat după traseu şi locul este cunoscut în sat ca Toc.l. La depozit s-au deplasat cu automobilul lui Postolachi *****, împreună cu acesta. Cînd au ajuns la depozit, Postolachi l-a deschis şi i-a spus să facă acolo ordine. Postolachi ***** l-a lăsat la depozit şi a plecat, iar spre seară a venit şi l-a luat. În timp ce făcea curat în depozit, de tehnică nu s-a apropiat şi nu a observat ca să fi venit cineva, deoarece depozitul este mare şi situat mai într-o parte de sat. Cînd a plecat acasă de la depozit, acolo era paznicul Caimac Fiodor. A observat mai mulți oameni, dar care erau lângă căsuța paznicului. La acel depozit a lucrat aproximativ 3-4 zile şi pentru lucru i s-a plătit cu grîu, pe care i l-a dat Postolachi *****. Martorul a mai concretizat că, în dosar, Vol.I, f.d.207-208 - proces-verbal de audiere a lui şi Vol.II, f.d.39-40 - proces-verbal de audiere a lui, în declarațiile depuse în acest proces este semnătura lui. Erau acolo câteva persoane venite la depozit cu microbuzul. Nu ține minte dacă aceste persoane reparau cositoarele. În 2010 el ținea minte mai bine evenimentele întâmplate decât acum. Nu a văzut ca

Postolachi ***** să fi vorbit cu acele persoane. Postolachi ***** avea cheile de la depozit, el l-a descuiat. Cu Postolachi ***** s-a înțeles privitor la achitarea lucrului făcut la depozit. Pe parc*****l lucrului nu a ieşit din depozit şi, fiind la depărtare, nu a văzut de unde sunt oamenii respectivi – din sat sau străini. Caimac Fiodor stătea cu acei oameni, stăteau în deal lângă căsuță. El acasă a plecat cu Postolachi *****. De la depozit a ieșit şi s-a urcat în mașina lui Postolachi ***** şi a plecat acasă. În acele 3-4 zile cît a lucrat la depozit, pe Ctitor Natalia nu a văzut-o, iar cu Caimac Fiodor nu a avut nici o discuție. Despre faptul că Ctitor Natalia este proprietara Tocului nr.l cunoaște din auzite. În acele zile cît a lucrat nu l-a văzut pe Ctitor Ion să aibă acces la tehnică şi nici nu a văzut ca să iasă careva tehnică de pe Tocul nr.l. Nu a observat careva certuri dintre Caimac Fiodor şi persoanele care erau pe teritoriu acolo și nici careva certuri între Postolachi ***** şi Caimac Fiodor. Cît privește răspunsul din procesul-verb, dat la urmărirea penală, el nu ţine minte dacă, înainte de a se iscăli pe proces, l-ar fi citit personal sau i l-ar fi citit ofițerul de urmărire penală.

- Declarațiile martorului, Ctitor ** *****, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că pe Ctitor Natalia o cunoaște, îi este nepoată. Relațiile erau bune. Pe Postolachi Nicolai îl cunoaște, nu-i este rudă, până acuma au fost relații bune. A lucrat paznic la GŢ „PANM”, unde conducător era Ctitor Ion. A fost angajat ca paznic de către Ctitor *****, apoi a fost angajat de Ctitor Ion. La Ctitor Natalia nu a fost angajat. A fost paznic şi la SRL „PAN-Doragro” şi la SRL „CipDorAgro”. El era paznic la locul cunoscut pe timpul colhozului ca „karman”, undeva mai mult de 2 km de la s.*****. În toamna anului 2009 a activat tot în GȚ „PANM”. Cu dânsul ca paznic mai lucrau Caimac Fiodor şi Caimac *****. Acolo la „karman” păzea tractoare, grîu şi depozitele ca garaj, sclad. În timp ce el a lucrat la „karman„, circa patru ani în urmă de pe teritoriu s-au luat cositoare, presor de sortiment, tractor. Aceste obiecte i-a spus Caimac Fiodor că le-a luat Postolachi *****. Aceste bunuri au fost luate cînd a luat schimbul. El nu cunoaște sigur, însă ştie că Postolachi ***** lucra cu Ctitor Natalia. Știe, din spusele lui Caimac, că tehnica a fost transmisă în regiunea transnistreană. Postolachi ***** permanent îl amenința că-l v-a concedia. După ce a fost luată tehnica a mai lucrat încă 2 ani şi nu a fost în acest timp adusă tehnica înapoi. Cînd lucra ca paznic, nu ducea nici o evidență a tehnicii de pe teritoriu cînd dădea schimbul. Nu a văzut personal cît a activat ca Ctitor Natalia să înstrăineze careva tehnică, din auzite presupune că Ctitor Natalia a luat tehnica. Careva indicații pe perioada activității prin telefon de la Ctitor Natalia nu a primit şi nici verbal. Nu ştie ce funcție avea Ctitor Natalia şi Postolachi *****, dar se comportau ca niște stăpâni. Din cîte el cunoaște, Ctitor Natalia dădea ordine lui Postolachi *****. Odată chiar a văzut cum Postolachi ***** îndeplinea indicaţiile lui Ctitor Natalia. Caimac Fiodor i-a arătat unde a fost dusă tehnica. El personal a fost la o

brigadă din s. Hîrtop şi a văzut tehnica dispărută peste o săptămână după ce ea a fost luată, însă el nu a anunțat pe nimeni că a văzut-o. A cunoscut tehnica după anumite însușiri particulare pe care le cunoștea el.

- Declarațiile martorului, Mîrza Maria **, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că pe Postolachi ***** şi Ctitor Natalia îi cunoaște, sunt în relații obișnuite. În 1999 s-a destrămat Agrofirma ***** şi în urma destrămării cotele valorice au trecut la patru lideri. Cota ei a ajuns la Ctitor *****, conducătorul GȚ „PANM". A lucrat la GȚ „PANM" pînă în 2004. În 2004 ea a rămas tot la Ctitor ***** şi au lucrat împreună pînă ultimul a decedat. La Ctitor ***** se afla nu numai cota valorică a ei, dar şi a mamei şi a soţului ei. În anul 2008 a aflat că Ctitor Natalia îl înlocuiește pe Ctitor *****, dar pînă în 2008 momentul cînd s-a petrecut adunarea, considera că conducător era Ctitor Ion. În 2008 GȚ „PANM" - despărțit în două firme, una condusă de dna Ctitor Natalia şi una de Ctitor Ion. Majoritatea cotaşilor au trecut la Ctitor Ion, inclusiv ea şi familia ei. Contract referitor la folosirea cotei valorice ei nu au încheiat nici cu un lider. La o adunare în primăvara lui 2009 sau 2010 a aflat că dispare tehnica de la Toc nr.l, care se află după traseul Grigoriopol - Dubăsari. S-a discutat ce tehnică a dispărut şi anume o cositoare, un pres, o stropitoare de îngrășăminte. Ea personal împreună cu familia au avut cotă valorică în această tehnică, cand a dispărut. A fost formată o comisie care urma să verifice care tehnică a dispărut şi care a rămas şi îi comisia dată a fost inclusă şi ea. Ea la locul de faţă nu a fost, însă comisia i-au anunțat rezultatele. Nimeni nu i-a întrebat pe cotaşi despre faptul dacă se poate de înstrăinat tehnica şi nici n-au fost informați despre pierderea acesteia. Din cîte cunoaște, Ctitor Ion nu s-a înțeles cu Ctitor Natalia referitor la transmiterea tehnicii în care ea are cotă valorică. Din spusele lui Ctitor Ion tehnica dispărea în urma acțiunilor lui Ctiror Natalia şi a lui Postolachi Nicolai. Ar dori ca această tehnică să fie restituită înapoi la cotaşi, deoarece este a oamenilor. Ea are titlul, conform căruia deține cotă valorică în mașini şi utilaje, clădiri şi construcții, terenuri prelucrate, copaci, este scrisă tehnica la general. A explicat că în perioada cît a lucrat cu Ctitor *****, ultimul a procurat un combain, pe care ulterior 1-au luat înapoi. Nu cunoaște ca Ctitor Mihal să fi cumpărat de la cotaşi tehnică agricola contra recipisă. În perioada cît a activat cu Ctitor Ion nu a văzut ca el să fi transmis tehnică la alte persoane, din contra el repara şi aduna tehnica. În calitate de cotaşi nu verifica periodic dacă există sau nu tehnica, erau persoane de răspundere cărora le era încredințată tehnica. Nu ține minte precis cine a inițiat adunarea din 16.03.2010. La adunare l-au ales ca președinte pe *****v *****, iar ca secretară pe Berzan *****. Ea a fost membru a comisie de revizie, la faţă locului nu a fost, dar actul l-a semnat. Actul i-a fost prezentat de un paznic, pe care nu cunoaște cum îl cheamă, dar posibil că era Caimac Fiodor ori Berzan Vladimir, ei au chemat-o la Toc nr.l şi acolo în prezența persoanelor a semnat acel act,

deoarece a avut încredere. Ştia despre faptul că Ctitor Natalia şi Postolachi ***** erau invitați la adunări din spusele lui Ctitor Ion şi tot din spusele acestuia a auzit că dispare tehnica de pe deal. La adunarea generală Ctitor Ion a anunțat că Postolachi Nicolai este ajutorul lui Ctitor Natalia. La adunarea care s-a petrecut la depozit prin 2008, a fost şi Ctitor Natalia, însă Postolachi Nicolai nu era, dar printre oameni s-a auzit că Postolachi ***** este ajutorul lui Natalia Ctitor. În perioada 2005-2008 Ctitor Ion nu a repartizat careva bunuri la cotaşi, oamenii nici nu o cereau.

- Declarațiile martorului, Bacioi Valeriu **, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a declarat că pe Ctitor Natalia şi Postolachi Nicolai îi cunoaște, rude nu sunt. În 2005 a constituit SRL Dornistragro şi la dânsul au venit o parte de cotaşi de la Polevoi şi, proporțional procentului de cotaşi care i-au revenit, a primit şi tehnică de la Polevoi. Undeva prin 2008, precis nu-i ține minte, de la CAP ,,Dorocom" la care administrator era ***** Gheorghe, la fel i-a revenit o parte de cotaşi împreună cu tehnică proporțional. Cum s-a împărțit altă tehnică el nu cunoaște. Cînd i-a revenit tehnica de la Polevoi a primit un utilaj „CPS". De la Ctitor ***** cunoaște că a primit tehnică ***** Gheorghe împreună cu ***** Ivanov şi posibil că şi Tamara Gherlac, care erau administratori la întreprindere. Nu cunoaște ce tehnică a trecut la ***** Gheorghe, Ivanov ***** şi Gherlac Tamara. Cunoaște că Semionov Ion a fost membru al comisiei de împărțire a patrimoniului fostei Agrofirme ,,Doroţcaia". În comisiile constituite pentru repartizarea patrimoniului la firma lui el nu a participat. Cu firma d-nei Ctitor posibil că a avut careva conlucrări, cum ar fi darea în folosință temporară a tehnicii. În raporturile cu firma lui nu ţine minte cazuri cînd Postolachi Nicolae să fi luat careva decizii în numele firmei lui Nataliei Ctitor. Nu cunoaște dacă a fost sau nu împărțită între cotaşi tehnica care era la liderul Ctitor Ion. La dânsul la întreprindere se duce evidența sumei de bani pe care o are fiecare cotaş în domeniile respective (tehnică, construcții etc.). Toată tehnica care era în folosință se afla la balanța întreprinderii şi chiar dacă tehnica este la balanța întreprinderii proprietatea este a cotaşilor. De la Ctitor Ion a luat o mașină de curățat grîne, cereale. A luat mașina aceasta fără întocmirea actului de predare-primire şi de această maşină se folosea la necesitate. Acuma mașina este la dânsul şi se folosește numai el cu mașina, dar nu se află la balanța întreprinderii. Ulterior, Ctitor Natalia s-a adresat la dînsul şi undeva prin 2008-2009 au încheiat un contract de arendă. încă nu a achitat nimic pentru arendă şi nu ţine minte cazuri concrete legate de prețul arendei. Nu ţine minte precis cînd i-a fost transmisă mașina respectivă, posibil în 2008 sau 2009, dar cu certitudine că a fost înainte de încheierea contractului cu Ctitor Natalia. Ctitor Ion cînd i-a transmis tehnica era ajutorul Nataliei Ctitor şi conlucrau împreună, dânsul atunci nu avea încă întreprinderea lui. De la Ctitor Natalia personal careva tehnică nu a primit. În actul de predare-

primire din 01 martie 2005, încheiat între GŢ „PANM" şi SRL „PAN- Doragro" , sub numărul 13, este menționat curățătorul de cereale cu nr.de inventariere 4009 în sumă de 2 800 lei. Nu ţine minte cum a fost transferată tehnica respectivă de la Toc nr.l la Toc nr.2, fie el a luat-o, fie Ctitor Ion i-a adus-o. În perioada 2008-2010 a trecut pe la Toc nr.l, deoarece are în apropiere un cîmp agricol. În această perioadă tehnică funcțională era pe teritoriul Toc nr.l fiindcă era în mișcare, a văzut şi un tractor funcționabil de model MTZ 82. La Toc nr.l o perioadă gestiona cu tehnica Ctitor Ion, iar după acesta au gestionat persoane străine. Din momentul predării tehnicii de către Ctitor Ion şi la momentul adresării Nataliei Ctitor la dânsul, crede că a trecut vreo jumătate de an. Nu cunoaște dacă Ctitor Ion a transmis altor peroane tehnică prevăzută în actul din 01 martie 2005. A comunicat că din 2005 el este în posesia garajelor fostei Agrofirme „Doroţcaia". Lui i-a revenit aproximativ 30 % din acest garaj de la Polevoi. Ulterior i-a revenit şi de la *****, dar nu pot ajunge la un acord cu în privința procentului. Nu pot stabil cota deoarece nu avea toate actele necesare. Aproximativ în perioada 2007-2008 Ctitor Ion păstra o parte de tehnică pe teritoriul garajului, însă ulterior au ajuns la o înțelegere că să o ia de pe teritoriul garajului şi el a luat toată tehnica pe care o gestiona - un tractor MTZ, cultivator, remorcă, plug etc, iar tractor K-701 nu a văzut la garaj. Pe teritoriul Toc nr.l era un tractor de model K701, ultima dată l-a văzut cu 2-3 ani în urmă. A lucrat la firma agricolă Doroţcaia, la care erau două tractoare de tip K-700. Cu siguranță nu le deosebește K-700 de K-701. Din cîte ține minte un tractor a mers la Polevoi şi unul la Ctitor Mihail. La moment nu cunoaşte ce-i cu acele tractoare. În actul de predare-primire a tehnicii de la Polevoi sunt indicate numerele de inventariere a tehnicii. La distribuirea patrimoniului firmei agricole „Doroţcaia" a participat la împărțirea câmpurilor, însă la împărțirea tehnicii nu ține minte să fi participat în comisie. În ce priveşte utilajul „CPS", tot erau două în gospodărie, unul i-a revenit lui Polevoi şi unul lui Ctitor Mihail. Nu cunoaște dacă Ctitor Mihail a cumpărat de la cotaşii săi cotele valorice. Soarta tehnicii defectate se hotărăște împreună cu cotaşii. Toată tehnica care rămâne la balanță are acea valoare din momentul primirii.

- Declarațiile martorului, Ciudin Maria **, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că erau în relații de serviciu cu Ctitor Natalia activând la GŢ „PANM" ca şef de depozit, din anul 2003 pînă în 2008 primăvara sau pînă în 2007. Din 2003 pînă în 2007 a început a lucra la GŢ „PANM", dar a terminat la SRL „PAN-Doragro" tot ca şef de depozit. Actul de primire-predare din 01 martie 2005 a bunurilor fixe l-a semnat. În acest act ea figura ca Berzan Maria. Este oficial Ciudin Maria din anul 1980, dar pe acte se scria tot timpul Berzan Maria şi toţi din sat o ştiau ca Berzan Maria. Pe atunci a venit Ctitor ***** la depozit cu acest act prezentă mai era şi Ctitor Natalia. Au stat la vorbă şi Ctitor ***** i-a spus că se simte rău şi că are de gînd să treacă

gospodăria după fiica sa Ctitor Natalia, şi a semnat actul, înainte de semnarea actului, ţine minte că s-au adunat lucrătorii lui Ctitor ***** şi la acea adunare s-a ales comisia de privatizare, care trebuia să se ocupe cu distribuirea bunurilor în contul cotelor valorice. În 2005 comisia de privatizare, nu a distribuit nimic din bunuri. Concretizează, că decizia de a semna acel act de transmitere nu a fost luată la careva adunare a cotaşilor, a semnat fiindcă a venit Ctitor ***** şi i-a explicat că bunurile trec de la el la Ctitor Natalia. La momentul cînd a semnat ea actul, pe acest act mai erau şi semnăturile lui Ctitor Natalia, Ctitor *****, Ctitor Ion, în rest nu mai ţine minte dacă mai erau semnături.

În perioada cît a fost lider Ctitor *****, în contul cotelor valorice, ultimul le da la oameni produse agricole. Ea personal făcea lista produselor transmise la oameni, iar actele eventuale semnate dintre Ctitor ***** şi cotaşi nu le-a văzut. În satul ***** nu se practica ca să li se plătească oamenilor pentru folosința cotelor, de aceea consideră că, atunci cînd oamenii luau produse, le luau nu pentru folosința cotei, ci în contul cotei, adică avea loc într-un fel răscumpărarea cotei. A comunicat și faptul că după 2005, în urma decesului lui Ctitor *****, tehnica indicată în actul din 2005 era folosită ce către Ctitor Ion. În 2007 Ctitor Ion a eliberat-o de la lucru. La acel moment el se folosea de tehnică şi, din cîte cunoaște, s-a folosit pînă în 2009 cînd şi-a deschis gospodăria sa proprie. La depozitul unde se afla tehnica respectivă a fost de vreo 4-5 ori, acest depozit se află după traseul Tiraspol-Rîbniţa. Prima dată 2 fost cu Natalia Ctitor şi a pus lacăte la toate depozitele - şi din sat şi de după traseu. Era un pres, erau multe agregate dezambalate, printre care două fregate dezambalate. Lacătele au fost puse deoarece a fost o ceartă între Ctitor Ion şi Ctitor Natalia cu privire la administrarea întreprinderii. Cînd s-au pus lacătele, paznici erau Caimac Fiodor şi o persoană pe nume Costea. Atîta timp cît a lucrat la Ctitor ***** tehnica era si nu ştie ce s-a întâmplat ulterior cu tehnica din actul din 01 martie 2005. În perioada de la decesul lui Ctitor ***** pînă la momentul apariție conflictului cu Ctitor Ion şi Ctitor Natalia, ultima se prezenta la faţa locului şi vedea ce se întâmplă, se comporta ca o stăpână. În perioada cînd ea lucra Ctitor Ion i-a dat lui ***** Ion o remorcă. A venit la dânsa Ctitor Ion ca să semneze un act pentru a transmite remorca lui ***** lon în contul cotei părţi, dar nu ţine minte dacă a figurat doar remorca sau şi alte bunuri. Altă tehnică în afară de cea revenită de la Agrofirma *****, Ctitor ***** mai avea, două combine, avea două tractoare K-700, dar ştie aceasta din spusele acestuia, fiindcă nu avea documente pe ele şi nu le putea trece în partea aceasta. Combinele se păstrau în sat, iar tractoarele K-700 pe care nu le-a văzut niciodată din spusele lui le păstra după traseu. În prezent nu ştie care este soarta tractorului K-700 care era a cotaşilor. Cînd s-a destrămat agrofirma erau doi lideri: Ctitor ***** şi Polevoi, ulterior au mai apărut alţii 5. Aceşti lideri noi apăreau datorită faptului că o parte din cotaşi atît de la Ctitor *****, cît şi de LA

Polevoi treceau le ei. La acești lideri noi, cum ar fi Valeriu Bacioi, oamenii treceau doar cu pământul, iar o parte din cotaşi de la Ctitor ***** s-au dus la *****l Gheorghe cu tot cu tehnică.

- ***Declarațiile martorului, ***** Gheorghe, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond*** a explicat că îi cunoaște pe Ctitor Natalia și Postolachi *****, nu este rudă cu ei. În cadrul Agrofirmei „*****" s-a format o comisie de privatizare şi de distribuire a cotei valorice la începutul anului 2000. S-au format două gospodării țărănești GŢ „PANM" şi GŢ „Polevoi. La GŢ „PANM" era lider Ctitor Mihail, iar la GŢ „Polevoi" lider era Polevoi. Toată averea Agrofirme:„Doroţcaia" a fost transmisă în ambele gospărării noi formate proporțional cotelor valorice a cotaşilor care au trecut la aceste gospodării în baza cererilor, iar la cei nedeterminați cota le-a fost transmisă la primărie. Toate obiectele de menire socială au fost transmise la primărie în contul datoriilor istorice a Agroftrmei. După un an a apărut ca lider Ivanov ***** şi la el a trecut o parte din cotaşi de la Ctitor Mihail şi o parte de le Polevoi. Cotaşii au trecut la Ivanov ***** cu toată cota care le-a revenit de la Agrofirmă. În acea perioadă el activa la GŢ „PANM" în calitate de administrator adjunct a lui Ctitor Mihail. Pînă la decesul lui Ctitor ***** a format şi el o gospodărie, undeva prin 2004, unde majoritatea cotaşilor i-au revenit de la Ctitor Mihail şi o parte de la Polevoi. La dânsul, la fel, au venit cotaşii cu toată cota lor care o aveau.

A comunicat suplimentar că de la Agrofirma „Doroţcaia" la GŢ „PANM", lider Ctitor Mihail, au trecut două tractoare T-25. Din cele două tractoare T-25 care i-au revenit lui GŢ „PANM", ulterior unul a trecut la Ivanov *****. Din cele două tractoare T-25 care i-au fost transmise lui GŢ „PANM" unul nu era funcțional şi presupune că lui Ivanov Petru i s-a transmis cel mai bun, deoarece în caz contrar el nu ar fi acceptat tractorul acela. Marcatoarea de îngrășăminte a rămas la Toc nr.l, el n-a luat-o. Din cîte ţine minte, în particular, doar lui Semionov Ion i s-a transmis un tractor MTZ 80, în contul cotei valorice.

În momentul în care s-a format firma lui, la dânsul, fizic, nu a trecut toată tehnica ce trebuia să treacă în contul cotei valorice. Tehnica care nu a trecut la dânsul a rămas în gestiune la GŢ „PANM". La GŢ „PANM" era o practică de achitare cu produse pentru cota valorică, dar în special aceasta se practica cu referire la cota în ce privește animalele. Pe perioada activității firmelor agricole şi în particular firma GŢ „PANM" foarte rar se achitau cu oamenii pentru cota valorică. Concretizează că pentru folosința cotei valorice în ce privește tehnica şi clădirile în cota valorică nu se plătea nimic, se mai plătea doar pentru arenda terenului.

De la formarea GŢ „PANM" pînă la plecarea lui, Ctitor Mihail a procurat o combină. Combina a fost procurată din contul producției crescute de firmă. Altă tehnică nu a fost procurată. Careva tractoare K-700 de către Ctitor Mihail nu au

fost procurate şi în prezența lui Ctitor Mihail nu i-a spus că ar fi cumpărat careva tractoare K-700, dar nu le poate trece după traseu deoarece nu au documente. Careva informație privind activitatea lui Ctitor Mihail în alte localități nu cunoaște în detalii, dar cîte ceva se auzea. Atunci cînd a fost procurată combina de către Ctitor Mihail, din cîte cunoaște, ea a lucrat undeva o lună la Orhei. În momentul cînd a plecat de la Ctitor Mihail nici unul din obiectele tehnice nu putea să fie cu valoarea de bilanț zero. Şi nici în 2008 nu puteau să fie la zero şi chiar dacă tehnica în bilanț figurează zero în natură ea există şi are valoare de piaţă. Tehnica la dânsul a revenit de la GŢ „PANM" cu aceeași valoare de bilanț, ceea ce înseamnă că nu se aplica în evidența contabilă procentul de amortizare anual. În momentul cînd s-a destrămat Agrofirma aceasta avea datorie la salariile către angajați. Lui Ctitor Mihail în contul acestor datorii i-a fost transmise două depozite, unul în sat şi Toc nr.l şi, în momentul în care Ctitor Mihail achita la oameni restanța salarială, la el trecea partea din dreptul de proprietate asupra clădirii. Cu dânsul nici pînă în ziua de azi nu s-a achitat nimeni şi, din cîte cunoaște, şi o bună parte din celelalte persoane nu au primit nimic. După ce s-a separat de Ctitor Mihail, acesta personal nu i-a spus că ar fi cumpărat cerava tehnică, dar nici nu a văzut careva tehnică nouă.

- Declarațiile expertului, Irjanova Ina, fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că, raportul de expertiză nr.4780/7181 din 23 iulie 2014 a fost executat de către dînsa. Pct.2 şi 3 din raport - Grafoscopia, are 5 concluzii, probabil, pozitiv, negativ, cert şi de imposibilitate. În cazul dat careva încălcări de metodică nu au fost efectuate, iar concluzia se încadrează în una din variantele enumerate mai sus. Referitor la semnătura din numele lui Ctitor Ion, semnătura dată este simplă, aliterară, cu informababilitate redusă şi totodată mai conține niște indici de execuție în condiții neobișnuite. Are o tendință de lipsă de naturaleță şi o presiune cu tendință mai uniformă pe întreg traseul semnăturii şi unele mișcări nesigure la trasarea elementelor. Evaluând şi apreciind aceşti indici comparativ cu indicii care s-au manifestat în modelele experimentale, modelele libere analogic datate cu perioada documentului în litigiu, apreciind aceste rezultate s-a ajuns la concluzia că probabil nu cet.Ctitor Ion a efectuat semnătura, ci de o altă persoană. Toate acestea au adus la formularea de probabilitate. Ce ține de formularea unei concluzii certe pozitive sau negative de către membrii unei comisii, la moment nu poate spune dacă va fi sau nu posibil. Mult depinde de materialele puse la dispoziție, dacă se vor respecta cerințele faţă de colectarea modelelor de comparație, dacă se vor prezenta suficiente modele de semnături din perioada analogică cu actul în litigiu, semnături executate de Ctitor Ion în diferite condiții de scriere şi temperaturi climaterice. Atunci probabil va fi posibil de a formula o concluzie cert negativă, ținând cont de indicii pe care îi posedă semnătura în litigiu.

Ceea ce ţine de semnătura „probabil de ***** Ion” a comunicat că este aceeași situație. Pentru a fi formulată o concluzie certă, trebuie prezentate cît mai multe modele analogice pe perioada semnării actului. Consideră că concluzia va rămâne aceeași sau poate să se întâmple şi cazul de concluzii de imposibilitate. Concluzia de imposibilitate e atunci cînd semnăturile sunt prescurtate, literare sau semiliterare, iar modelele de comparație sunt literare şi sunt incomparabile cu cererea în litigiu sau semnăturile litigioase şi duce la o concluzie de imposibilitate. Prezentarea unor modele libere care confirmă că persoanele corespunzătoare permanent se semnează în litere.

La întrebările adresate a mai concretizat că nu ţine minte dacă, la prezentarea materialelor pentru expertiză ei, a fost indicat despre anexarea unei expertize primare. Nu a fost anexată copia expertizei primare. Ce ţine de formularea concluziei cert-pozitivă la fel depinde de modelele care au fost puse la dispoziția expertului care a efectuat expertiza primară. Grafoscopia nu răspunde la întrebarea „da” sau „nu”, ci formulează concluziile conform metodelor şi se încadrează în cele 5 variante de formulare a concluziilor. Grafoscopia soluționează întrebarea de diagnostică, dacă cîteva semnături sunt efectuate de o persoană sau de persoane diferite. În viziunea ei ca expert, prin răspunsul „probabil” se are că, mai mult peste mediu că este „nu” sau respectiv „da ”. Nu contează numărul experților sau denumirea grupului de lucru, dar contează materialele care se prezintă.

În afară de acestea, vinovăţia inculpatei, Ctitor Natalia, este confirmată şi prin alte probe, precum:

- Ordonanţă de pornire a urmăririi penale din 05 iulie 2010 -(f.d. l, Vol.I);

- ***Plîngere din 24 mai 2010*** depusă de către *****v *****, ***** Maria, ***** Ion, Berzan *****, Berzan Vladimir, Dicusar Ion, Grigoriev ***** privind atragerea la răspundere lui Ctitor Natalia - (f.d.2, Vol.I);

- Proces-verbal al adunării generale a cotaşilor şi reprezentanților deținătorilor de teren agricol și cotelor părți valorice conform certificatelor de proprietate a 2 gospodării şi anume SRL „PAN-Doragro” și SRL „CipDorAgro” din 16 martie 2010 - (f. d.3-8, Vol.I);

- Proces-verbal nr. 1 din 17.03.2010 al comisiei de revizie a cotei valorice a cotaşilor aflați la SRL „PAN-Doragro" şi SRL „CipDorAgro", împreună cu anexă - (f.d.9-11, Vol.I). Prin acest act s-a constatat existența la Toc nr.l şi depozitele din sat a 37 de bunuri mobile şi imobile şi lipsa a cinci poziții, şi anume: cositoare *****, nr.de inventariere 4160, valoarea 13 750 lei; remorcă 2PTS-4, nr.de inventariere -4225- valoarea 1900 lei; pres, nr.de inventariere 4067, valoarea 2100 lei; tractor T-25, nr.de inventariere 4632 în suma 2900 lei; împrăştietoare de îngrășăminte HPY-A-05, nr.de inventariere 4279, valoarea 350 lei;

- Proces-verbal nr.3 al ședinței comisiei de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole AF „Doroţcaia" din 07 iulie 2000 prin care a fost aprobat modul de petrecere a conc*****lui de distribuire a patrimoniului în valoare de 5 591 913 lei, prin care s-a decis că grupului reprezentat de Ctitor ***** i se atribuie bunuri în valoare de 3 109 358 lei (Anexa 1B), iar grupului reprezentat de Polevoi ***** se atribuie bunuri în valoare de 2 482 555 lei (Anexa 2B) - (f.d.34-41). în Anexa 1B inclusiv se regăsesc și cositoare *****, nr.de inventariere 4160, valoarea 13 750 lei; remorcă 2PTS-4, nr.de inventariere 4225, valoarea 1900 lei; pres, nr.de inventariere 4067, valoarea 2100 lei; tractor T-25, nr.de inventariere 44632 suma 2900 lei; împrăştietoare de îngrășăminte HPY-A-05, nr.de inventariere 4279, valoarea 350 lei. La fel în Anexa 1B se regăsesc trei tractoare de model T-25 cu nr.de inventariere 4666, 4632, 4639 şi un tractor de model K.-701 cu nr.de inventariere 4613;

- ***Act de primire-transmitere din 07 iulie 2000*** a bunurilor atribuite deținătorilor de cote valorice în baza procesului-verbal a comisiei de privatizare, prin care au fost transmise bunurile indicate în Anexa l B liderului Ctitor ***** -(f.d.42-50, vol. I);

- Act de primire-transmitere din 24 aprilie 2002 în baza procesului-verbal al comisiei de privatizare din 24 februarie 2002 liderului Ctitor ***** a unui şir de active, altele decît cele din 07 iulie 2000 (f.d.51-54, Vol.I);

- ***Procură din 10 ianuarie 2000 de împuternicire a lui Ctitor*** ***** de participare la conc*****l de distribuire a patrimoniului AF „*****" din numele a 34 de persoane - (f.d.65, Vol.I);

- ***Ordonanță privind neînceperea urmăririi penale din 21 decembrie 2009*** prin care s-a dispus de a nu porni urmărire penală în baza cererii depuse de Bacioi Vasile, Filipenco *****, Sapojnic Valentin Grigoriev ***** şi Ctitor Anatolie - (f.d.167, Vol.I);

- Ordonanță privind anularea ordonanței de refuz în începerea urmării penale din 21.12.2009 emisă de procurorul în procuratura r-lui Dubăsari, ***** Brigai şi restituirea materialului nr.385/09 Ofițerului de urmărire penală a CPR Dubăsari Dicusar Anatolie pentru a fi examinat în cadrul materialului nr.l 10/10 - (f.d. 169, Vol.I);

- Procură din 30.11.2009 prin care administratorul SRL „PAN-Doragro" Ctitor Natalia îl împuternicește pe Postolachi ***** să efectueze acte de protecție, reparare şi conservare a patrimoniului - (f.d.216, Vol.I);

- Procura din 23 august 2010 prin care Berzan **, *****v Nicolai, Berzan Vladimir. Dicusar Ion, ***** Maria, Grigoriev ***** Ctitor Ion*** îl împuternicesc pe ***** Ion să reprezinte interesele în faţa tuturor organelor de stat, inclusiv celor judiciare - (f.d.222, vol.I);

- ***Ordonanță din 24 august 2010 recunoaștere lui ***** Ion în calitate de reprezentant legal*** al părților vătămate/civile - (f.d.222-223, Vol.I);

- ***Proces-verbal de cercetare la fața locului din 26 august 2010*** cu anexă fototabel - (f.d.232-235, Vol.l);

- ***Demersul din 23 august 2010 a lui Ctitor Natalia*** prin care solicită încetarea urmăririi penale din motivul lipsei componenței de infracțiune în care, printre altele, invocă faptul că „cositoarea ***** cu nr.de inventar 4160, pres de asortiment nr. de inventar 4067 şi alte bunuri mobile, aflate în gestiunea SRL „PAN-Doragro", au fost radiate din motivul procentului enorm de uzură, acestea devenind inutilizabile şi ireparabile, respectiv la momentul dat aceste bunuri nu există în natură" - (f.d.240-241, Vol.I);

- Procesul-verbal de confruntare dintre Caimac ** şi Postolachi ***** din 13 septembrie 2010*** prin care Postolachi ***** a confirmat cele declarate de Caimac ***** în ce privește cele întâmplate la sfârșitul lunii noiembrie 2009 (f.d.248-249, Vol.I);

- Certificate de proprietate privată eliberate în baza procesului-verbal nr.4 din 25 noiembrie 1998 a comisiei de privatizare a întreprinderii agricole AF „*****" - (f.d.8-38, Vol.II);

- Procesul-verbal de confruntare din Caimac ** şi ***** ***** din 23 septembrie 2010*** prin care ***** ***** a confirmat cele declarate de Caimac ***** în ce privește cele întâmplate la sfârșitul lunii noiembrie 2009 -(f.d.21, Vol.II);

- ***Act privind rezultatele reviziei economico-financiare efectuate la SRL "PAN-Doragro" din 21 februarie 2011*** efectuat de CCCEC - (f.d.146-150, Vol.II);

- Proces-verbal nr.6 al ședinței comisiei de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole AF „*****" din 26 februarie 2002 - (f.d.239-241, Vol.II);

- ***Act de primire-predare din 15 decembrie 2007 între SRL „PAN-Doragro" şi un grup de cotaşi*** cu privire la transmiterea a tractorului de model K-701 cu nr.de inventariere 4613 - (f.d.47, Vol.III);

- ***Act din 07 octombrie 2011 al comisiei de revizie a cotei valorice a cotaşilor aflaţi la SRL „PAN- Doragro" şi SRL „CipDorAgro",*** împreună cu anexă - (f.d.61-62, Vol.III). Actul a fost semnat de 4 din membrii comisiei: *****, Ctitor, Grigoriev şi Dicusar;

- Act din 01 martie 2005 de primire-predare a mașinilor şi utilajelor între GŢ „PANM" şi SRL„PAN-Doragro" - (f.d.71, Vol.V);

- Act de primire-predare între SRL„PAN-Doragro" şi un grup de cotaşi cu privire la transmiterea tractorului MTZ-80 cu nr.de inventariere 4604 si remorcii 2PTS4 cu nr.de inventariere 4225 - (f.d.199, Vol.V);

- ***Proces-verbal de transmitere a bunurilor sechestrate spre păstrare creditorului din 28 aprilie 2010*** a executorului judecătoresc Gazaea Anatolie - (f.d.l 35, Vol.VI);

- ***Hotărîrea Judecătoriei Rîşcani din 09 decembrie 2010*** privind constatarea posesiunii şi recunoașterea dreptului de proprietate asupra unor tractoare - (f.d. 136, Vol.VI).

În virtutea prevederilor art. 24 alin.(3) Cod de Procedură Penală, care indică că părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, Colegiul Penal a explicat părților posibilitatea de a prezenta probe .

În acest context menționăm că inculpata și apărătorul acestuia în ședința instanței de apel au solicitat verificarea următoarelor probe:

- ***Plângerea*** inițială a unor persoane fizice din 03,12.2009 (f.d. 143. Voi. II) privind înstrăinarea tehnicii agricole;
- ***Explicațiile semnatarilor Plângerii*** din 03.12.2009 (f.d. 153-161. Voi. II) privind faptul că au semnat fără a cunoaște conținutul Plângerii şi îşi retrag învinuirile, neavând careva pretenții materiale sau morale faţă de inculpați;
- ***Plângerea din*** *24.05.2010* **(**f.d. 2, Vol. I**),** semnată inclusiv de ex-contabilul PAN Doragro - Berzan *****, precum că în perioada 2009-2010 inculpații au vândut tehnica;
- ***Declarațiile, consemnate în Procesul verbal*** al ședinței judiciare în instanța de fond, la 22.10.2013 de Ctitor Ion (administrator al SC ”PAN DORAGRO” SRL în perioada ianuarie 2006 - septembrie 2008), că după revocarea sa, din septembrie 2008 nu a transmis noului administrator a PAN Doragro (inculpatei) actele întreprinderii şi mijloacele fixe**,** motiv ce a servit pentru adresarea acestei în judecată în procedură contencioasă civilă;
- ***Cererea de chemare în judecată a inculpatei Natalia Ctitor***. în calitate de Administrator al SRL PAN Doragro privind înlăturarea impedimentelor în gestiunea întreprinderii, prin care se invocă refuzul precedentului Administrator - Ctitor Ion de a transmite inculpatei actele întreprinderii şi patrimoniul **(**f.d. 169, Vol. II**);**
- ***Plângerile inculpatei***, în calitate de administrator a PAN DORAGRO din 13.09.2008, din 19,09.2008 si din 17.10.2008 **(**f.d. 128 - 130, vol. VI**),** adresate OUP, prin care a deplâns acțiunile fostului administrator şi contabil - Ctitor Ion şi Berzan *****, privind refuzul acestor de a transmite noului administrator actele şi patrimoniul societății. Plângerile date au fost respinse de OUP, recomandându-i inculpatei de a adresa cerere în procedură civilă;
- ***Raportul financiar*** al SRL PAN DORAGRO din anul 2006 (f.d. 161, voi. II), semnat de contabilul Berzan *****, din care rezultă că mijloacele fixe (care se constituiau din bunurile mobile şi imobile, primite de PAN DORAGRO prin actul

de primire predare din 01.03.2005), în valoare de 487050 lei, existente în bilanțul contabil pentru anul 2005, au fost radiate în anul 2006, fără acordul fondatorului/inculpatei si fără ca dânsa să fi fost informată despre operațiunea descrisă si temeiul legal al acestei;

- ***Actul de primire predare*** **(**f.d. 199, vol. V) din ianuarie 2008 a remorcii - unul din obiectele materiale al cauzei date, prin care se atestă că remorca a fost transmisă de Ctitor Ion către o persoană fizică, iar această persoană nu a avut calitate procesuală pe cauza dată şi nu a formulat pretenții materiale faţă de inculpată;
- ***Recursul*** (f.d. 200, vol. V)**,** semnat de Ctitor Ion şi Berzan ***** (pe o cauză civilă, intentată la cererea inculpatei), prin care ultimii explică instanței "că tehnica agricolă (inclusiv bunurile - obiect material al cauzei penale date) a fost transmisă oamenilor, care o folosesc pentru necesități personale**"** Actul de inventariere din 03.11.2008 (f.d. 53, vol. VII), prin care se denotă că după revocarea administratorului Ctitor Ion şi refuzul acestui de a transmite patrimoniul Societății către inculpată, inculpata a inventariat acele bunuri mobile, care au fost depistate *de facto,* pe teritoriul întreprinderii, şi anume: o remorcă dezasamblată, un press pentru prelucrarea paielor, nefuncțional, dezasamblat, un plug, ţevi (în număr de 12 buc.) ale fregatelor dezasamblate;
- ***Acte de primire predare*** din 15.09.2008 (f.d. 111 - 115 , vol. I), semnate între un şir de persoane fizice, în calitate de cotaşi şi Ctitor Ion, în calitate de administrator al CIP DORAGRO, în care sunt indicate şi obiectele materiale ale cauzei penale: remorca, preşul şi cositoarea, prin care se denotă că în septembrie 2008 Ctitor Ion a primit în administrarea sa bunurile date;
- ***Hotărârea judecătoriei Chișinău*** (sediu Rîşcani) din 09.12.2010 (f.d. 136, Vol. VI)**,** prin care s-a constatat dobândirea dreptului de proprietate asupra unor unități de tehnică din Actul de primire predare primire din 01.03.2005 (f.d. 55, voi. I), încheiat între SRL Pan Doragro şi GŢ PANM, care are aplicabilitate juridică şi determină indirect regimul juridic de proprietate privată a SRL Pan Doragro asupra tuturor bunurilor nominalizate în Actul de primire predare nominalizat;
- ***contracte si recipise***, administrate la dosar în instanța de apel la 27.10.2015 (f.d. 202, Vol. VII), din conținutul căror derivă că cotaşii GŢ PANM (Gospodărie cu care inculpata a încheiat Acordul de primire predare a tehnicii din 01.05.2005 - f.d. 55, Voi. I) şi-au valorificat anterior cota valorică, iar cotaşilor căror GŢ PANM, condusă de tatăl inculpatei - Ctitor Mihail (decedat la 05.08.2005), nu a reuşit valorificarea cotei valorice, în baza Contractelor anexate la dosar li s-a oferit compensare bănească din bugetul personal al inculpatei, valoare de aproximativ 160 mii lei;
- ***Procesul verbal de contravenție*** din 23.07.2009 (f.d. 134, vol. VI**),** prin care Ctitor Ion, unchiul inculpatei, ce a administrat Societatea inculpatei în perioada

ianuarie 2006 - septembrie 2008, a fost atras la răspundere pentru calomnierea inculpatei în săvârșirea acțiunilor de furt, delapidare, etc. - deci, încă din iulie 2009 au început învinuirile calomnioase ale fostei conduceri a Societăţii PAN DORAGRO, în adresa inculpatei şi văzând că declarațiile verbale nu dau rod, au recurs, în perioada decembrie 2009 - martie 2010, la producerea dolosivă de înscrisuri - Proces verbal al adunării cotaşilor PAN DORAGRO şi a comisiei de revizie a PAN DORAGRO - întruniri, pe care inculpata, în calitate de unic fondator a Societăţii şi administrator - nu le-a constituit!

- ***Contractul de colaborare*** din 15.07.2010 **(**f.d. 60, vol. VI) prin care PAN Doragro, în persoana inculpatei, a transmis în folosință către SRL Martom Prod.

Astfel, cercetând totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, Colegiul Penal conchide că instanța de fond, aplicând prevederile art. 101 Cod de Procedură Penală, apreciind impropriu probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor cît și prevederile art. 390 Cod de Procedură Penală, a ajuns just la concluzia recunoașterii lui Ctitor Natalia vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (2) lit. b) Cod Penal, însă greșit a, ajuns la concluzia recunoașterii lui Postolachi Nicolae vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (2) lit. b) Cod Penal.

20. Concluzia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău se justifică prin prisma următoarelor ***considerente:***

Astfel, conform art. 14 alin.(1) al Codului Penal al RM, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente.

Consecvent, Colegiul reține că potrivit art. 51 Cod penal al Republicii Moldova, temeiul real al răspunderii penale il constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 Cod penal, se consideră componență a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componențele infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.101 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală al RM – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării

lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin.(4) art.100 Cod de Procedură Penală al RM, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art.93 alin.(1) Cod de Procedură Penală RM, „Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

Subsecvent, art. 113 Cod penal al Republicii Moldova, pledează că se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin.(1) Cod de Procedură Penală RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) Cod de Procedură Penală RM, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 14) cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o

măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

Astfel, la acest capitol, urmează a fi notat că în ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine faptul că inculpata, Ctitor Natalia în perioada lunii noiembrie 2009, data exactă în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilită, fondatorul şi administratorul SRL „Pan-Doragro”, a delapidat avere străină, adică ilegal au însușit bunurile, care reprezintă cota valorică a cotașilor fostei întreprinderi agricole AF „Doroţcaia”, care au fost încredințate în administrare, şi anume: o cositoare ***** cu n/î 4160 în valoare de 13 750 de lei; un preş de sortiment cu n/î 4067 în valoare de 2100 de lei; un tractor marca/model „T-25” cu n/î 4632 în valoare de 2900 de lei; o marcatoare de îngrășăminte model HPY-0,5 cu n/î 4279 în valoare de 350 de lei; o remorcă marca/model „2 PTS4” cu n/î 4225 în valoare de 1900 de lei, pe care le-au înstrăinat în mare parte unor persoane neidentificate. Prin aceste acțiuni, cotașilor le-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 21 000 lei.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 191 alin.(2) lit.b) Cod Penal al RM urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 191 alin.(2) Cod Penal al RM are un caracter multiplu. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la executarea corectă a atribuțiilor de administrare în privința bunurilor încredințate.

În speță, prin acțiunile inculpatei, Ctitor Natalia *****, s-au periclitat în principal – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, iar în plan secundar – relațiile sociale cu privire la executarea corectă a atribuțiilor de administrare în privința bunurilor încredințate.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(2) lit.c) Cod Penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în *acţiunea de însuşire ilegală*, *adică de sustragere*; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Faţă de cele menționate, Colegiul Penal amintește că, potrivit dispoziţiei art. 191 Cod Penal, delapidare a averii străine se consideră însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului.

Prin însușirea ilegală a bunurilor se prezumă, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra.

Astfel, delapidarea averii străine reprezintă o formă de sustragere. Iar sustragerea este cea care constituie chintesența infracțiunilor specificate la art.191 Cod Penal al RM. Aceasta tocmai datorită faptului că infracțiunea în cauză este săvârșită nu oarecum, ci prin sustragere.

Mai mult, infracțiunea prevăzută la lit.b) alin.(2) art. 191 Cod Penal poate avea loc numai în prezența următoarelor condiții: ridicarea bunurilor din locul în care se aflau; Intrarea bunurilor în posesia nelegitimă a făptuitorului, constând în depășirea prerogativelor conferite persoanei în privința bunurilor încredințate.

Ca urmare, instanța de apel subliniază că criteriul în baza căruia a fost determinat momentul de consumare a sustragerii, se întemeiază aşa dar, nu pe deposedare (scoaterea bunului din sfera patrimonială a victimei), ci pe imposedare (trecerea acelui bun în sfera patrimonială a făptuitorului).

Totodată, urmează a fi indicat că în cazul infracțiunii prevăzute la art. 191 Cod Penal al RM, făptuitorul este persoana căreia bunurile i-au fost încredințate în temeiul legii. Însă ele i-au fost încredințate pentru executarea unor atribuții strict determinate, nu pentru a fi sustrase.

În acest context Colegiul penal menționează că pe parcursul examinării cauzei penale s-a constat faptul că inculpata Ctitor Natalia având calitatea de fondator şi administrator al SRL „Pan-Doragro” în perioada lunii noiembrie 2009, data exactă în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilită a delapidat avere străină, adică ilegal au însușit bunurile, care reprezintă cota valorică a cotașilor fostei întreprinderi agricole AF „Doroţcaia”, care au fost încredințate în administrare, şi anume: o cositoare CPS-5 cu n/î 4160 în valoare de 13 750 de lei; un preş de sortiment cu n/î 4067 în valoare de 2100 de lei; un tractor marca/model „T-25” cu n/î 4632 în valoare de 2900 de lei; o marcatoare de îngrășăminte model HPY-0,5 cu n/î 4279 în valoare de 350 de lei; o remorcă marca/model „2 PTS4” cu n/î 4225 în valoare de 1900 de lei, pe care le-au înstrăinat în mare parte unor persoane neidentificate. Prin aceste acțiuni, cotașilor le-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 21 000 lei.

Instanța de apel reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect că în perioada anilor 1996-2002, în cadrul programului de privatizare „Pământ”, a fost supus privatizării şi patrimoniul AF „Doroţcaia”. Ca urmare, lucrătorii AF „Doroţcaia” au primit certificate de proprietate asupra cotei valorice, prin care a fost determinată creanță fiecărui salariat. Pentru a facilita procedura de valorificare de către lucrătorii AF „Doroţcaia" a creanțelor sale, comisia de privatizare a decis de a transmite patrimoniul privatizat către niște agenți economici (lideri), printre care şi GŢ „PANM" condusă de Ctitor Mihail, pentru ca ulterior să fie valorificate creanțele deținătorilor certificatelor de proprietate asupra cotei valorice, în modalitatea decisă în comun acord. Astfel, la 25 noiembrie 1998 au fost eliberate certificatele de proprietate privată în baza procesului-verbal nr.4 din 25 noiembrie

1998 a comisiei de privatizare a întreprinderii agricole AF „Doroţcaia" (f.d.8-38, Vol.II).

Potrivit procesului-verbal nr. 3 al ședinței comisiei de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole AF „Doroţcaia” din 07 iulie 2000 a fost aprobat modul de petrecere a concursului de distribuire a patrimoniului în valoare de 5 591 913 lei, prin care s-a decis că grupului reprezentat de Ctitor Mihail i se atribuie bunuri în valoare de 3 109 358 lei (Anexa 1B), iar grupului reprezentat de Polevoi ***** i se atribuie bunuri în valoare de 2 482 555 lei (Anexa 2B) (f.d.34-41, Vol,I). În Anexa 1B inclusiv se regăsesc şi cositoare CPS-5, nr.de inventariere 4160, valoarea 13 750 lei; remorcă 2PTS-4, nr.de inventariere 4225, valoarea 1900 lei; pres, nr.de inventariere 4067, valoarea 2100 lei; tractor T-25, nr.de inventariere 4632, suma 2900 lei; împrăştietoare de îngrăşăminte HPY-A-05, nr.de inventariere 4279, valoarea 350 lei. La fel, în Anexa 1B se regăsesc trei tractoare de model T-25 cu nr.de inventariere 4666, 4632, 4639 şi un tractor de model K-701 cu nr.de inventariere 4613. Ulterior prin actul de primire-transmitere din 07 iulie 2000 a bunurilor atribuite deținătorilor de cote valorice în baza procesului-verbal a comisiei de privatizare au fost transmise bunurile indicate în Anexa 1B liderului Ctitor Mihail (f.d.42-50, Vol.I). Pe parcurs, pe lîngă Ctitor ***** şi Polevoi ***** au mai apărut şi alţi lideri, cum ar fi Ivanov P, Boşcanian E, *****v I, Bacioi Valeriu etc, prin atragerea unei părți din cotaşii lui Ctitor ***** şi Polevoi *****. În mod automat, odată cu cotaşii la noii lideri treceau, cel puțin pe hârtie, şi cotele valori ale acestora, adică tehnica agricolă, construcții etc. Astfel, prin procesul-verbal nr.6 al ședinței comune de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole AF „Doroţcaia" din 26 februarie 2002 s-a efectuat o repartizare a cotelor valorice între liderii agricoli (f.d.239-241, Vol.II). În continuare prin actul de primire transmitere din 24 aprilie 2002, în baza procesului-verbal al comisiei de privatizare din 26 februarie 2002 liderului Ctitor ***** i-a mai fost transmise un şir de active, altele decît cele din 07 iulie 2000 - (f.d.51-54 - Vol.I).

Deşi liderii inițial au fost împuterniciți ca timp de 3 luni să organizeze şi desfăşoare procesul de atribuire în natură a bunurilor cotă valorică, în realitate, în s.*****, nu s-a produs şi liderii exploatau bunurile cotă valorică a cetățenilor. Mai mult ca atît, Ctitor ***** utilizau bunurile oamenilor fără încheierea cărorva contracte. În 2005 Ctitor ***** a decedat, iar prin hotărârea din 22 septembrie 2006 a Curţii de Apel Economice a fost lichidată GŢ „PANM”, s.*****, raionul Dubăsari (f.d.191, Vol.III). Deşi GŢ „PANM” a fost lichidată, bunurile oamenilor nu le-au fost restituite, ele fiind în continuare exploatate de către SRL „PAN-Doragro” , fondată de Ctitor Natalia, fiica lui Ctitor *****, la care de fapt au trecut. Inclusiv o parte din bunurile aflate în folosința GŢ „PAMN” se regăsesc în actul din 01 martie 2005 de transfer de la GŢ „PAMN” la SRL „PAN-Doragro” a tehnicii agricole (f.d.71, Vol.V). Majoritatea absolută a cotaşilor nici nu au fost

informați de aceste subtilități juridice, la momentul apariției conflictului dintre Ctiror Natalia şi Ctitor Ion din 2008 ei fiind absolut convinși că bunurile lor se află la GŢ „PAMN”. În acest sens, ***** Ion în ședința de judecată a declarat că abia prin 2009 a aflat că bunurile lui nu se mai află la GŢ „PAMN”, ci au ajuns la SRL „PAN-Doragro” . Berzan *****, la fel, a menționat că oamenii (cotaşii) nici nu știau că bunurile lor deja au trecut la SRL „PAN-Doragro” . Ctitor ***** a menționat că în anul 2009 el lucra ca paznic la GŢ „PAMN”, iar ***** Maria a declarat că în 2008 GŢ „PAMN” s-a destrămat două, adică ei nu erau la curent că în 2008 GŢ „PAMN” nu mai exista.

În acest context urmează a fi respinsă alegația apelantului, Ctitor Natalia, asupra faptul că ea în perioada anilor 2002-2005 GŢ „PANM” a executat în mare parte obligațiunea de valorificare a creanțelor deținătorilor de cotă valorică. Fie în bani, fie în natură, fie prin acordarea serviciilor etc. Ca argument în susținerea acestei afirmații s-a invocat faptul că la 05 august 2005 conducătorul GŢ „PANM” - Ctitor ***** a decedat. În cazul în care cotaşii, în urma lichidării GŢ „PAMN” nu primeau cota valorică în natură sau contravaloarea acesteia, aceştia urmau să se adreseze cu cererea de valorificare a cotei valorice, iar în caz de refuz - în instanțele de judecată. Asemenea cereri n-au parvenit nici pe numele GŢ „PANM” şi nici nu sunt înregistrate cereri de chemare în judecată în sensul dat ceea ce suplimentar dovedește faptul că din 2005 GŢ „PANM” nu avea datorii faţă de cotaşi. Argumentul invocat neavând o acoperire în legislația în vigoare. Or, potrivit art.644 alin.(l) Cod Civil, debitorul care execută obligația are dreptul de a primi chitanța şi de a cere titlul original. În cazul imposibilității de a cere creditorului chitanță, debitorul poate face dovada plății cu orice mijloc de probă.

Astfel, legiuitorul expres prevede că o acțiune (contract, plată etc) urmează a fi demonstrată prin probe şi nu prin invocarea unor inacțiuni (neînaintarea pretențiilor). În instanța de judecată nu au fost prezentate înscrisuri care ar atesta careva tranzacții dintre GŢ „PANM" şi cotaşi în perioada anilor 2002-2005 prin care ultimii ar transmite drepturile lor patrimoniale în raport cu bunurile litigioase. În consecință în lipsa cărorva raporturi contractuale de transmitere de la cotaşi către GŢ „PANM” a drepturilor patrimoniale în privința tehnicii agricole şi, respectiv, din 2002 pînă la data de 01 martie 2005 cotaşii au rămas să fie titularii drepturilor pe care le-au obținut în urma privatizării din 1998-2002. În acest context instanța de apel apreciază critic declarațiile Mariei Ciudin referitor la faptul că Ctitor Mihail, acorda careva răscumpărări a cotelor valorice, or, ea a relatat că în perioada cît a fost lider Ctitor Mihail, în contul cotelor valorice, ultimul le dădea la oameni produse agricole. Ea personal făcînd lista produselor transmise la oameni, declarând în aceeași ordine de idei că actele eventuale semnate dintre Ctitor ***** şi cotaşi nu le-a văzut, adică ea nu cunoaște ce era scris în respectivele acte de răscumpărare.

La rândul său, martorii, Ctitor Ion, Berzan *****, Caimac Fiodor, ***** Maria, în ședința de judecată au declarat că aveau cotă parte după 2005 în tehnica agricolă. Iar ***** Gheorghe, care a fost adjunctul lui Ctitor ***** până cînd să înființeze întreprinderea sa, a declarat că la GŢ ,,PAMN" nu se practica răscumpărarea cotelor valorice asupra tehnicii de la oameni, la fel cum nici nu li se plătea pentru folosința acesteia. Excepție reprezenta cota valorică în privința animalelor, precum şi faptul că uneori li se mai plătea oamenilor pentru folosința terenurilor acestora.

De aceea, instanța de apel ajunge la concluzia că, de fapt, acele liste de produse transmise întocmite de către Ciudin Maria, chiar dacă existau în realitate, se refereau anume la plata pentru folosința terenurilor şi plata în contul cotei valorice pentru animale.

Instanța de apel reține cu certitudine că la 01 martie 2005 a fost încheiat un "Act de primire-predare a tehnicii agricole între GŢ ,,PANM" şi SRL ,,PAN-Doragro" în baza cererii şi procurii depuse la cota valorică a foștilor cotaşi sub semnătura Președintelui GŢ ,,PANM", ***** Ctitor şi Directorului SRL ,,PAN-Doragro" Natalia Ctitor". Astfel se atestă că la acel moment a existat doar actul de predare-primire, fără să existe contractul în baza căruia a fost întocmit acest act, fiind neclare astfel circumstanțele în care a avut loc semnarea actului de predare-primire în lipsa unui raport de vânzare-cumpărare, de comodat, de arendă, de donație etc, astfel circumstanțele anunțate pun la îndoială buna credință a părților la momentul încheieri lui.

Astfel, se constată că la 01 martie 2005 bunurile care fac parte din cota valorică au continuat să aparțină cotaşilor şi care, fără împuternicii speciale din partea titularilor dreptului (cotaşilor), de către GŢ ,,PANM" au fost transmise lui SRL ,,PAN-Doragro" . Instanța accentuează că totul s-a făcut fără împuterniciri, deoarece n-au existat careva cereri din partea cotaşilor prin care ei să-şi manifeste acordul la transmitere.

În circumstanțele expuse rezultă că, titularii unor bunuri, posesorul acelor bunuri şi un contract prin care posesorul netitular al bunurilor, fără acordul titularilor, transmite posesia (act de dispoziție) unui terț. Coroborând prevederile art. 205 alin. (l), 207 alin. (l), 216, 217, 220 Cod Civil, se relevă situația în care unui act juridic cu o cauză ilicită, adică dispunerea de un bun imobil de către o persoană care nu are astfel de împuterniciri. Instanța accentuează că nu e vorba de depășirea împuternicirilor (situația de nulitate relativă), ci de încheierea unui act fără a avea careva împuterniciri, adică, în baza prevederilor art.207 şi 220 Cod Civil, avem o situație de nulitate absolută. În consecință, rezultă că actul din 01 martie 2005, încheiat fără careva împuterniciri din partea cotaşilor este lovit de nulitate absolută sub aspectul potențialului transfer către SRL ,,PAN-Doragro" a dreptului de proprietate asupra tehnicii agricole menționate în el, nu poate fi

invocat ca un temei de dobândire al cărorva drepturi de proprietate de SRL „PAN-Doragro” şi implicit Ctitor Natalia asupra ei. De aceea, este absolut irelevant pentru cauza data dacă Ctitor Ion şi ***** Ion l-au semnat sau nu, ori indiferent de situație oricum ar fi lovit de nulitate. Soluționarea acestei situații însă nu ține de soluționarea cauzei penale de învinuire a Nataliei Ctitor și Postolachi *****.

Mai mut ca atît vinovăția inculpatei se confirmă prin faptul că în anul 2006 Ctitor Natalia, unicul asociat la SRL „PAN-Doragro” , l-a numit administrator pe unchiul său, Ctitor Ion, unul din brigadierii lui Ctitor ***** în perioada activității GŢ „PAMN". În această funcție Ctitor Ion a activat pînă în septembrie 2008, momentul apariției conflictului cu Ctitor Natalia. În septembrie 2008 Ctitor Natalia i-a retras lui Ctitor Ion împuternicirile de administrator. Astfel că pentru a putea continua exploatările agricole, Ctitor Ion a înființat SRL „CipDorAgro”, la el trecând majoritatea cotaşilor care se aflau la SRL „PAN-Doragro”, în acel moment. Respectiv, SRL „CipDorAgro” efectua lucrările agricole cu aceeași tehnică a cotaşilor care pînă în 2008 era folosită de SRL „PAN-Doragro" , iar anterior de GŢ „PAMN".

Din cele expuse rezultă că toată tehnica cotă valorică a cotaşilor lui Ctitor ***** pînă în noiembrie 2009 s-a aflat la întreprindere, fiind păstrată cînd la depozitele din sat cînd la Toc nr.l, aflat după traseul Grigoriopol-Rîbniţa, în dependență de necesitățile de exploatare. A fost transmisă doar tehnica ce urma să revină altor lideri ca urmare a trecerii la ei a unei părţi din cotaşi.

Potrivit declarațiilor martorului, Berzan *****, în perioada cît era contabil la întreprindere tehnică oamenilor nu le-a fost transmis utilajul tehnic, declarații care au fost susținute și de către Ctitor Ion, care a declarat că în perioada 2000-2008 careva tehnică cotașilor nu le-a fost transmisă. Prin declarațiile Mariei ***** se confirmă cele invocate supra or, în perioada enunțată cotașilor nu le-a fost transmisă aceste bunuri întrucât nu le-au solicitat, fiind în exploatare la întreprindere unde era reparată şi îngrijită.

La materialele cauzei contrar afirmațiilor citate mai sus se constată că există Actul de primire-predare între SRL ‚PAN-Doragro” și un grup de cotaşi cu privire la transmiterea tractorului MTZ-80 cu nr.de inventariere 4604 şi remorcii 2PTS4 cu nr.de inventariere 4225 (f.d.199, Vol.V). Însă, după cum au explicat Ctitor Ion, ***** Ion dar și Berzan *****, actul a fost semnat doar pentru ca cotaşii să cunoască care tehnică le revine, iar de faptul că tehnica a rămas în continuare la întreprindere pentru a fi exploatată. La fel stau lucrurile şi în cazul actului de primire-predare din 15 decembrie 2007 încheiat între SRL „PAN-Doragro” şi un grup de cotaşi cu privire la transmiterea tractorului de model K-701 cu nr.de inventariere 4613 - (f.d.-47, Vol.III).

Cu referire la transmiterea bunurilor, Colegiul Penal apreciază critic afirmațiile lui Bacioi Valeriu ori deși a invocat încheierea unui contract de arendă

în privința bunului - curățătorul de cereale cu nr.de inventariere 4009 în sumă de 2 800 lei cu Ctitor Natalia contractul de arendă la care face referire nu a fost prezentat instanței de judecată, la fel cum n-au fost prezentate careva extrase din bilanţele contabile ale întreprinderii lui Bacioi Valerii pentru a se putea face o concluzie cînd şi-n ce condiții a fost luat bunul respectiv la balanță. Mai mult ca atât şi Ctitor Ion în ședința de judecată a negat faptul transmiterii lui Bacioi Valeriu a tehnicii respective, menționând doar că i-a transmis temporar un aparat de curățire a fântânilor, ulterior fiindu-i reîntors, ori ar fi un non sens semnarea unui atare act de predare primire a tehnicii care nu le aparține, fără transmiterea ei de facto, rămânând a fi exploatată de către întreprindere. În susținerea acestei afirmații este și faptul că atît, în Proces-verbal nr. 1 din 17.03.2010 al comisiei de revizie a cotei valorice a cotaşilor aflați la SRL „PAN-Doragro” şi SRL „CipDorAgro", împreună cu anexă (f.d.9-11, Vol.I) se indică unitatea de tehnică respectivă ca fiind prezentă la Toc nr.l. Adică la data de 17 martie 2010, contrar afirmațiilor lui Bacioi Valeriu, bunul dat se afla la Toc nr.l şi nu la baza lui (Toc nr.2).

Totodată urmează a fi respinsă versiunea potrivit căreia către toamna 2008, momentul cînd i-au fost retrase lui Ctitor Ion împuternicirile de administrator, ultimul deja înstrăinase toată tehnica agricolă transmisă în posesie lui GŢ „PAMN", iar ulterior lui SRL „PAN-Doragro" . Aceasta s-ar demonstra prin faptul că în bilanţul contabil al întreprinderii, la începutul anului 2006, la contul 123, erau indicate mijloace în sumă de 487 000, iar în raportul de la finele anului deja se indică valoarea zero, adică bunurile ar fi înstrăinate în această perioadă. Ipoteză care nu poate fi acceptată de către instanță or, este vădit neîntemeiată şi contrară tuturor circumstanțelor de fapt stabilite în ședința de judecată. Astfel, contabila întreprinderii, Berzan *****, a declarat că această confuzie se datorează faptului că inițial, toată tehnica agricolă figura în bilanțul contabil la contul 123 cu valoarea de 487 000 lei. Însă, din cauza că tehnica era nu a întreprinderii, ci a cotaşilor, iar în privința ei nu erau încheiate contracte de arendă cu oamenii, ea nu putea figura în bilanţul contabil, din care cauză a şi fost exclusă de la contul 123, circumstanțe care au atras după sine și modificările intervenite în bilanțul contabil.

În contextul celor enunțate se fundamentează ideea că inclusiv în toamna 2009, toată tehnica agricolă a fost transmisă în posesie lui GŢ „PAMN”, iar ulterior lui SRL „PAN-Doragro” era prezentă, inclusiv şi cea care ar fi fost predată cotaşilor potrivit actelor de predare-primire menționate supra, indiferent de starea tehnică în care se afla. La fel bunurile care se afla la ***** Gheorghe erau proprietatea cotaşilor lui, inclusiv şi un împrăştietor de îngrăşăminte.

Conform. art.70 alin.(3) şi (4) al Legii nr.135 din 2007 privind societățile cu răspundere limitată, datele despre desemnarea şi eliberarea administratorului, precum şi despre identitatea acestuia, se prezintă pentru înregistrare în Registrul de stat al persoanelor juridice. La acestea se anexează hotărârea de desemnare sau de

eliberare a administratorului. Administratorul societății va depune la Camera Înregistrării de Stat specimenul semnăturii, care va fi folosită în actele societății. În conformitate cu art.16 al Legii nr.220 din 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice şi a întreprinzătorilor individuali, înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire şi în datele înscrise în Registrul de stat se efectuează în modul şi în condițiile prevăzute pentru înregistrarea persoanei juridice, dacă legea nu prevede altfel. Fapt care însă nu a avut loc.

21. *În aceste circumstanțe, în toamna anului 2009 Ctitor Natalia, având calitatea de unic administrator al întreprinderii SRL ,,PAN-Doragro" i-a încredințat lui Postolachi ***** efectuarea unor acțiuni în vederea gestionării întreprinderii în lipsa sa şi în strictă coordonare a acțiunilor lui de către Ctitor Natalia. Astfel se confirmă cu certitudine că în privința lui Postolachi ***** nu au fost formulate careva împuterniciri, legalizate în modul prevăzut de lege, şi nu au fost efectuate careva modificări necesare în Registrul de stat al persoanelor juridice, motive din care ultimului nu îi poate fi imputată calitate de administrator al întreprinderii.*

Mai mult ca atît că însuși Postolachi ***** cunoștea despre faptul că Ctitor Natalia este administrator al întreprinderii, coordonând cu ea activitatea întreprinderii. La fel cunoștea că toate actele întreprinderii, inclusiv ștampila se afla la ea. În aceste condiții constatarea instanței de fond nu este probată fiind doar o presupunere, incertitudine care însă nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, motive din care se constată că faptele de care este învinuit *Postolachi ***** nu întruneşte elementele componenței de infracțiune incriminate şi anume art. 191 alin. (2) lit. b) Cod Penal nefiind subiect al infracțiunii*.

Mai jos, la compartimentul ,,subiectul infracțiunii" urmează a fi desfăşurată această constatare a instanței de apel.

În confirmarea acțiunilor infracționale ale inculpatei, Ctitor Natalia, în una din zilele sfârşitului lui noiembrie 2009, l-a trimis pe Postolachi ***** să se întâlnească la Toc nr.l împreună cu nişte persoane necunoscute care încercau să repare cositoarea *****, au dus-o într-o direcție necunoscută, fapt confirmat de către Caimac Fiodor, care lucra în calitate de paznic al Toc-ului nr.l în acea perioadă. Dimineața presul de sortiment, la fel nu era pe teritoriul brigăzii. Ulterior ultimul a confirmat că peste câteva zile, dimineața, iarăşi a venit Postolachi ***** împreună cu persoane necunoscute şi au remorcat în direcție necunoscută un tractor de model T-25, la care lipsea o roată. La tractor a fost agățată şi împrăştietoarea de îngrăşăminte, fiind dusă şi ea. Urmează a fi accentuat că din declarațiile ultimului, acțiunile lui Postolachi ***** au fost dirijate de ordinul administratorului întreprinderii, Ctitor Natalia.

Această constatare rezultă şi din lămurirea din data de 08 decembrie 2009 dată la poliție, unde ultimul a declarat: ,, *din decembrie 2009 sunt numit în funcţie*

de administrator la SRL ,,PAN- Doragro" ...cît privește remorca de marcă 2PTS-4 cu nr.de inventar 4229 şi presul, pot comunica că înainte de a fi numit în funcție, prin luna noiembrie 2009, aflându-mă împreună cu Ctitor Natalia la brigada de tractoare de după traseul Dubăsari-Grigoriopol, ultima m-a rugat ca să dau remorca şi presul în depozit ca să fie depozitate acolo, ca să nu le sustragă cineva, iar ele sunt cotele valorice ale cotaşilor. Rugîndu-mă, eu personal am depozitat remorca şi presul nominalizat în depozitul SRL ,,PAN-Doragro " ..cît privește cositoarea vreau să comunic că ea nu încăpea de porți pentru a fi depozitată în depozitele date şi ea afost transportată într-un alt depozit, din preajma or.Grigoriopol, unde se află la păstrare..." (f.d.161, Vol.I).

Ulterior printr-o altă explicație făcută la data de 17 martie 2010 Postolachi Nicolae a recunoscut că cositoarea CPS-5 şi presul nu cunoaște la moment unde se află, din care explicații rezultă că nu se afla pe teritoriul Toc nr.l. Totodată, el a menționat că Ctitor Natalia trebuie să cunoască unde e tehnica respectivă, însă cu certitudine nu putea fi vândută, deoarece se află la balanța întreprinderii. Declarații care confirmă repetat că Natalia Ctitor conducea cu procesul de administrare a patrimoniului, fiind la curent cu toate detaliile.

În contextul celor expuse la 25 martie 2010 Ctitor Natalia a scris o lămurire la poliție în care, a indicat că *"...cositoarea se află la păstrare şi reparare la un agent economic, cu care nu am contract scris de păstrare şi reparare, însă cu care ne-am înțeles că la prima solicitare, aceasta va fl restituită. Concretizez că cositoarea a fost transmisă agentului economic pentru păstrare, deoarece ea nu încăpea pe ușile depozitului pentru a fi depozitată. În rest, toată tehnica agricolă se păstrează în depozitul de pe teritoriul brigăzii de tractoare de după traseul Dubăsari-Grigoriopol. Îmi rezerv dreptul de a nu declara datele de identitate ale depozitarului, dar din discuțiile cu acesta am fost asigurată că la primul apel aceasta v-a fi transportată pe teritoriul întreprinderii..."* (f.d.29, Vol.I). Declarații care susțin faptul că cositoarea CPS-5 a fost luată de pe teritoriul TOC nr.l şi remisă unui agent economic pentru ,,depozitare", în realitate însă ea fiind înstrăinată. Se constată contradicții în declarațiile inculpatei, Ctitor Natalia, care într-o lămurire ulterioară a declarat că ,,*...cositoarea KPS-5 şi presul podborşic am primit-o în folosință şi posedare de la GȚ ,,PAMN" ca bunuri materiale şi nu ca cotă valorică...nu am prezentat cositoarea KPS-5 podborşic la solicitarea organului de urmărire penală fiindcă am dubii că despre locul aflării tehnicii date va afla Ctitor Ion... cositoarea KPS-5 se află la un agent economic din regiunea transnistreană...eu ştiu că mie mi-au fost transmise conform actului două presuri podborşice, dintre care unul se află în depozit, iar despre altul nu cunosc nimic..."* (f.d.57-58, Vol.).

Totodată potrivit declarațiilor inculpatei reiterate și în ședința de judecată în instanța de apel conștientizând că ar putea avea serioase probleme cu justiția, Ctitor

Natalia a readus presul de sortiment pe teritoriul brigăzii Toc nr.l. dorind astfel să arate că el niciodată n-a dispărut şi tot timpul a fost prezent, fapt însă care este combătut de declarațiile lui Caimac Fiodor cu privire la evenimentele de la sfârșitul lunii noiembrie 2009 şi actul de verificare din 17 martie 2010 care constată lipsa presului de sortiment.

În continuare, la 04 iunie 2010 Ctitor Natalia a mai scris o lămurire la poliție în care a indicat că *,,...referitor la remorca de model 2 PTS-4 pot comunica că SRL ,,PAN-Doragro". dispune la moment de o remorcă de așa model, care este depozitată în depozit. Celelalte două de același model, de care a dispus SRL "PAN-Doragro", nu cunosc la moment unde sunt, pe care fapt, pentru refuzul executării hotărârii judecătorești, şi anume de transmitere a bunurilor sechestrate către creditor adică SRL ,,PAN-Doragro" a fost pornită o cauză penală care a fost transmisă la CCCEC*..." (f.d 117). Din aceste depoziții se reține că deja şi remorca de model 2 PTS-4 ar fi reapărut pe teritoriul brigăzii Toc nr.l.

Subsidiar, Colegiul penal reține că apărarea a încercat să argumenteze lipsa pretinsei fapte de însușire a bunurilor din 2009 şi prin aceea că în vara lui 2010 preşul de sortiment cu nr.de inventariere 4067, valoarea 2100 lei se afla la Toc nr.l, ulterior el fiind dat în arendă lui Tomşa Gheorghe, însă aceste argumente nu sunt probate, din contra, după cum s-a stabilit supra, Caimac Fiodor a declarat că preşul a fost dus la sfârșitul lui noiembrie 2009 de către Postolachi Nicolae de pe teritoriul bazei Toc nr.l, prin actul de revizie din 17 martie 2010 întocmit de reprezentanții cotaşilor s-a constatat Hpsa preşului, cît şi Postolachi Nicolae prin explicațiile din 17 martie 2010 indirect a recunoscut că preşul nu se află pe teritoriul Toc nr.l. Respectiv, văzând ulterior că pot apare serioase probleme cu justiția, evident că Ctitor Natalia a încercat să ascundă urmele faptelor sale, aducând înapoi preşul, însă aceasta nicidecum nu înlătură caracterul penal al faptei săvârșite în noiembrie 2009.

Mai mult, declanșarea procedurilor penale pe faptul pretinsei însușiri în noiembrie 2009, a unor bunuri nu a dus la stoparea procesului de dispariție a tehnici cotaşilor. Astfel, la 28 aprilie 2010, în baza procesului-verbal întocmit de executorul judecătoresc Anatolie Gazea la Toc nr.l (f.d. 135, Voi.VI) creditorului SRL "PAN-Doragro", în prezența martorului asistent Postolachi Nicolae, i se transmit spre păstrare bunurile sechestrate, şi anume șase unități de tehnică agricolă, inclusiv două remorci de model 2PTS-4, altele decât cea care figurează ca fiind însușită în noiembrie 2009. Pentru ca, deja la 04 iunie 2010, în explicația scrisă la poliție, citată supra. Ctitor Natalia să indice că nu ştie care este soarta lor. Adică, aceste două unități de telurică agricolă sunt lăsate la păstrare firmei administrate de ea, după care ele misterios dispar, în continuare, la 09 decembrie 2010 de către Judecătoria Rîşcani a fost adoptată o hotărâre cu privire la constatarea faptului posesiunii şi recunoașterea dreptului de proprietate asupra

tractoarelor de model: MTZ-82, anul producerii 1990, IuMZ-6 AL, anul producerii 1984, EO-2621, anul producerii 1986. Ca reclamant în acest proces figura SRL ”PAN-Doragro”, iar pârât, cît de straniu n-ar fi, in loc de cotaşii proprietari ai acestei tehnici agricole, figura Ctitor Ana.

În acest sens, Colegiul reiterează că potrivit art.123 alin.(2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina şi nu se cer a fii dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Respectiv, necătînd la hotărârea din 09 decembrie 2010 a Judecătoriei Rîşcani, instanța de judecată insistă asupra faptului că proprietari ai tehnicii ce figurează în ea rămân a fi cotaşii, fiindcă ei n-au fost atrași în proces în calitate de pârâți şi această hotărâre nu poate produce careva efecte în dauna lor.

În continuare, Colegiul reține că prin ianuarie 2011, Ctitor Natalia cu ajutorul reprezentanților autorităților neconstituționale transnistrene, a intrat în posesia exclusivă a brigăzii Toc nr.l. Ca rezultat, la 07 octombrie 2011 un grup de patru persoane din comisia de revizie instituită de cotaşi la 16 martie 2010 a mers la Toc nr. 1 şi a constatat că, în afară de un tractor de model K-701, nu mai există altă tehnică din cea menționată în actul de constatare din 17 martie 2010, depozitele fiind absolute goale. Respectiv, ei au întocmit actul din 07 octombrie 2011 al comisiei de revizie a cotei valorice a cotaşilor aflați la SRL ”PAN-Doragro” şi SRL ”CipDorAgro”, împreună cu anexă (f.d.61-62, VoLIII). Actul a fost semnat de 4 din membrii comisiei: Semionov, Ctitor, Giigoriev şi Dicusar.

La fel, prin proces-verbal de cercetare la fața locului din 01 noiembrie 2011 a teritoriului brigăzii de tractoare (Toc nr.l) (f.d.158- 162, Vol.III), s-a constatat că la fața locului nu există nici un fel de tehnică agricolă, inclusiv şi tractorul de model K-701, în ce privește preşul de sortiment cu nr.de inventariere 4067, valoarea 2100 lei, acesta fiind obiectul de examinare în cadrul unei cauze penale, nu s-a mai riscat să fie însușit din nou prin înstrăinare, ci, atunci cînd a apărut un potențial client el a fost transmis în arendă pe un termen de doi ani. Iar toate condițiile acestei tranzacții din 2010 au fost discutate de către Postolachi Nicolae şi Tomşa Gheorghe.

De asemenea. Colegiul relevă că în instanța de judecată a instanței de fond atât Ctitor Natalia, cît şi Tomşa Gheorghe au declarat că de fapt, condițiile tranzacției preşului ei le-au stabilit între ei, însă instanța de fond just a apreciat critic aceste afirmații, or din materialele cauzei se atestă că astfel de depoziții au fost făcute cu scopul de a se diminua rolul lui Postolachi Nicolae în ce privește administrarea tehnicii agricole şi, respectiv, excluderea răspunderii acestuia.

Totodată, instanța de apel reține că inculpata Ctitor Natalia împreună cu apărarea sa au invocat faptul că ei nu-i poate fi imputată însușirea tractorului T-25, nr.de inventariere 4632, suma 2900 lei şi împrăştietoarei de îngrășăminte HPY-A-05, nr.de inventariere 4279, valoarea 350 iei, atît timp cît ele nu se regăsesc în actul de predare-primire din 01 martie 2005.

La caz, Colegiul nu poate reține ca întemeiate aceste argumente, or din materialele cauzei se reține că la SRL ”PAN-Doragro” pe lingă bunurile indicate în actul din 01 martie 2005, se mai regăsea şi altă tehnică, inclusiv şi cea care conform documentelor trebuia să revină liderilor nou formați cum ar fi Ursu Gheorghe, dar în realitate a rămas la SRL ”PAN-Doragro” .

Astfel, Semionov Ion în ședința de judecată a declarat că tractorul şi împărţitoarea de îngrășăminte urma să-i revină lui Ursu Gheorghe, însă au rămas la GŢ ”PAMN” atunci cînd s-a constituit ca lider aparte domnul Ursu. La fel, şi Ursu Gheorghe în ședința de judecată şi-a amintit despre faptul că o împrăştietoare de îngrășăminte, deşi urma să-i revină lui a rămas la SRL ”PAN-Doragro”, însă aceasta nu înseamnă că cotaşii care au mers la Ursu Gheorghe au renunțat la drepturile asupra tehnicii în cauză, iar SRL ”PAN-Doragro” ar fi obținut dreptul să facă ce vrea cu ea.

De asemenea, în apărarea lui Ctitor Natalia şi Postolachi Nicolae s-a mai şi invocat faptul că nu poate fi obiect a unei infracțiuni de delapidare un obiect care ar avea valoarea zero şi s-a argumentat prin faptul că potrivit tuturor normativelor uzura tuturor bunurilor demult depășea 100 de % şi ele nu aveau nici o valoare, însă nici aceste argumente nu pot fi reținute ca plauzibile or contravin probelelor analizate şi apreciate de instanța de judecată.

Astfel, martorul Ursu Gheorghe a declarat că în momentul cînd a plecat de la Ctitor Mihai nici unul din obiectele tehnice nu putea să fie cu valoarea de bilanț zero. Şi nici în a.2008 nu puteau să fie la zero. Chiar dacă tehnica în bilanţ figurează zero în natură ea există şi are valoare de piaţă. Tehnica la dânsul a revenit de la GŢ ”PANM” cu aceeași valoare de bilanț, ceea ce înseamnă că nu se aplica în evidența contabilă procentul de amortizare anual

Astfel, deși sunt anumite normative de amortizare anuală a tehnicii agricole (în mod normal 10 % pe an), totodată, potrivit acelorași normative valoarea normativă a bunului se restabilește prin îngrijirea corespunzătoare şi efectuarea lucrărilor de restabilire (reparație). Şi acest lucru e firesc, fiindcă orice unitate de tehnică agricolă, chiar dacă gradul de uzură potrivit bilanțului e de 100 %, însă în realitate ea mai poate fi exploatată, atunci în mod normal ea are o valoare de piaţă, valoare care e cu mult mai mare decât valoarea de balanța al ei.

La fel, despre faptul că valoarea tehnicii deloc nu era de zero lei ne indică şi preocuparea deosebită a lui Ctitor Natalia pentru obținerea drepturilor asupra ei, chiar şi cu unele riscuri de a fi atrasă la răspundere penală.

În continuare, Colegiul reiterează că de către Ctitor Natalia şi apărarea au fost prezentate cu scopul dovedirii nevinovăției primei, printre altele, două acte, şi anume: contractul de colaborare din 15 iulie 2010 încheiat între SRL ”PAN-Doragro” , în persoana administratorului Ctitor Natalia, şi SRL ”Martom Prod”, în persoana administratorului Tomşa Gheorghe (f.d.60, Voi.VI), şi actul nr 3 de inventariere a bunurilor mobile din 03.11.2008, (f.d.53, Vol.VII).

Potrivit actului nr 3 de inventariere, semnat la 03.11.2008 de către Ctitor Natalia şi soțul acesteia Gîncean Alexandru, care deținea la moment funcția de contabil-şef la SRL "PAN-Doragro'', la data efectuării verificării în gestiunea întreprinderii s-a constatat că se află doar o remorcă dezasamblată şi un preş pentru prelucrarea paielor, însă informația din acest act contravine celor constatate în ședința de judecată atât prin documentele anexate, cît şi prin declarațiile martorilor, şi anume faptului că la 03.11.2008 exista în natură şi se păstra la Toc nr.l şi depozitul din sat toată tehnica transmisă inițial lui GŢ ”PAMN”, iar ulterior lui SRL ”PAN-Doragro”.

Potrivit contractului din 15 iulie 2010, înțelegerea cu privire la arenda preşului ar fi fost încheiată în formă scrisă între Ctitor Natalia şi Tomşa Gheorghe, în același timp careva facturi de expediție, foi de însoțire, extrase din bilanț, dări de seamă reprezentate în acel an autorităților corespunzătoare etc, care să reflecte documentai pe lângă contract circulatul bunului, n-au fost prezentate.

Astfel instanța de fond just a reținut lipsa unei înțelegeri scrise între Ctitor Natalia şi Tomşa Gheorghe, preşul fiind transmis în baza unei înțelegeri verbale între Postolachi Nicolae şi Tomşa Gheorghe.

Mai mult, la 21 februarie 2011, a fost întocmit actul privind rezultatele reviziei economico-financiare efectuate la SRL !!PAN- Doragro” de CCCEC, (f.d.146-150, VoLII). Prin acest act, în baza documentației ce se păstra la SRL ”PAN-Doragro”, s-a încercat a se da un răspuns cu privire la regimul juridic al bunurilor obiecte ale prezentei cauze penale (care este valoarea de uzură, cui aparțin, unde se află, mai sunt sau nu în natură etc). Respectiv', în prezentul act de revizie nu se regăsește nici o mențiune cu privire la aceste două acte, ceea ce e foarte straniu în condițiile în care ele reprezintă documente justificative cu privire la regimul juridic al bunurilor.

La urmărirea penală actele respective nu au fost prezentate atunci cînd se făceau demersuri cu privire la încetarea urmăririi din motivul lipsei componenței de infracțiune în acțiunile figuranților. Au fost prezentate doar în cadrul cercetării judecătorești.

Prin urmare, stările de fapt expuse indică că actele menționate sunt fictive, care nu au fost elaborate, încheiate, întocmite la momentul indicat în conținutul lor, ci ulterior şi cu scopul de a-i dezvinovăți pe inculpați, or actul de inventariere din 03 noiembrie 2008, a fost prezentat în încercarea de a se demonstra că nu putea în

2009 să fie comisă o infracțiune de delapidare a unor bunuri care nu mai existau în 2008, iar "contractul din 15 iulie 2010" a fost prezentat în încercarea de a demonstra faptul că Postolachi Nicolae nu ar avea nici o implicare în administrarea treburilor SRL "PAN-Doragro" şi nu el lua deciziile cu privire la soarta bunurilor.

Generalizând, cele etalate mai sus, Colegiul Penal notează că din materialele dosarului rezultă cu certitudine sustragerea de către inculpata, Ctitor Natalia, a bunurilor *SRL „PAN-Doragro" care de fapt aparţin cotaşilor, cu titlul de cotă valorică* în mărime de 21 000 lei, or Colegiul stabilește indubitabil că în perioada lunii noiembrie 2009, data exactă în cadrul cercetării judecătorești nefiind stabilită, fondatorul şi administratorul SRL "PAN-Doragro" Ctitor Natalia, a delapidat avere străină, adică ilegal au însușit bunurile, care reprezintă cota valorică a cotaşilor fostei AF "Dorţcaia", care au fost încredințate în administrare, şi anume: o cositoare CPS-5 cu numărul de inventariere 4160 şi valoarea de 13 750 lei; un preş de sortiment cu numărul de inventariere 4067 şi valoarea de 2100 lei; un tractor de model T-25 cu numărul de inventariere 4632 şi valoarea de 2900 lei, o marcatoare de îngrășăminte de model HPY-0,5 cu numărul de inventariere 4279 şi valoarea de 350 lei; o remorcă de model 2 PTS4 cu numărul de inventariere 4225 şi valoarea de 1900 lei, pe care le-au înstrăinat în mare parte unor persoane neidentificate.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează, prin vinovăție sub formă de intenție directă. În acest sens, urmează a fi subliniat că în cadrul componenței de delapidare a averii străine, făptuitorul prevăzând cauzarea, prin acțiunea sa, a prejudiciului patrimonial efectiv în dauna victimei, dorește să intre în posesia bunurilor victimei, incluzându-le în sfera sa patrimonială. Orientarea intenției făptuitorului este focalizată pe luarea bunurilor din posesia altuia. Tocmai aceasta îi dirijează dorința de luare.

Trecând la particular, este de remarcat, că din materialele cauzei penale cercetate în instanța de apel cît și din declarațiile reprezentantului părții vătămate, a martorilor și a inculpatei date în ședința de judecată în prima instanță, în apel și la faza urmăririi penale rezultă faptul că, inculpata, Ctitor Natalia, îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv în bunurilor *SRL „PAN-Doragro" care aparţin cotaşilor, cu titlul de cotă valorică* în mărime de 21 000 lei şi a dorit în mod conștient, survenirea acestora și anume să intre în posesia bunurilor părții vătămate, incluzându-le în sfera sa patrimonială.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. Mai mult, subiectul infracțiunii în cauză urmează să aibă o calitate specială de administrator.

Prin administrator în sensul art. 191 Cod Penal se înțelege persoana care vine în contact direct cu bunurile altei persoane, datorită atribuțiilor sale legate de păstrarea, prelucrarea, vânzarea(livrarea), transportarea sau folosirea bunurilor.

Astfel, în ședința de judecată s-a probat că inculpata, Ctitor Natalia, întrunește criteriile stabilite de lege. Or, în virtutea funcției deținute în *SRL ,,PAN-Doragro"* și anume administrator după moartea tatălui acesteia, Ctitor *****, în anul 2005 ultima având obligații și atribuții care urmau a fi îndeplinite conform fișei postului. Activitatea întreprinderii pe care o gestiona presupune deținerea în posesie și folosință a terenurilor și a cotelor valorice a cotașilor, având astfel responsabilitate materială pentru păstrarea valorilor materiale în așa mod ca să nu aducă pierderi și încălcarea drepturilor și intereselor proprietarilor (cotașilor).

În acest sens, Colegiul Penal atestă ca fiind injuste afirmațiile apărării asupra existenței unor relații civile contractuale, având responsabilitate materială deplină.

Or, subiectul infracțiunii prevăzute la art. 191 Cod Penal obține calitatea specială de administrator anume ca urmare a transmiterii bunurilor în administrarea acestuia în baza contractului individual de muncă și a contractului de răspundere materială deplină.

Pertinente în acest sens sunt și prevederile pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr.23 din 28.06.2004, în care se indică că, bunurile pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea proprietarului. Încredințarea bunurilor în virtutea raporturilor contractuale poate fi făcută de oricare subiecte ale drepturilor civile, atît persoane fizice, cît şi persoane juridice. Încredințarea bunurilor în celelalte cazuri se face, în principal, în privința bunurilor persoanelor.

Ca și concluzie asupra celor etalate luând în considerație motivele expuse mai sus cît și încadrarea juridică justă a acțiunilor inculpatei, Ctitor Natalia *****, instanța de apel constată temeinicia și legalitatea în parte a cererii de apel înaintate Procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, ***** Russu, de inculpatul, Nicolai Postolachi, declarat la 13 iulie 2017 împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari, din 30 iunie 2015.

Astfel, în virtutea celor expuse, Colegiul Penal o va recunoaște vinovată pe Ctitor Natalia ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit.b) Cod Penal al RM, deoarece vinovăția acesteia a fost demonstrată indubitabil.

22. *Referitor la învinuirea adusă lui Postolachi *** în baza art. 191 alin.(2) lit.b) Cod Penal:***

În acest context, Colegiul Penal reține că prin rechizitoriu, ***Postolachi ***** se învinuiește*** în perioada lunii noiembrie 2009, data exactă în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilită, fondatorul şi administratorul SRL „Pan-Doragro", Ctitor Natalia, împreună şi după o prealabilă înțelegere cu Postolachi *****, au delapidat avere străină, adică ilegal au însușit bunurile, care reprezintă cota valorică a cotașilor fostei întreprinderi agricole AF „*****", care au fost încredințate în administrare, şi anume: o cositoare ***** cu n/î 4160 în valoare de

13 750 de lei; un preș de sortiment cu n/î 4067 în valoare de 2100 de lei; un tractor marca/model ,,T-25” cu n/î 4632 în valoare de 2900 de lei; o marcatoare de îngrășăminte model HPY-0,5 cu n/î 4279 în valoare de 350 de lei; o remorcă marca/model ,,2 PTS4” cu n/î 4225 în valoare de 1900 de lei, pe care le-au înstrăinat în mare parte unor persoane neidentificate. Prin aceste acțiuni, cotașilor le-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 21 000 lei.

*Totodată, instanța de apel reține că pe parc*****l examinării prezentei cauze penale s-a stabilit că, în acțiunile inculpatului, Postolachi ***** nu sunt întrunite elementele componenței infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(2) lit.b) Cod Penal.*

Așa fiind, în cele ce succed, instanța de apel va desfășura constatarea efectuată supra.

Colegiul Penal, reiterează că conform art. 6 alin.(1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În virtutea prevederilor art. 8 alin.(1)-(3) Cod de Procedură Penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult, Colegiul Penal remarcă că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate şi apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului şi în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de Procedură Penală.

Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul Penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită de două sau mai multe persoane.

În acest context, notăm că după cum s-a reiterat supra *subiectul infracțiunii* prevăzute la art. 191 Cod Penal în afară de condițiile generale, trebuie să îndeplinească și unele condiții speciale; și ***anume să aibă calitate de administrator***.

Prin administrator în sensul art. 191 Cod Penal se înțelege persoana care vine în contact direct cu bunurile altei persoane, datorită atribuțiilor sale legate de păstrarea, prelucrarea, vânzarea(livrarea), transportarea sau folosirea bunurilor. **Lipsa calității respective echivalează cu lipsa componenței de infracțiune.**

În ceea ce privește inculpatul, Postolachi Nicolae, se constată că acesta nu este subiect al infracțiunii incriminate or, deși corespunde criteriului de vârstă, acest fapt nu este suficient urmând a avea și calitatea de subiect special și anume administrator sau persoană cu răspundere materială deplină.

În cazul dedus judecății nu rezultă însă careva împuterniciri legale ale lui Postolachi Nicolae în gestionarea patrimoniului și răspunderea materială a acestuia. Din materialele cauzei, declarațiile inculpatului, martorilor, se constată o careva activitate a lui Postolachi Nicolae în SRL „PAN-Doragro", activitate care însă nu este legalizată printr-un contract individual de muncă sau alte înscrisuri. Respectiv acțiunile desfășurate nu sunt suficiente pentru a considera că ultimul a administrat cu bunurile întreprinderii și corespunzător purta răspundere materială în acest sens, administrator fiind recunoscută doar Ctitor Natalia după revocarea din anul 2008 din funcție a lui Ctitor Ion.

La acest capitol, mai adăugăm că, administratorul de fapt (ca în speță) nu poate fi subiect al infracțiunilor prevăzute la art.191 CP RM. Or, în cazul acestor infracțiuni, indiferent de formele în care se concretizează temeiurile încredințării bunurilor în administrarea făptuitorului, respectivele temeiuri trebuie să fie conforme cu legea.

În concluzie la cele sus-menționate, notăm că în sensul art.191 CP RM, administrator este persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- poate avea doar prerogativele și împuternicirile ce derivă din calitatea de posesor legitim neproprietar al bunurilor care constituie obiectul material al infracțiunilor analizate;
- nu poate fi persoana care exercită un drept de proprietate – legitim sau chiar presupus – asupra bunurilor pe care le revendică de la o altă persoană;
- împreună cu victima infracțiunii, ia parte la un raport juridic care are ca obiect bunurile ce urmează a fi sustrase. Acest raport juridic presupune ieșirea respectivelor bunuri, înainte de comiterea infracțiunii, din posesia nemijlocită a victimei;
- la momentul săvârșirii infracțiunii, este posesorul nemijlocit al bunurilor victimei. Respectiv, victima infracțiunii, care ia parte la același raport juridic, este posesorul mijlocit al bunurilor sustrase;

- la momentul săvârșirii infracțiunii, manevrează bunurile victimei în virtutea unor temeiuri juridice, nu faptice;
- exercită cu drept, nu sine jure, atribuțiile de administrare a bunurilor victimei.

Ca urmarea luând în considerație că Postolachi Nicolae nu este subiect al infracțiunii imputate prevăzute de art. 191 alin.(2) lit.b) Cod Penal, acesta urmează a fi achitat deoarece fapta imputată nu întrunește elementele componenței infracțiunii.

În acest sens, Colegiul Penal accentuează că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (*in dubio pro reo*). Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectând modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

De asemenea, articolul 6 din Convenția Europeană garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

Astfel, prezumția nevinovăției şi exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană şi ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).

Mai mult, decât atât, în speță Colegiul Penal atestă că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță şi în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 şi e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În această ordine de idei, instanța de apel reține că Postolachi Nicolai, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(2) lit.b)Cod Penal al RM, nu poate fi suspus răspunderii penale în situația în care fapta imputabilă acestuia nu întrunește elementele componenței de infracțiune. Or potrivit art. 51 Cod penal al Republicii Moldova, temeiul real al răspunderii penale il constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 Cod penal, se consideră componență a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă

prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componente infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

23. În ceea ce privește pedeapsa ce urmează a fi aplicată inculpatei, Ctitor Natalia, în baza art. 191 alin.(2) lit.b) Cod Penal, Colegiul Penal atestă că în corespundere cu prevederile art. 7 alin.(1) Cod Penal al RM, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

La fel, consemnăm că conform prevederilor art 61 alin.(1) Cod Penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin(1) al Codului Penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul Penal notează că, potrivit pct. 1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității

sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În același context, pct. 11 al Hotărârii nominalizate statuează că instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atît negativ, cît şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importantă esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei, Ctitor Natalia, ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod Penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod Penal al RM se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Colegiul Penal menționează că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere in lege, fapt ce poate duce la consecințe contrara scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a CP.

Iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei,

de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La aplicarea pedepsei, instanța de judecată conchide că, conform prevederilor art.76, 77 CC RM, careva circumstanțe atenuante sau agravante n-au fost stabilite.

Circumstanțe excepționale potrivit prevederilor art. 79 CP sau de liberare de răspundere penală în baza art. 55 CP, instanța de judecată nu a stabilit.

Astfel, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpata a comis o infracțiune gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior nefiind condamnată, se caracterizează pozitiv la locul de trai are la întreținere doi copii minori, nu și-a recunoscut vina, și nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate.

Din conținutul componenței de infracțiune prevăzute de art. 191 alin.(2) lit.b) Cod Penal, reiese stabilirea de către legiuitor a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

În acest sens, instanța de apel consideră că scopul educativ şi preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatei, Ctitor Natalia, poate fi atinsă și prin aplicarea pedepsei penale cu amendă în mărime de 800 u. c. ceea ce constituie 16000 lei cu privarea de dreptul de a gestiona întreprinderi agricole pe un termen de 4(patru) ani.

Mai mult decât atât, Colegiul Penal reține că reieșind din circumstanțele cazului şi ținând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatei, cît şi a altor persoane, de motivele expuse în cererea de apel, de personalitatea inculpatei, are la întreținere doi copii minori și nu are antecedente penale și nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate v-a stabili pedeapsa cu amendă.

24. În ceea ce privește argumentele expuse de apărare în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel prin care avocatul Cernamoret Sergiu în numele inculpaților Ctitor Natalia şi Postolachi Nicolae solicită încetarea procesului penal în privința acestora, din motiv că calitatea de bănuiți le-a fost atribuită inculpaților

din momentul pornirii urmăririi penale, adică din 05 iulie 2010 şi a expirat de drept la 05 octombrie 2010, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu şi necondiționat să le înainteze învinuirea lui Ctitor Natalia şi Postolachi Nicolae sau să-i scoată de sub urmărirea penală.

În acest context instanța de apel reține că potrivit 274 Cod de Procedură Penală (1) Organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 şi 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârşită o infracțiune şi nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv. m(2) În cazul în care organul de urmărire penală sau procurorul se autosesizează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată, apoi, prin ordonanță, dispune începerea urmăririi penale. (3) Ordonanța de începere a urmăririi penale, emise de organul de urmărire penală, în termen de 24 de ore de la data începerii urmăririi penale, se aduce la cunoștință în scris procurorului care efectuează conducerea activității de urmărire penală, prezentându-i-se totodată şi dosarul respectiv. La momentul cînd a luat cunoștință de ordonanța de începere a urmăririi penale, procurorul fixează termenul de urmărire în cauza respectivă. (3^1) În cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau de constatare rezultă bănuirea de săvârşire a unei infracțiuni prevăzute la art.166^1 din Codul penal, procurorul urmează să decidă asupra acesteia corespunzător alin.(1) din prezentul articol, într-un termen ce nu va depăşi 15 zile. (4) Dacă din cuprinsul actului de sesizare rezultă vreunul din cazurile care împiedică pornirea urmăririi penale, organul de urmărire penală înaintează procurorului actele întocmite cu propunerea de a nu porni urmărirea penală. Dacă procurorul consideră că nu sînt circumstanțe care împiedică urmărirea penală, el restituie actele, cu ordonanța sa, organului menționat pentru începerea urmăririi penale. (5) În cazul în care procurorul refuză pornirea urmăririi penale, el confirmă faptul prin ordonanță motivată şi anunță despre aceasta, într-un termen cît mai scurt posibil, dar nu mai mare de 15 zile, persoana care a înaintat sesizarea. În cazul în care consideră că lipsesc temeiurile pentru a începe urmărirea penală, procurorul, prin ordonanță, abrogă ordonanța de începere a urmăririi penale şi dispune refuzul în pornirea urmăririi penale şi clasarea procesului penal. (6) Ordonanța de a refuza începerea urmăririi penale poate fi atacată, prin plângere, în instanța judecătorească, în condițiile art.313. (7) Dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, procurorul anulează ordonanța pe care a emis-o şi dispune începerea urmăririi penale.

Potrivit dispoziției art. 281 Cod de Procedură Penală, (1) Dacă, după examinarea raportului organului de urmărire penală şi a materialelor cauzei, procurorul consideră că probele acumulate sînt concludente şi suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei. (2) Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data şi locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul şi locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum şi alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvârșire a infracțiunii şi consecințele ei, caracterului vinei, motivelor şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului şi literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă. (3) În cazul în care învinuitul este tras la răspundere pentru săvârșirea mai multor infracțiuni care urmează a fi încadrate juridic în baza diferitelor articole, alineate sau litere ale articolului din Codul penal, în ordonanță se arată care anume infracțiuni au fost săvârșite şi articolele, alineatele sau literele articolelor care prevăd răspunderea pentru aceste infracțiuni.

Potrivit art. 282[1] Cod de Procedură Penală, (1) În cazul în care învinuitul se sustrage de la urmărirea penală, iar locul aflării acestuia peste hotarele ţării este cunoscut, procurorul se adresează prin comisie rogatorie autorităților din statul în care învinuitul se află pentru a-i fi înaintată acuzarea. (2) Cererea de comisie rogatorie, suplimentar la cerințele prevăzute la art.537, va cuprinde solicitări privind: a) înaintarea acuzării învinuitului în prezența avocatului; b) explicarea conținutului învinuirii, a drepturilor şi obligațiilor învinuitului prevăzute la art.66; c) înmânarea copiei de pe ordonanța de punere sub învinuire şi de pe informația în scris privind drepturile şi obligațiile învinuitului; d) audierea învinuitului; e) remiterea actelor care confirmă executarea cererii de comisie rogatorie. (3) La cererea de comisie rogatorie se anexează ordonanța de punere sub învinuire şi informația scrisă privind drepturile şi obligațiile învinuitului prevăzute la art.66. (4) Se consideră că înaintarea acuzării în condițiile prezentului articol nu a fost posibilă dacă: a) executarea cererii de comisie rogatorie a fost refuzată de către statul străin; b) cererea de comisie rogatorie nu a putut fi executată, fiind restituită; c) în urma adresărilor repetate, nu a parvenit niciun răspuns la cererea de comisie rogatorie.

Astfel, Colegiul Penal va respinge solicitarea apărătorului Cernamoret Sergiu privind încetarea procesului penal în privința inculpaților Ctitor Natalia şi Postolachi Nicolae, or în urma studierii materialelor cauzei penale, Colegiul a statuat că nu au fost admise careva încălcări a Codului de Procedură Penală în

cadrul efectuării urmăririi penale, mai mult ca atât acestea încălcări nu au fost semnalizate nici la finalizarea urmăririi penale, astfel încât fiindu-le prezentat rechizitoriu inculpaților aceștia nu au invocat careva încălcări de procedură admise de către organul de urmărire penală în cadrul examinării prezentei cauze penale, or potrivit prevederilor art. 296 alin (5)-(6) CPP, copia de pe rechizitoriu şi informația cu privire la durata urmăririi penale, la măsurile preventive aplicate, la durata arestării preventive, la corpurile delicte şi locul lor de păstrare, cu privire la acțiunea civilă, la măsurile de ocrotire, la alte măsuri procesuale, precum şi la cheltuielile judiciare se înmânează sub recipisă învinuitului şi reprezentantului lui legal sau, în cazul înaintării acuzării în condițiile art.282^1 sau finalizării urmăririi penale în condițiile art.291^1, apărătorului. Despre aceasta se face mențiune în informația anexată la rechizitoriu. (6) Învinuitul poate prezenta în scris referință la rechizitoriu, care se anexează la dosar.

Totodată Colegiul penal ***constată*** că, inculpatul Postolachi ***** la 18.12.2011, aproximativ la ora 23:30, cu scopul pătrunderii şi rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, a intrat fără consimțământul lui Tataruş ***** în gospodăria acestuia, amplasată în s. *****, r-nul Dubăsari, apoi, continuând acțiunile sale infracționale, a bătut în ușa casei şi la moment ce proprietarul Tataruş Sergiu a deschis, i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, cauzându-i conform 3 raportului de examinare medico-legală nr. 379 din 19 decembrie 2011, vătămări corporale ușoare. Apoi la somația proprietarei Tataruş ***** a refuzat să părăsească imediat domiciliul.

25. Colegiul Penal constată că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței în această parte. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor şi circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității şi veridicității lor, sub toate aspectele, complet şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Postolachi *****, în baza dispozițiilor art. 179 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova, și anume "*violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia , precum şi refuzul de a le părăsi la cererea ei.*

De asemenea, instanța de apel reține că ***inculpatul, Postolachi *****, în cadrul ședinței în instanța de apel, a declarat că*** susține declarațiile date în instanța de fond și cele la faza urmării penale.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul, Postolachi Nicolae, referitor la învinuirea adusă lui în baza art. 179 alin.(1) Cod penal a explicat că în a.2011 soția lui avea un bar în s.Doroţcaia, în care lucra ca barmen şi vânzătoare cumnata lui, Aliona Dicusar. Atît soţia lui, cît şi Aliona, i-au spus de mai multe ori că locuitorul s.Doroţcaia, Tataruş Serghei, vine deseori prin bar, face

scandaluri şi de 2 ori a distrus şi mobila şi a stricat vesela. Asemenea scandal Tătăruş Serghei a mai făcut şi în alte baruri din sat, (din spusele lui Aliona Nicolaev anume la barul "Luminiţa" unde lucrase ea mai înainte), dar de fiecare dată cînd era întrebat cînd va achita mobila şi vesela spunea că nu are bani la el. În seara de duminică pe 18.12.2011, pe la orele 22 şi 30, l-a sunat acasă Aliona Nicolaev şi i-a spus să vină urgent la bar pentru că Tataruş Serghei iarăși s-a îmbătat, a bătut pe cineva şi a făcut scandal, după ce a stricat mobila refuzând să o plătească. Deoarece de comportamentul lui Tataruş erau informați colaboratorii poliției, dar nu întreprindeau măsuri, fiindcă acesta este cumnat şi vecin cu ofițerul de poliție, Borş Vladimir, a considerat inutil să se adreseze şi în această seară la ajutorul lor, dar imediat a plecat la bar ca să ceară de la Tataruş Serghei să achite dauna. A plecat la bar cu automobilul personal, Aliona Nicolaev i-a arătat în sală urme de sânge, picături de sânge erau şi în bucătărie unde se spălase Lucov Vladimir, pe care îl bătuse Serghei Tataruş, apoi i-a arătat scaunul, masa şi vesela stricată de către acesta în prezența la mai mulți oameni ce erau în bar. Din spusele lui Aliona Nicolaev, după ce la intervenția oamenilor din bar Serghei Tătăruş a fost oprit, el a refuzat să achite paguba şi i-a spus ei că dacă vrea bani pentru mobilă şi veselă să vină să se achite la el acasă. I-a propus lui Aliona să meargă să-i arate unde trăiește Tataruş Serghei ca ea să confirme față de el cele întâmplate şi să plătească după cum a spus mobila deteriorată. Împreună cu Aliona Nicolaev au plecat acasă la Sergiu Tataruş.

Ajungând lângă casa care este repartizată de stat la mai multe persoane, a venit în faţa casei lui Sergiu Tataruş, care era parțial îngrădită cu plasă, dar fără portiță, fiind comună pentru mai mulţi stăpâni. L-a strigat pe nume pe Tataruş Serghei şi s-a apropiat de uşa de la intrare, aşteptîndu-l. Cînd era la prag, Tataruş Serghei a ieșit din casă, a aprins lumina care era afară şi când el a început numai vorba, întrebîndu- l de ce aiurește în bar, fără a-i permite să-i spună pînă la sfârșit de ce a venit, Tataruş Serghei s-a repezit jos pe scară spre dînsul. Cunoscând caracterul agresiv a lui Serghei Taturuş când este beat, mai ales că îl bătuse în acea seară până la sânge pe Lucov Vova, instinctiv, apărându-se de el, l-a lovit cu pumnul în regiunea capului, după ce Tataruş Serghei a început să strige. Din casă a ieșit soția acestuia şi văzând că nu mai are sens să o cheme din mașină pe Aliona Nicolaev ca să se lămurească cu achitarea prejudiciului, i-a spus soției lui Serghei Tataruş să nu strige că sperie copii şi a plecat. După ce a plecat de la Sergiu Tataruş de acasă, a dus-o pe Aliona Nicolaev la bar, unde peste vreo 5-10 minute a venit şi Tataruş Sergiu, care avea cu dînsul un baston de cauciuc, căuta din nou scandal, îl învinuia că l-a lovit peste cap cu o țeavă metalică. Acesta în regiunea capului într-adevăr avea o zgârietură, care nu mai sângera la acel moment. Era mai multă lume afară, care a auzit cum i-a spus că nu l-a lovit cu ţeava, dar cu pumnul, cînd s-a repezit spre dânsul, l-a întrebat din nou cînd o să achite pentru mobila

deteriorată, dar acela nu i-a răspuns. Dacă Aliona *****v nu-i spunea, că Serghei Tataruş a propus să vină acasă la el să achite costul bunurilor deteriorate, el nu se pornea la acesta acasă.

A relatat că, la urmărirea penală, le-a zis poliţiştilor despre conflictele pe care le-a generat Tătăruş Sergiu, însă poliţiştii i-au zis că acestea nu au nici o legătură cu cazul cercetat. Pentru lumina din curtea lui ***** Tataruş, întrerupătorul este amplasat afară din partea dreaptă a uşii din direcţia de ieşire din casă. Respectiv, lumina a aprins-o Tataruş *****. În casă la acesta el nu a intrat şi în momentul în care soţia lui Tataruş a început a striga i-a cerut scuze. Automobilul în care se afla Aliona *****va era lângă portiţa lui Tataruş *****. Ferestrele nu sunt întunecate, afară era întuneric, iar în salonul maşinii nu era aprinsă lumina. Consideră că soţia lui Tataruş putea să vadă din casă cine este la dânsul în maşină. Oficial plângere nu a scris pe acţiunile lui Tataruş, doar a vorbit cu poliţistul din sat, Bordeian. După ultimul incident a fost Ala Nicolaeva şi a depus plângere la poliţie, dar i s-a spus că nu sunt probe. A plecat la Tataruş Sergiu acasă cu scopul ca să-i dea ultimul banii. Ala Nicolaev prin telefon i-a spus să meargă la Tataruş Sergiu acasă, deoarece acela i-a invitat să ia banii de la el. Ştia că Tataruş Sergiu este însurat şi are copil, dar nu i s-a părut anormal că s-a dus la ora 11 seara la Tataruş Sergiu acasă, deoarece la el nu a fost prima dată şi de fiecare dată spunea a doua zi că nu plăteşte, fiindcă nu are probe să demonstreze că a consumat şi nu a plătit. A ieşit el din automobil şi nu Ala Nicolaev, deoarece a dorit să discute cu Tataruş Serghei în privinţa deselor conflicte pe care acesta le creează la barul lui şi concomitent să întrebe de bani, dacă acesta are de gînd să-i dea sau nu. În timpul discuţiei i-a spus soţiei lui Tataruş că a fost chemat de către ultimul să achite mobila stricată. Nici pînă în ziua de astăzi nu a fost achitat cu privire la prejudiciul cauzat de către Tataruş Sergiu. Nu s-a adresat în instanţa de judecată în privinţa prejudiciului cauzat în seara cînd s-a produs conflictul.

Deşi, **Postolachi Nicolae** vina nu şi-a recunoscut-o, vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 179 alin. (1) Cod Penal, se confirmă şi prin următoarele probe pertinente, concludente, utile şi veridice ce coroborează între ele, şi anume:

declaraţiile părţii vătămate, Tataruş ** *****, care în primă instanţă*** a declarat că, pe Postolachi Nicolae îl cunoaşte, nu sunt rude, dar erau în relaţii normale. Pe data de 18 decembrie 2011, seara, s-a dus la bar să-şi cumpere ţigări. Întorcându-se de la bar, a văzut că barul ce aparţine lui Postolachi Nicolae este deschis. Acolo în faţa barului s-a întâlnit cu Lucov ***** şi au intrat în bar să servească cîte o bere. Au comandat bere şi, până a fi adusă, au început să-şi încerce puterea la mâini. Barmenul pe numele Aliona le-a spus că nu se permite aşa ceva în bar, deoarece nu este sală sportivă, şi să iasă afară. Au ieşit afară şi au început a

se certa unul cu altul, care este mai tare. Din bar ieşise Băcioi Ion, care a văzut că ei se ceartă, şi le-a zis să plece acasă. A plecat spre casă.

Acasă era soția şi copilul. Stătînd la bucătărie, s-a auzit că cineva l-a strigat pe nume. Deschizând ușa de la intrare, se uita în jos să se încalțe cu ceva, totodată a întins mâna să aprindă lumina de afară de la stâlp şi în acel moment a primit o lovitură în cap, în regiunea dintre ochi. În urma loviturii a început a sângera, având o cicatrice până în prezent. L-a recunoscut după glas pe Postolachi Nicolae, care spunându-i să iasă afară să o mai primească, venea în urma lui. Cu ce a fost lovit nu a observat, însă a simțit că a fost lovit de un obiect. Postolachi Nicolae, fără invitația lui a intrat în casă, la ce soția lui i-a cerut să iasă din casă. După a doua sau a treia cerință Postolachi Nicolae a ieșit din casă. Postolachi Nicolae s-a aflat în casă undeva 1-3 minute. Copilul său l-a văzut murdar de sânge, cum se ștergea şi a început a plânge, iar Postolachi Nicolae era deja plecat. Nu ţine minte exact dacă era Postolachi Nicolae în casă cînd a venit copilul. Unele detalii nu le ţine minte din cauza loviturii. Nu știa din care cauză Postolachi Nicolae l-a lovit.

În acea seară s-a dus la barul ce aparține lui Postolachi Nicolae, să-l întrebe de ce l-a lovit, însă ultimul nu a vrut să vorbească cu dânsul. Acolo şi-a pierdut cunoștința şi şi-a revenit cînd era la poliție. Ulterior Postolachi Nicolae nu a fost la dânsul să-şi ceară scuze. În bar la Postolachi Nicolae nu a stricat mobilier, deoarece mesele şi scaunele sunt confecționate din fier. Cînd a plecat acasă barmanul din urmă nu l-a strigat. Berea ei nu au servit-o, deoarece nici nu le-a fost adusă, fiindu-le spus să iasă afară. În bar nu s-a bătut cu Lucov ***** şi nici cu alte persoane. Cînd a intrat în bar, Băcioi Ion era deja acolo. Cu Băcioi Ion nu a servit careva băuturi alcoolice. În bar nu a servit nimic. Casa lui este îngrădită, are gard, poartă şi cînd a intrat în ogradă a închis după dânsul poarta. Uşa de la casă nu era încuiată, deoarece în acel moment ajunsese acasă. Exact cît s-a aflat Postolachi Nicolae în casă nu ţine minte, posibil vreo 5 min. Pretenții materiale şi morale la Postolachi Nicolae are, dar referitor la acțiunea civilă cînd o v-a înainta se va gândi. Anterior cu Postolachi Nicolae nu a avut nici un conflict. După ţigări a fost la un bar de lângă barul lui Postolachi Nicolae, iar cu Lucov Sergiu s-a întîlnit lîngă barul lui Postolachi Nicolae. În acest bar nu a servit nimic, la alt bar a servit băuturi alcoolice, împreună cu Lucov *****, barmen era d-na Elena Berzan. Cît timp a stat acolo nu ţine minte. Acasă a ajuns aproximativ la ora 23:30. La bar la Postolachi Nicolae a dat comandă de bere, dar cînd a ieşit afară Lucov ***** a împins un scaun şi ca rezultat el a căzut jos. Pe Lucov ***** l-a lovit cu pumnul în piept şi i-a spus că este slab. Dacă l-a lovit afară sau în bar nu ţine minte precis. Pînă la acel moment a mai fost un alt scandal în bar la Postolachi Nicolae cu o persoană pe nume, Constantin. Postolachi Nicolae era pe pragul casei cînd l-a lovit. El a venit cu mașina. În mașină nu a văzut dacă mai era cineva, deoarece lumina la stâlp afară este slabă. Soția lui putea să vadă ce se întâmplă în ogradă,

din bucătărie se vede peste ferestre. Anterior în bar la Postolachi Nicolae a mai avut unul sau două conflicte. În cadrul conflictelor careva violență nu a aplicat, numai se întindeau. Pe Ivan Nicolaev îl cunoaște, însă cu el pe această temă nu a vorbit. Postolachi Nicolae a trimis mai mulți prieteni de ai săi la dânsul acasă, să-l convingă să-şi retragă cererea. El nu le-a propus lor nimic, dar le-a spus să vină personal Postolachi Nicolae dacă vrea să se împace.

-declarațiile părții vătămate, Tataruș **, care fiind audiată în ședința de judecată a primei instanțe*** a declarat că pe Postolachi ***** îl cunoaște, nu sunt rude, sunt în relații obișnuite. Pe data de 18 decembrie 2011, undeva pe la ora 23:00- 24:00, într-o zi de duminică, s-a întors soțul ei acasă. Era puțin servit şi a cerut să-i pună ceva să mănânce. S-a dus la bucătărie şi i-a pus să mănânce. Locuiesc într-o casă care aparține primăriei de 8 ani. Casa este în centrul s.Doroţcaia. La acel moment numai ei trăiau acolo. La casă este poartă, teritoriul este îngrădit. Locuinţa are 3 odăi şi un coridor. Soțul ei era puțin servit, dar nu era servit tare. A auzit că s-a oprit o mașină la poartă. Afară nu a ieșit nimeni. A auzit că cineva a intrat în ogradă şi l-a strigat pe nume pe Sergiu. Glasul nu l-a recunoscut, dar i s-a părut că este verișorul soțului. Soțul a ieșit să vadă cine este şi în momentul cînd a deschis uşa a primit o lovitură şi a auzit cum acesta a gemut de durere. În casă ardeau în 2 odăi luminile, în coridor se vedea de la lumina din bucătărie. Ea a văzut cînd soțul se ținea de cap şi îi curgea sânge. Din coridor acesta a întrat în altă odaie, unde ea i-a dat ștergar. După ce a întrat soțul în cameră, Postolachi Nicolai a venit după soțul ei şi l-a amenințat cu moartea pe soțul ei, i-a zis că-1 va ucide, o să-l împuște. L-a întrebat cu ce ocazie a întrat la dânsa în casă şi face probleme şi i-a cerut lui Postolachi Nicolae de 2 ori să iasă din casă. Inițial acesta nu a ascultat-o, dar s-a trezit ulterior copilul şi a 2-a oară i-a cerut lui Postolachi Nicolae să iasă cînd era în uşa la a 2-a odaie. Feciorul s-a trezit în timpul cînd striga Postolachi Nicolae. El striga cu cuvinte murdare şi copilul s-a trezit şi a început să plângă. I-a spus acestuia să nu strige şi să iasă din casă. S-a aflat la ei în casă Postolachi Nicolae undeva vreo 15 mîn. Postolachi Nicolae era singur. Acesta nu a fost anterior niciodată la ei în casă, atunci a fost pentru prima dată. La Postolachi Nicolae acasă ea nu a fost niciodată. Soțul ei a avut nevoie de îngrijire medicală. După incident soţul ei a plecat la poliție la Coşniţa, acolo a fost chemată ambulanța şi i-a fost acordat primul ajutor medical. Copilul a suferit traume psihologice, deoarece l-a văzut pe tatăl său însângerat. Postolachi Nicolae striga, dar de ce avea aşa un comportament violent Postolachi Nicolae nu a spus. Nu a fost niciodată în relații de conflict cu Postolachi Nicolae.

La întrebările adresate a mai concretizat că soțul ei nu era beat, era puțin servit. Nu cunoaște că soțul a fost în acea seară la bar şi că a avut careva îmbrânceli acolo. Curtea casei lor este îngrădită cu plasă. Poarta nu se închide cu zăvor. Drumul mărginește cu curtea casei lor. De la poartă pînă la intrarea în casă

sunt aproximativ 6 m. Postolachi Nicolae era singur, în mașină nu ardea lumina. în ogradă la ei este un pilon la care arde lumina şi se vede tot. Ea se afla în camera situată mai aproape de coridor. A auzit cum soțul ei a fost lovit cu un obiect metalic, dar ea personal nu a văzut obiectul metalic. Ea singură a ajuns la concluzia că a fost lovit cu un obiect metalic. Postolachi Nicolae a strigat îndată la intrare pe nume, nu a fost nici o discuție, ea deodată a auzit că soţul ei a început a geme. Că a fost în barul lui Postolachi Nicolae soţul nu i-a spus. Postolachi Nicolae nu avea nimic în mâna cu ce putea să-l împuște pe soțul ei, dar îl amenința. Soțul nu i-a spus că ar fi fost Postolachi Nicolae cu cineva ca să-şi ceară scuze. Cineva din angajate nu i-a spus că soțul ei ar fi cauzat careva prejudicii barului lui Postolachi. Pe soțul ei ulterior de acasă l-au luat Băcioi ***** şi Aslanov Oleg. Pe Lucov îl cunoaște, este un om din sat, ea nu a văzut ca soțul ei să aibă acasă vre-un obiect de cauciuc asemănător cu cel al polițiștilor. Lumina se aprinde de afară lângă ușă şi soțul ei a aprins lumina. Lumina până a veni Postolachi Nicolae nu era aprinsă, dar presupune că soțul până a fi lovit a aprins lumina. La ei uşa se deschide în afară. Postolachi Nicolae era cu un microbuz de culoare albă. De regulă el circulă cu acest automobil. Soțul ei nu a sărit la bătaie la Postolachi Nicolae.

Părțile vătămate, Tataruș ***** și Tataruș *****, în ședința instanței de apel, nu s-au prezentat, fiind legal citați despre data, ora și locul ședinței de judecată, aceasta fiind plecată peste hotarele RM, astfel, Colegiul Penal audiind participanții la proces care au fost de acord cu examinarea cauzei penale în lipsa părților vătămate și reieșind din faptul că interesele acesteia sunt apărate de procuror, în baza art. 412 alin.(5) Cod Procedură Penală al RM consideră posibil examinarea cauzei în lipsa acestora.

- declarațiile martorului, Gherlac **, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a declarat că*** pe Postolachi Nicolae îl cunoaște, dar nu sînt rude. Cu soţii Tataruş sunt rude pe linia buneilor. Într-o lună de decembrie, posibil prin anul 2012, s-a deplasat la barul care-i aparține lui Postolachi, care se află lângă oficiul poștal ***** ca să procure un pachet de țigări. Cînd a intrat în bar, în dreapta, la prima masă erau patru persoane, printre care Tataruş *****, Lucov Serghei, Munteanu Ion şi încă o persoană a cărei nume nu-l cunoaște. Tataruş ***** şi cu Lucov Serghei se forțau la mâna. Vânzătoarea, d-na Aliona, le face observație să nu strice mobilierul, deoarece s-au mai întâmplat asemenea cazuri. A procurat țigările şi a ieşit afară, stătea în fața barului şi fuma. În acest răstimp se auzea cum d-na Aliona striga la persoanele menționate şi la un moment dat s-a auzit strigăt specific unei bătăi. A dorit să intre în bar să vadă ce se întâmplă acolo, dar nu a reușit, deoarece lumea se îndrepta să iasă afară, însă a auzit că striga dna Aliona la Tataruş, ”de ce a stricat masă, scaune şi dacă are de gînd să achite cele stricate”. Tataruş Serghei, zâmbind, i-a spus ca să vină la el acasă să-i achite, dar nu s-a referit la un moment precis când trebuie să vină şi Aliona nu i-a

spus lui Tataruş dacă va veni sau nu. Din câte ține minte, persoanele din grupul lui Tataruş au intrat înapoi în bar, posibil că şi Tataruş a intrat în bar, iar el a plecat în altă parte. Cînd a plecat de acolo Tataruş era pe scări în ușa barului, dar dacă a intrat înăuntru cu siguranță nu ştie. Cît s-a aflat acolo, pe Postolachi la bar nu l-a văzut. Cunoaște că până la incident a mai fost un caz la barul primarului cînd Tataruş ***** a stricat mobilier. Acesta este cunoscut în sat ca fiind agresiv cînd servește. Recent s-a mai întâmplat la barul lui ***** Lupaşco un caz cînd Tataruş ***** a stricat mobilierul, dar, din cîte cunoaște, acolo a achitat deja pagubele pricinuite. Recent a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.312 CP.

- ***declarațiile martorului, Bacioi Ion, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a declarat că*** pe Postolachi ***** îl cunoaște, nu sunt rude, sunt în relații ca între săteni, iar pe Ctitor Natalia nu o cunoaște. Aproximativ prin luna decembrie a servit băuturi alcoolice într-un bar în s.***** şi s-a pornit spre casă. Pe drum s-a întâlnit cu Tataruş ***** şi Lucov *****, care i-au propus să meargă cu ei la barul lui Postolachi ***** şi a căzut de acord, în bar au procurat o sticlă de vodcă şi o serveau. La o altă masă stătea Berzan ***** Ion, un coleg de al lui, cu soţia sa. El a luat o sticlă de șampanie şi s-a așezat la masă. Stând la masă cu Berzan, a văzut că între Tataruş ***** şi Lupov ***** s-a iscat o ceartă, se întindeau. S-a apropiat de ei şi le-a propus să meargă acasă. După ce a intervenit aceia s-au liniștit. Apoi a plecat acasă şi presupune că au plecat şi ei. Barmanul Aliona i-a strigat lui Tataruş că a stricat scaunul sau masa, iar el i-a spus că se vor lămuri. La organul de urmărire penală a depus declarații, dar nu le-a citit. Atunci nu era cu soția şi nu corespunde adevărului faptul că era cu soția. Nu a văzut ca Tataruş cu Lucov să se opună unul altuia. Cine mai era în bar nu ţine minte. A văzut ca Lucov ***** cu Tataruş ***** s-au apucat de haine. Mesele lor erau la vreo 3 metri una de alta şi el stătea cu spatele la ei. Nu a auzit să fie stricat ceva din imobilier. La masă a stat cu ei vreo 10 min. Careva scaune stricate nu a văzut acolo. Cînd s-a dus să-i liniștească, ei se țineau unul de altul. Scaune deteriorate cînd s-a dus să-i liniștească nu a văzut. Ţine minte că i-a despărțit, dar să se lovească cu pumnul între ei nu a văzut.

- ***declarațiile martorului, Nicolaeva Ala, care fiind audiată în ședința de judecată a primei instanțe a declarat că*** pe Postolachi Nicolae îl cunoaște, sunt în relații de rudenie, este cumnată - sora soției lui Postolachi Nicolae. Cu soții Tataruş sunt în relații rele. Undeva pe la mijlocul lunii decembrie 2012 lucra la barul lui Postolachi Maria, situat în s.Doroţcaia, r-nul Dubăsari, în calitate de vânzătoare. Barul îi aparține lui Postolachi Maria şi așa şi se cheamă, dar cu toate conduce Postolachi Nicolae. Aproximativ pe la orele 22:00 în bar au intrat mai multe persoane, printre care erau Tataruş Sergiu, Lucov Serghei şi altele, în total erau 7 persoane. Tataruş Sergiu s-a așezat la o masă cu alte 3 persoane, printre care era şi

Lucov Sergiu. Serveau la masă alcool şi pe parcurs au început să vadă cine este mai puternic. Ea le-a făcut observație lui Tataruş Sergiu şi Lucov Sergiu, însă ei nu au reacționat. Imediat după acesta, a văzut că Tataruş Sergiu l-a lovit pe Lucov Sergiu, care a căzut jos. În acest răstimp Bacioi Ion l-a oprit pe Tataruş, apucîndu-l de spate şi ținându-l. Lucov Sergiu s-a apropiat de dînsa şi şi-a cerut voie să se spele de sânge. I-a permis lui Lucov să meargă la bucătărie să se spele, totodată i-a făcut observație lui Tataruş că a deteriorat scaunul. La observația ei Tataruş a spus că nu are bani cu el pentru a plăti mobilierul stricat (scaunul şi masa), dar are bani acasă.

Apoi Tataruş a plecat, iar ea l-a telefonat pe Postolachi Nicolai şi i-a spus că Tataruş ***** iarăși a făcut scandal în bar, a stricat masa, scaunul şi dacă nu se va achita acuma pe urmă nu vor mai vedea banii, împreună cu Postolachi Nicolae au mers cu automobilul, cu un microbuz, la Tataruş acasă. S-au oprit lângă casa lui Tataruş *****, Postolachi Nicolae a coborât, a întrat in ogradă și a bătut la usă, pentru a intra în ogradă nu a cerut voie. La momentul conflictului teritoriul curții lui Tataruş era îngrădit cu plasă, iar în locul unde intra lumea nu era portiță. A ieșit Tataruş afară si a aprins lumina. Sergiu Tataruş și Postolachi Nicolae ceva au discutat, discuția nu a auzit-o, însă era însoțită de gesticulări şi ea a ajuns la concluzia că ei se certau. Apoi Postolachi Nicolae a venit la mașina și au plecat, s-au întors la bar.

Peste vreo jumate de ora a venit Tataruş Sergiu împreună cu Bacioi ***** si Aslanov Ion şi Tataruş cu Postolachi au început să se certe deja în drum. În timpul certei Postolachi Nicolai i-a spus lui Tataruş Sergiu să achite tot ce a stricat și să nu mai intre în bar, deoarece tot timpul face scandal. Tataruş Sergiu a folosit fraza „eu ţie am să-ți arăt pe urmă”, s-a urcat în automobil și a plecat.

A concretizat ca Postolachi Nicolae în timpul discuției în ograda acestuia l-a lovit pe Tataruş Sergiu cu mâna în regiunea feţei, iar la un moment, cînd ea a deschis uşa de la microbuz, a auzit cum Postolachi Nicolai şi-a cerut scuze de la soția lui Tataruş *****, dar nu a observat unde se afla Tataruş Ecaterina, posibil că a ieșit în coridor. Postolachi Nicolai i-a spus că Tataruş ***** a ieșit din casă, în coridor. Concretizează, că Tataruş ***** nu a ieșit afară, ci până in coridorul casei. Cînd s-au oprit în ogradă la Tataruş *****, automobilul era paralel cu gardul, totul se observa prin oglinzile laterale şi nu prin cele din față. Tataruş cu Postolachi se certau afară pe pragul casei, însă Postolachi nu a întrat în casă la Tataruş. Discuție despre bani ea nu a auzit cînd au fost la Tataruş Sergiu acasă. Anterior, cînd Tataruş Serghei facea probleme în bar, niciodată nu a depus plângeri oficiale la politie. Neoficial, printre altele discuta cu sectoristul că Tataruş Sergiu permanent face scandal în bar. Nu i-a interzis lui Tataruş Sergiu să între în bar, deoarece nu are aşa drept sa-i refuze clientului sa între în bar. Cînd s-a întors a doua oară Tataruş ***** la bar, ea l-a văzut, era murdar de sânge, a sărit la bătaie

la Postolachi Nicolai, repezindu-se spre ultimul într-o formă agresivă, însă l-au oprit băieții care erau cu el. A auzit cum Postolachi Nicolai îi făcea obiecții lui Tataruş ***** ca să nu între în bar să nu facă probleme, iar Tataruş Sergiu îi reproșa de ce l-a lovit. La fel, Postoloachi îi cerea bani pentru masă și scaunul stricat, iar ultimul îi reproșa. După aceasta Tataruş ***** s-a urcat în automobil și a plecat. Scaunele la bar sunt din masă plastică, Tataruş Serghei aproape în fiecare seară venea în bar, deseori se certa. În acest răstimp a stricat pahare, farfurii și cești, iar mai înainte a stricat un scaun, promițând că-1 va achita, însă nu s-a răsplătit. Consideră că era inutil să se plângă la poliție, deoarece Tataruş ***** are un cumnat pe nume Borş Vladimir, care lucrează în poliție și care îi rezolva toate problemele. A făcut concluzia aceasta în urma unui caz, cînd Borş împreuna cu Tataruş au servit de aproximativ 800 lei şi Borş şi-a asumat obligația că Tataruş ***** va achita datoria, însă nici până acum nu s-a achitat şi un asemenea caz s-a mai întâmplat şi în alt bar, la alt proprietar. I-a propus lui Postolachi Nicolai sa meargă la Tataruş ***** imediat, deoarece din experiența anterioară cunoștea că el nu o să achite. Daca nu-i propunea ea lui Postolachi Nicolai, ultimul nu s-ar fi dus la Tataruş ***** acasă. După acest conflict a fost un caz când Tataruş ***** a luat din ogradă câinele lor şi i-a tăiat coada şi urechile, însă până la conflictul din decembrie a.2011 ei erau în relații rele doar datorită comportamentului urât a lui Tataruş ***** ca client.

- ***declarațiile martorului, Bacioi *****, care fiind audiat în şedinţa de judecată a primei instanțe a declarat că*** î-1 cunoaște pe Postolachi *****, sunt în relații normale ca săteni, iar cu soţii Tataruş sunt în relații bune. În zilele de odihnă, în luna decembrie 2011, aproximativ pe la orele 23:00 -24:00, era cu Aslanov Ion la un bar. L-a telefonat Tataruş Serghei la telefonul mobil și l-a rugat să vină la el acasă şi din discuție a înțeles că ceva s-a întâmplat. La Tataruş acasă a mers împreună cu Aslanov Ion, s-au deplasat cu un mijloc de transport. Cînd l-au văzut pe Tataruș Sergiu acesta era cu capul spart și era murdar de sânge pe corp. Urme de sânge a văzut pe pragul casei și în coridor. Acasă la Tataruş ***** era soția și mama acestuia, a observat că copilul și soția lui Tataruş ***** erau și emoționați. Tataruş ***** i-a spus ca a avut careva neînțelegeri cu Postolachi şi i-a rugat sa plece cu dânsul la bar să se clarifice. În linii generale Tataruş Sergiu i-a explicat că a fost la el acasă Postolachi Nicolai, care a intrat în coridorul casei şi l-a lovit cu ceva în cap. Tataruş ***** nu le-a spus dacă a întrat invitat sau neinvitat în casă, însă i-a spus că nu l-a aşteptat. La bar Tataruş Sergiu a început să discute cu Postolachi Nicolai , dar discuția nu s-a primit, s-a transformat în ceartă, ei nu s-au bătut, dar nu ține minte daca s-au năpustit unul asupra altuia. În timpul certei el a intervenit între cei doi ca să nu se ajungă la bătaie. După aceasta au plecat la Coşniţa la asistenta medicală, dar acolo nu au găsit pe nimeni și au mers la poliție, unde Tataruş ***** a depus plângere. Tataruş ***** în urma loviturii se

simțea rău şi avea amețeli. Ulterior a aflat că cauza a fost legată ceva cu barul. El a participat la cercetarea la fața locului la domiciliul lui Tataruş Sergiu. La cercetare a observat că erau ușa și covorul din casă murdare de sânge.

A concretizat că Tataruş ***** i-a spus că Postolachi Nicolai a întrat in ogradă şi cînd a deschis uşa, în acest timp a fost lovit de către Postolachi Nicolai în cap. În timpul cînd era la Tataruş ***** acasă a apărut idea comună să meargă la bar ca să lămurească situația. Nu a observat ca Tataruş ***** să fi luat ceva cu el cînd au mers la bar. La bar cu Postolachi Nicolai au discutat puțin, ultimul a dat de înțeles ca ei să nu se amestece în conflictul lor. Pe Ala *****va a văzut-o în acea seară, dar nu ţine minte daca a discutat ceva cu ultima. Ştie că Tataruş ***** a avut careva conflicte la bar, însă dacă au fost careva conflicte legate de Postolachi Nicolai nu poate spune.

- declarațiile martorului, Aslanov **, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a declarat că*** pe Postolachi Nicolai şi cu soţii Tataruş, sunt în relații obișnuite. În luna decembrie a.2011, într-o zi de sâmbătă sau duminică, era la barul din apropierea stadionului în s.*****, pe la orele aproximativ 23:00, împreună cu Bacioi *****. Ultimul a fost telefonat de către Tataruş Segiu şi împreună au plecat la ultimul, cu automobilul lui Bacioi *****. Cînd au ajuns la Tataruş ***** acasă, ultimul era în ogradă, cu capul spart şi se ținea de un copac. Tataruş ***** le-a povestit că cînd a venit de la bar acasă, la el a venit Postolachi Nicolai şi l-a lovit cu o țeavă în cap. El în casă la Tataruş ***** nu a intrat, dar s-a uitat în casă deoarece ușa de la intrare era deschisă, acolo mai era soția lui Tataruş Sergiu, mama şi copilul acestuia, care erau speriați în acel moment. După aceasta au plecat la bar cu automobilul. La bar înăuntru nu au intrat. Tataruş Sergiu a început să discute cu Postolachi, însă el în discuție nu s-a implicat şi cu timpul discuția s-a transformat în ceartă, apoi cearta verbală s-a transformat la un moment într-o bătaie. A văzut că se îmbrânceau reciproc, însă lovituri nu a observat, nimeni nu a căzut pe jos. Băcioi ***** a intervenit între ei şi i-a despărțit. După acesta au plecat la Coşniţa la poliție, unde a fost sunată ambulanța. A venit sora medicală care i-a bandajat capul lui Tataruş Sergiu. Până a pleca la poliție, au trecut pe la policlinică, însă nu era nimeni şi au mers la poliție. După acesta s-au întors împreună cu politia la Tataruş acasă. Atunci a intrat în casă şi au văzut urme de sânge pe uşă şi jos în coridor. La bar au mers la propunerea lui Tataruş Sergiu, ultimul nu avea nimic cu el cînd au mers la bar. Pe Postolachi nu l-a întrebat care este pricina certei şi nici până astăzi nu cunoaște. Nu cunoaște dacă au mai fost careva conflicte anterior între Tataruş şi Postolachi.

De asemenea, vina inculpatului se mai dovedește și prin materialele dosarului penal cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel cum ar fi:

-Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii prin care a fost primită plângerea cet.Tataruş Sergiu - (f.d.45, Vol.IV);

-***Procesul-verbal de cercetare la faţa locului*** a gospodăriei cet.Tataruş *****, unde s-a stabilit că în casă sunt urme de culoare brună cenușie asemănătoare sângelui - (f.d.48-50, Vol.IV);

-***Procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Tatariuş ***** şi bănuitul Postolachi*** ***** - (f.d.87-88, Vol.1V);

-***Procesul-verbal de con fruntare între partea vătămată Tataruş ***** şi bănuitul Postolachi*** ***** - (f.d.89-90, Vol.1V);

-***Raportul de expertiză medico-legală Nr.412 D din 23.12.2011*** a SEML Criuleni. prin care s-a constatat că părții vătămate Tataruş ***** i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare - (f.d.85, Vol.IV).

În aceste condiții, în urma examinării mijloacelor de probă sus citate, Colegiul Penal conchide că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de Procedură Penală prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenții, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, ***Postolachi*** *****, încadrarea juridică corectă și anume art. 179 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova.

Instanța de apel, examinând probatorul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Postolachi *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reşedinţa unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei”.

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, le apreciază ca fiind pertinente concludente şi utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Totodată notăm că componența de infracțiune prevăzută de art. 179 alin.(1) Cod Penal al RM presupune existența următoarelor elemente constitutive:

În speță, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod Penal al RM îl reprezintă relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea domiciliului garantată de Constituția Republicii Moldova.

Prin noțiunea de domiciliu se înțelege locul în care persoana îşi are locuința stabilă. Conform art. 30 alin. (1) Cod Civil domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta îşi are locuința statornică sau principală. Se consideră că persoana îşi păstrează domiciliul atîta timp cît nu şi-a stabilit un altul.

Pe aceeași dimensiune, potrivit art. (6) pct. 11) Cod de procedură penală, prin domiciliul se înțelege - locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament,

vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun).

Prin *noţiunea de domiciliu*, în sensul prezentului cod, se înţelege şi orice teren privat, automobil, navă maritimă şi fluvială privată, birou.

Domiciliul reprezintă nu obiectul material al infracțiunii de violare de domiciliu, dar obiectul imaterial al acesteia.

În prezenta speță, Colegiul denotă că prin domiciliu se subînțelege nu doar casa propriu zisă persoanei, ci întregul teritoriu asupra căruia se exercită acte de stăpânire din partea posesorului, adică întregul teritoriu pe care se află ”gospodăria” (casa, curtea, grădina de pe lîngă casă) persoanelor. Respectiv, pătrunderea pe teritoriul curții fără permisiune, fără ca încă persoană să intre în casă, deja constituie violare de domiciliu.

Victima a infracțiunii de violare de domiciliu poate fi orice persoană – cetățean al Republicii Moldova, cetățean străin sau apatrid. La calificare nu are importanță statutul victimei: proprietar, chiriaș, membru de familie care are dreptul de abitație, etc. De asemenea, nu contează dacă victima are sau nu viza de reședință.

Incriminând fapta de violare de domiciliu, legea penală se interesează nu de legitimitatea poziției victimei, ci de ilegalitatea conduitei făptuitorului,

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.179 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care ia forma acțiunii sau inacțiunii. Această acțiune sau inacțiune se prezintă sub oricare din următoarele modalități normative, realizate în raport cu domiciliul: 1) *pătrundere ilegală, fără consimțământul victimei*; 2) *rămânerea ilegală, fără consimțământul victimei*; 3) *refuzul de a-l părăsi la cererea victimei*; 4) percheziţiile sau cercetările ilegale.

Prin *pătrundere ilegală* se înțelege introducerea contrară legii, a făptuitorului cu întreg corpul în spațiul în care victima își are domiciliul. Pentru existența infracțiunii nu contează modul și metodele folosite de făptuitor pentru a pătrunde în domiciliul victimei și nici dacă pătrunderea are loc pe față sau pe ascuns.

Prin *rămânerea ilegală* se are în vedere situația cînd pătrunderea a fost realizată legal, însă rămânerea în continuare în domiciliul victimei este indezirabilă pentru aceasta, dobândind astfel caracterul ilegal.

În cazul refuzului de a părăsi domiciliul la cererea victimei, este necesară stabilirea următoarelor condiții: a) prezența făptuitorului în spațiul destinat domiciliului; b) pătrunderea anterioară în domiciliul să aibă caracter ilegal sau legal; c)să existe o cerere categorică și expresă a victimei, adresată făptuitorului, de a părăsi domiciliul; d) să nu fie prezente excepțiile prevăzute la alin.(2) art.29 din Constituție.

Astfel, în carul cercetării judecătorești s-a probat faptul că inculpatul, Postolachi *****, la 18.12.2011, aproximativ la ora 23:30, cu scopul

pătrunderii şi rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, a intrat fără consimțământul lui Tataruş ***** ***** în gospodăria acestuia, amplasată în s.Doroţcaia, r-nul Dubăsari, apoi, continuându-și acțiunile sale infracționale a bătut în uşa casei şi la moment ce proprietarul, Tataruș ***** *****, i-a deschis uşa i-a aplicat o lovitură în regiunea craniului, cauzându-i conform raportului de examinare medico-legală nr.379 din 19.12.2011, vătămări corporale ușoare ce duc la dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de plagă pe frunte. Apoi la somația proprietarei, Tataruş *****, a refuzat să părăsească imediat domiciliul apartamentul părții vătămate împingând-o într-o parte, ce confirmă cert intrarea ilegală în apartamentul ultimei, adică violarea domiciliului părții vătămate.

Infracțiunea se consideră realizată din momentul pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliu sau în reședință.

În continuare, *latura subiectivă* a infracțiunii specificate la art. 179 Cod penal se caracterizează prin intenție directă, or inculpatul conștientizând caracterul ilegal al pătrunderii în domiciliul părților vătămate, fără consimțământul acestora, încălcându-le dreptul la inviolabilitatea domiciliului părților vătămate. Motivele infracțiunii se pot exprima în: curiozitate, interesul material, gelozie, răzbunare etc

Latura subiectivă, s-a caracterizat prin intenție directă, Postolachi ***** fiind conștient de caracterul ilegal al pătrunderii și rămânerii, fără consimțământul stăpânului, în ograda Tataruş ***** ***** și Tataruș *****, îngrădindu-i astfel dreptul la inviolabilitatea domiciliului.

Din materialele dosarului instanța atestă că la data de 18 decembrie 2011, Tataruș *****, împreună cu Lucov Serghei, seara, au intrat în barul lui Postolachi *****, la care în calitate de barmen în acea zi lucra *****v Ala. Aflîndu-se în bar, ei au început să facă armwrestilng, adică să vadă cine e mai tare la mână. Fiind serviți, această situație într-un moment dat s-a transformat în niște discuții pe un ton înalt, inclusiv s-a iscat un mic conflict între cei doi, în rezultatul căruia accidental a mai fost deteriorat ceva din mobilier. La fel, după cum s-a constat cu certitudine în instanța de judecată, Tataruș ***** nu era la prima ispravă de acest gen, el mai având astfel de ”antecedente”, adică un comportament violent atunci cînd e în stare de ebrietate, care uneori mai ducea la deteriorarea mobilierului, însă niciodată nu achita pentru defecțiunile provocate.

După ce Tataruș ***** a plecat fără să achite mobilierul deteriorat, *****v A. l-a luat pe Postolachi ***** și i-a povestit cele întâmplate și ultimul s-a prezentat imediat la bar. Văzând ce s-a întâmplat, Postolachi ***** a luat-o pe *****v Ala cu el, fiindcă nu știa cu precizie unde locuiește Tataruș ***** și a plecat spre ultimul pentru a se ”clarifica”.

Instanța de apel notează că apărarea a înaintat versiunea potrivit căreia Postolachi ***** a mers la Tataruș ***** nu ca să se clarifice, ci pentru a lua de la Tatruș ***** banii pentru mobilierul defectat, fiind invitat de ultimul. Astfel,

printre altele, atunci cînd *****v Ala l-a întrebat pe Tataruș ***** cum va rămâne cu mobilierul defectat, ultimul i-ar fi spus că Postolachi ***** să vină la el să-i dea banii.

Mai mult decât atât, s-a mai invocat faptul că Postolachi ***** l-a lovit pe Tataruș ***** instinctiv, fiind un reflex de apărare, în momentul cînd Tataruș ***** s-a repezit spre dânsul, într-un fel a aplicat legitima apărare.

În acest sens, Colegiul apreciază argumentele apărării și a inculpatului ca fiind declarative, or, vine în contradicțiile cu împrejurările constatate în cadrul cauzei penale.

Astfel, instanța de apel reiterează că la 20 decembrie 2011, Postolachi ***** a scris o lămurire la poliție în care printre altele a indicat că ”...eu cînd am ajuns la bar cet. Tataruș ***** era plecat acasă. Eu am luat-o pe cet. *****v A. care este vânzătoarea barului și am plecat la el acasă. Ajungînd la el acasă am strigat, cet Tataruș Serghei a aprins lumina afară și a ieșit pe prag în acest moment eu l-am lovit cu pumnul în regiunea capului..”, (f.d.54, vol. IV).

La 20 decembrie 2011, *****v Ala a scris o lămurire la poliție în care, printre altele, a indicat că ”..după aceasta eu l-am sunat pe Postolachi ***** să vină la bar că cet. Tataruș ***** din nou a fost la bar și a stricat un scaun, a îndoit picioarele la masă, cet. Postolachi ***** cînd a venit la bar cet. Tataruș ***** deja era plecat acasă, atunci cet. Postolachi ***** m-a rugat să merg la el acasă la cet. Tataruș ***** că el nu cunoaște precis casa unde locuiește...”, (f.d.55, vol. IV). Declarații similare *****v Ala a făcut fiind audiată în calitate de martor la 23 decembrie 2011 (f.d.67, vol. IV).

Din aceste declarații nu se atestă o eventuală deplasare la domiciliul lui Tataruș ***** cu scopul primirii banilor pentru mobilier, or Postolachi ***** din start a mers la Tatruș ***** având intenția să se clarifice cu ultimul, iar pe *****v Ala a luat-o doar ca ea să-i arate unde locuiește Tataruș *****. Ajungând la fața locului, fără a cere permisiune, deși era seara tîziu, aproape de miezul nopții, a intrat în ogradă, a sunat la ușă. Atunci cînd Tataruș ***** a deschis ușa, pentru a fi mai convingător, Postolachi ***** inițial l-a lovit odată în regiunea capului, după care a i-a dat de înțeles că trebuie să achite pentru mobilierul deteriorat.

Referitor la declarația lui Postolachi *****, precum că instinctiv l-a lovit pe Postolachi ***** în scop de apărare, Colegiul reiterează că din materialele cauzei rezultă că cu puțin timp înainte de asta Tataruș *****, fiind în stare de ebrietate, tulbura ordinea în barul aparținând lui Postolachi *****. Tataruș ***** este de o statură și corpolență nu mai mică decît cea a lui Postolachi *****.

De asemenea, știind că Tataruș ***** e în stare de ebrietate, știind că e predispus la conflicte, știind că nu e mai mic decât el de statură, totuși, pe întuneric, Postolachi ***** a riscat să vină la primul pentru a clarifica problema cu banii pentru mobilier și a intrat în ogradă fără a cere mai întâi permisiune, ceea ce

atestă cu certitudine faptul că nu avea nici o frică față de Tataruș ***** și nu poate fi vorba de o eventuală aplicare a legitimei apărări.

Recepționând lovitura, Tataruș *****, în mod normal, instinctiv în scop de apărare, a făcut cîțiva pași înapoi în coridorul casei, iar Postolachi *****, pentru a transmite deplin mesajul cu care a venit, evident că a fost nevoit să intre în coridor, unde s-a întîlnit cu Tataruș *****, care a ieșit să vadă ce se întâmplă. Văzând că Tataruș ***** insistă pe un ton tot mai ridicat ca să părăsească casa, Postolachi ***** a fost nevoit s-o facă, nu înainte însă de a-i spune că nu are careva pretenții față de dânsa, ci față de soțul ei și să nu strige că trezește copilul, iar el pleacă, după a ieșit din coridor și a părăsit curtea.

În aceste circumstanțe, Colegiul atestă că Postolachi *****, la 18.12.2011, aproximativ la ora 23:30, cu scopul pătrunderii și rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, *a intrat fără consimțământul* lui Tataruș ***** ***** în gospodăria acestuia, amplasată în s. Dorotcaia, r. Dubăsari, apoi, continuându-și acțiunile sale infracționale a bătut în ușa casei și la moment ce proprietar. Tataruș ***** ***** i-a deschis ușa, i-a aplicat o lovitură în regiunea craniului, cauzîndu-i conform raportului de examinare medico-legală nr.379 din 19.12.2011, vătămări corporale ușoare ce duc la dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de plagă pe frunte. Apoi, la somația proprietarei Tataruș ***** a refuzat să părăsească imediat domiciliul.

Așadar, Colegiul menționează că prima instanță a reținut corespunzător acțiunile inculpatului Postolachi ***** ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(1) Cod penal, din motivele expuse infra.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. Condiții pe care, inculpatul, Postolachi *****, le întrunește.

Raportând cele enunțate la situația din speță, instanța de fond corect a reținut că Postolachi ***** a comis infracțiunea de violarea de domiciliu, prin pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, care a fost just încadrată în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, or prin declarațiile inculpatului Postolachi Nicolae, părții vătămate Tataruş ***** ***** și Tataruș *****, martorilor Aslanov *****, Bacioi *****, *****va Ala, Bacioi Ion, Gherlac ***** și materialul probatoriu prezentat în instanța de judecată cu certitudine s-a constatat săvârșirea infracțiunii imputate.

Ad contrario, Colegiul nu poate reține argumentul părții apărării precum că fapta inculpatului Postolachi Nicolae nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal, or componența infracțiunii a fost descrisă și argumentată pe deplin supra.

26. La fel, instanța de judecată atestă că prima instanță în mod just a relevat că, în învinuirea expusă în rechizitoriu se menționează că persoana se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod Penal, dar totodată nu este indicat semnul cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei, însă prezența anume acestui semn legitimează posibilitatea calificării acțiunilor în baza alineatului doi şi nu unu al articolului respectiv.

Astfel, rezultă că învinuirea înaintată inculpatului este una incorectă, contradictorie. O asemenea învinuire i-a afectat inculpatului dreptul de a şti pentru ce faptă este învinuit, adică dreptul la apărare.

În acest context, urmează a fi invocate prevederile art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa". Tot aici, sunt aplicabile şi statuările din hotărârea Curții Europene din 12.04.2011, cauza Adrian Constantin vs. România, unde Curtea a subliniat încă o dată despre, "… rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci şi cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă şi completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor."

Astfel, organul de urmărire penală a încălcat prevederile art. 281 Cod de Procedură Penală deoarece a înaintat inculpatului, Postolachi Nicolai, o învinuire neconcretă, neprecisă şi declarativă, fapt ce contravine principiului legalității, prevăzut de art. 7 Cod de Procedură Penală, participiului asigurării dreptului la apărare, stipulat în art. 17 CPP: art. 23, 26 din Constituție şi art. 6 alin. (3): lit. a) din CEDO: care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege şi de o manieră detaliată asupra naturii şi cauzei acuzării împotriva sa. Rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței impune ca învinuirea să fie clară, concretă şi previzibilă deoarece instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptelor reținute în sarcina inculpatei în limitele determinate prin rechizitoriu.

În acest context, Colegiul Penal menționează faptul că Curtea Europeană în cauza *Prince Hans-Adam II de Liechttenstein vs Allemagne din 12.07.200l* menționează că statele semnatare şi-au asumat obligația de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii: iar cele cuprinse în art.6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea

juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare - realizării acestor obligații.

27. Subsidiar, instanța de apel denotă că prima instanță în mod just a încetat procesul penal în privința lui Postolachi Nicolae în baza art. 179 alin.(1) Cod Penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

În această ordine de idei, Colegiul Penal notează că acțiunile inculpatului Postolachi Nicolae , cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(1) Cod Penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod Penal se califică ca infracțiune mai puțin gravă și care prevede pedeapsă cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

În acest context, notăm că, potrivit art.332 alin.(1) CPP RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul Penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Instanța reține că art.60 Cod Penal al RM, reglementează instituția liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Astfel, expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală constituie temei de încetare a procesului penal, în sensul art.332 CPP RM.

În corespundere cu art.60 alin.(1) lit. a) Cod Penal al RM, persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Iar, în acord cu alin.(2) al aceluiași articol din același act normativ, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii şi până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Din interpretarea sistemică a prevederilor art.179 alin.(1) şi art.16 alin.(32) Cod Penal al RM, rezultă că, inculpatul, Postolachi Nicolai a comis o infracțiune atribuită la categoria celor ușoare.

28. Totodată, Colegiul Penal, reține că, pe parcursul examinării prezentei cauze penale, s-a stabilit că inculpatul, Postolachi Nicolae, a comis faptele imputate în perioada *18.12.2011.* Astfel, luând în calcul prevederile art.60 alin.(1) lit.a) CP RM, concluzionează că Postolachi Nicolai, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, urmează a fi liberat de pedeapsă pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În acest sens, la pct.54 din Hotărârea Curții Constituționale, nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității Art.II a Legii nr.56 din 4 aprilie

2014 pentru completarea articolului 60 din Codul Penal al Republicii Moldova (prescripția tragerii la răspundere penală) (Sesizarea nr.27a/2014), se statuează că: „(…) necesitatea reglementării prescripției tragerii la răspundere penală reiese din chintesența acestei instituții, or răspunderea penală, ca mijloc de realizare a ordinii de drept prin constrângere, trebuie să intervină cît mai curând după săvârșirea infracțiunii. Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale, care, după trecerea unui interval îndelungat de timp de la săvârșirea infracțiunii, devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale".

Iar, la pct.55 din Hotărârea Curții Constituționale nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității Art.II a Legii nr.56 din 4 aprilie 2014 pentru completarea articolului 60 din Codul Penal al Republicii Moldova (prescripția tragerii la răspundere penală), (Sesizarea nr.27a/2014), se arată că: „(…) rațiunea reglementării prescripției răspunderii penale o constituie garantarea securității juridice prin fixarea unor termene pentru intentarea acțiunilor penale şi prevenirea unor atingeri dreptului la apărare".

Având în vedere aceste alegații, instanța de apel relevă că, din punctul de vedere al rolului şi efectelor pe care prescripția le are în câmpul dreptului penal, ea constituie o situație de fapt producătoare de consecințe juridice referitoare la raportul juridic de drept penal, pe de o parte, sub aspectul activ al acestuia, adică al dreptului de a aplica pedeapsa şi de a impune executarea acesteia, iar, pe de altă parte, sub aspectul pasiv al acestui raport, adică al obligației de a suporta şi executa pedeapsa aplicată.

De asemenea, Colegiul Penal remarcă că în speță nu sunt prezente careva temeiuri de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție.

Subsidiar, urmează a fi indicat că, natura juridică a prescripției răspunderii este aceea cauză a stingerii răspunderii penale şi deci, a acțiunii de tragerea la răspundere penală justificată de inutilitatea recurgerii la constrângerea juridică penală după trecerea unei anumite perioade de timp de la data săvârșirii faptei prevăzute de legea penală. Pe de altă parte este de necontestat că această cauză de înlăturare a răspunderii penale operează „*ope legis*" de plin drept.

Reieșind din circumstanțele indicate Colegiul Penal în conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de Procedură Penală, va admite din alte motive, inclusiv din oficiu, conform art. 409 CPP apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, Sergiu Russu, apelul inculpatei Ctitor Natalia și cel al inculpatului Postolachi Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015, casează parțial această sentință în limita rejudecării cauzei conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 03. 10. 2017 , în latura penală , în privința Nataliei Ctitor în baza art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal , în privința lui Postolachi Nicolae pe art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal și art. 179 al. 1) Cod Penal și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima

instanță

În conformitate cu art.415, 417-418, Codul de procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Admite din alte motive, inclusiv din oficiu, conform art. 409 CPP apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, Sergiu Russu, apelul inculpatei Ctitor Natalia și cel al inculpatului Postolachi Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 iunie 2015, casează parțial această sentință în limita rejudecării cauzei conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 03. 10. 2017 , în latura penală , în privința Nataliei Ctitor în baza art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal , în privința lui Postolachi Nicolae pe art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal și art. 179 al. 1) Cod Penal și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează .

Lui Ctitor Natalia , recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) se aplică pedeapsa sub formă de 800 u. c., ce constituie 16000 lei ,cu privarea de dreptul de a gestiona întreprinderi agricole pe un termen de 4 ani.

Postolachi Nicolae Petru se achită de sub învinuirea în baza art. 191 al. 2) lit. b) Cod Penal pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Postolachi Nicolae, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 179 al. 1) Cod Penal se liberează de pedeapsă pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală .

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Pronunțarea publică a deciziei integrale la data de 04 iulie 2023, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător Iurie Iordan

judecător Elena Cojocari

judecător Mihail Diaconu